



**AUCES NOVADA
TERITORIJAS PLĀNOJUMS
2013.-2025.GADAM**

II. SĒJUMS

TERITORIJAS IZMANTOŠANAS UN APBŪVES NOTEIKUMI

SAISTOŠO NOTEIKUMU PROJEKTS.



IEGULDĪJUMS TAVĀ NĀKOTNĒ

**AUCES NOVADA DOME
AUCE,
2013.gada marts.**

1 Vispārīgie jautājumi

1.Saistošie noteikumi nosaka prasības zemes gabalu un būvju izmantošanai un ir daļa no Auces novada teritorijas plānojuma 2013.-2025.gadam.

2.Šajos saistošajos noteikumos ir lietoti šādi termini:

- Aizliegtā teritorijas izmantošana:** visās izbūves teritorijās norādītā teritorijas izmantošana, kas ir pretrunā ar noteikto teritorijas izmantošanas veidu un kā tāda nav pieļaujama.
- Aizsargājamās dabas teritorijas:** valsts vai pašvaldības noteiktas teritorijas, kuru galvenais izmantošanas mērķis ir dabas vērtību ilgtspējas saglabāšana.
- Apbūve:** noteiktā teritorijā izvietota būve un/ vai būvju kopums. Apbūve, kas ir mazāka par 4 stāviem, neskaitot bēniņu stāvu, ir mazstāvu apbūve.
- Apbūves blīvums:** visu uz zemes gabala izbūvēto virszemes ēku apbūves laukumu summas attiecība pret zemes gabala platību, kas izteikta procentos.
- Apbūves intensitāte:** virszemes ēkas/ ēku stāvu platību summas attiecība pret zemes gabala platību, kas izteikta procentos.
- Apbūves teritorija:** šajos saistošajos noteikumos noteikta teritorija, kur apbūve tiek paredzēta kā galvenais un noteicošais teritorijas izmantošanas veids.
- Apstādījumi:** ar dabiskiem vai mākslīgiem stādījumiem- kokiem, krūmiem, vītenaugiem, puķēm, zālienu - aizņemta un regulāri kopta teritorija ārpus mežiem, mežaparkiem un purviem jebkurā apbūves teritorijā vai pārējā teritorijā.
- Atklāta uzglabāšana:** lietu uzglabāšanas veids brīvā dabā.
- Atkritumu savākšanas laukums:** būve, kas paredzēta sadzīves cieta atkritumu savākšanai un var tikt aprīkota ar atkritumu konteineriem, īpašām būvēm lielgabarīta atkritumu savākšanai un īslaicīgai uzglabāšanai.
- Ārstniecības iestāde:** ēka vai tās daļa, kas tiek izmantota jebkurai ārstniecības iestādei- doktorātam, slimnīcai, ambulancei, sanatorijai u.c.- Ārstniecības likuma izpratnē.
- Bēniņi:** neapdzīvojama telpa starp augšējā stāva pārsegumu un jumtu veidojošajām konstrukcijām.
- Blīvi apdzīvotas vietas:** šo noteikumu izpratnē - kompaktas un telpiski vienotas apbūves teritorijas, kurās ēkas un būves izvietotas vismaz 200 metru attālumā viena no otras.
- Brīvā teritorija:** zemes gabala neapbūvētās daļas platība, ko aprēķina: no zemes gabala kopējās platības atskaitot virszemes ēku apbūves laukumu.
- Būve:** būvniecības procesā radies ar zemi saistīts veidojums, kam ir noteikta funkcija „Būvniecības likuma” izpratnē.
- Būvlaide:** izšķir iedibinātu, obligātu un atkāpes būvlaidi.

- Ciems:** lauku blīvi apdzīvota vieta „Administratīvo teritoriju un apdzīvoto vietu likuma” izpratnē ar kompaktu un telpiski vienotu teritoriju, kuras apbūvē dominē ilglaicīgi lietojamas dzīvojamās ēkas, izvietotas vismaz 200 m attālumā viena no otras. Ciems nodrošina tās iedzīvotājiem dzīves, darba un pakalpojumu saņemšanas iespējas.
- Cokolstāvs:** ēkas stāvs vai tā daļa, kas attiecībā pret zemes līmeni ir iedziļināts ne vairāk par pusi no tā stāva augstuma.
- Darījumu objekts:** ēka vai tās daļa, kas paredzēta darījumu rakstura iestādes - bankas, biroja, mazumtirdzniecības, apdrošināšanas sabiedrības, viesnīcas, komerciālas izstāžu zāles, izklaides objekta - darbībai, bet neietver ražošanu vai vairumtirdzniecību.
- Daudzdzīvokļu māja:** māja, kurā ir vismaz trīs dzīvokļi ar ieeju no koplietošanas kāpņu telpas.
- Degvielas uzpildes stacija:** būve, kas kalpo kā transporta līdzekļu degvielas (naftas produkti, gāzes produkti, alternatīvā degviela) uzpildes iekārta.
- Dvīņu māja:** dzīvojamā ēka, kura sastāv no diviem dzīvokļiem ar vienu kopēju ugunsdrošu sienu.
- Dzelzceļa nodalījuma josla:** zemes gabals vai tā daļa, kas paredzēts dzelzceļa infrastruktūras izvietošanai, drošai ekspluatācijai un attīstībai.
- Dzīvojamā ēka:** ēka, kuras pamatfunkcija ir mājoklis.
- Dzīvoklis:** atsevišķa, norobežota apdzīvojama telpa, kas sastāv no istabām, virtuves un palīgtelpām un kuras inženiertehniskais labiekārtojums ļauj to izmantot kā ilglaicīgu mājokli.
- Hidrotehniska būve:** būve, uz kuru iedarbojas ūdens spiediens un kura kalpo ūdens resursu izmantošanai un ūdeņu kaitīgās iedarbības novēršanai.
- Iedibināta apbūve:** teritorijā likumīgi esošas apbūves kopums, ko raksturo kopīgi apbūves parametri (apjoms, izmērs, proporcijas), arhitektūras forma un pielietotie materiāli.
- Iedibināta būvlaide:** būvlaide, kāda tā ir vismaz pusei kvartāla likumīgās apbūves.
- Iekšpagalms:** ārtelpa dzīvojamās apbūves teritorijās, kuru no publiskās ārtelpas norobežo ēkas un kas ir paredzēta šo ēku iedzīvotāju atpūtai (bērnu rotaļu laukumi, apstādījumi, u.tml.) un saimniecisko vajadzību (piebraucamie ceļi, autostāvvietas, atkritumu tvertņu novietnes, u.tml.) nodrošināšanai.
- Ietve:** ielas daļa to sarkanajās līnijās, kas paredzēta gājējiem.
- Insolācija:** rādītājs, kas raksturo telpu izsaiļojumu- dabiskās saules gaismas ilgumu telpās.

Inženierkomunikācijas:	būves vai iekārtas, kas nodrošina būvi ar izejvielām, sakariem, energoresursiem un citiem resursiem- kā gāzes apgādi, siltumapgādi, ūdensapgādi, kanalizāciju, elektroniskajiem sakariem, elektroapgādi u.c. Būvniecības likumā noteiktajā izpratnē.
Inženiertehniskā teritorijas sagatavošana:	inženiertehnisko pasākumu komplekss, ko veic, lai būvniecībai paredzētajā teritorijā radītu apstākļus, kas nodrošina būves noturību un ilgmūžību.
Inženiertehniskās apgādes tīkli un būves:	būve vai tās daļa, ko veido virszemes, pazemes vai zemūdens būves, tīkli vai iekārtas, kuras izbūvētas vai paredzētas apbūves pieslēgšanai inženierkomunikācijām.
Izbūve:	neapbūvēta teritorija, kas plānota apbūvei šajos noteikumos noteiktiem mērķiem.
Izglītības iestāde:	ēka vai tās daļa, kas paredzēta jebkura veida izglītības iestādei Izglītības likuma izpratnē.
Īpaši aizsargājamas dabas teritorijas:	teritorijas, kas tiek izmantotas dabas aizsardzības interesēs likuma „Par īpaši aizsargājamām dabas teritorijām” izpratnē.
Īslaicīgas lietošanas būve:	būve, kuras izmantošanas laiks nav ilgāks par pieciem gadiem un kas jānojauc pēc šī termiņa beigām.
Kapsēta:	teritorija, kas paredzētas mirušo apbedīšanai un ar to saistīto būvju (kapliņas, saimniecības ēkas, žogi u.c.) būvniecībai.
Kultūras iestāde:	būve vai tās daļa, kas paredzēta kultūras iestādes- kultūras nama, tautas nama, kinoteātra, izstāžu zāles, muzeja, bibliotēkas- darbībai.
Kvartāls:	apbūves teritorija, kas perimetrā ir norobežota ar ielām vai ielu sarkanajām līnijām un ceļiem.
Lauksaimnieciskās ražošanas būve:	jebkura būve, kuras funkcija ir nodrošināt lauksaimniecisko ražošanu, pārstrādi vai uzglabāšanu, arī ar lauksaimniecisko ražošanu saistītās infrastruktūras būve.
Lauksaimniecības teritorija:	teritorija, kas tiek izmantota tradicionālā veidā viensētu apbūvei, lauksaimniecībai, lauksaimnieciskajai ražošanai un ar to saistītajai uzņēmējdarbībai Lauksaimniecības un lauku attīstības likumā noteiktajā izpratnē.
Laukums:	atvērta publiskās ārtelpas teritorija, ko izmanto publiskiem nolūkiem un kura telpisko robežu veido apbūve, ceļi vai apstādījumi ārpus laukuma robežām.
Mansarda stāvs:	bēniņos izbūvēts stāvs, ko norobežo jumta konstrukcijas, ārsienas un kam ir noteikts izmantošanas veids.
Mazdārziņš:	teritorija, kas tiek izmantota kā dārzs ģimenes vajadzībām.
Mežaparks:	labiekārtota, publiski pieejama ar mežaudzi apaugusi teritorija, kas tiek regulāri kopts un atjaunots, lai uzturētu ainavas estētisko vērtību.
Mežs:	ekosistēma visās tās attīstības stadijās, kur galvenais organiskās masas ražotājs ir koki, un kuras teritorija tiek izmantota Meža likumā noteiktajā izpratnē.

Mikroliegums:	teritorija, kas tiek izmantota dabas aizsardzības interesēs Sugu un biotopu likumā noteiktajā izpratnē.
Neatbilstoša izmantošana:	izmantošana, kas līdz šo saistošo noteikumu pieņemšanai ir pastāvējusi vai likumīgi uzsākta, bet ir pretrunā ar šajos noteikumos noteikto atļauto izmantošanu.
Noliktava:	ēka vai tās daļa, kas paredzēta materiālu, vielu, priekšmetu, preču un lietu uzkrāšanai un uzglabāšanai, kā arī darbībām, kas nodrošina šo lietu drošu saglabāšanu.
Pagalms:	ēkai piegulošā ārtelpa, kas kalpo apstādījumiem, labiekārtojumam, atpūtas un saimnieciskajām vajadzībām.
Pagrabstāvs:	ēkas stāvs vai tā daļa, kas attiecībā pret zemes līmeni ir iedziļināts vairāk nekā par pusi no tā stāva augstuma.
Palīgēka:	būve, kas paredzēta noteiktā teritorijā atļautas būves izmantošanas funkciju nodrošināšanai un ir ar to funkcionāli saistīta, piemēram, atsevišķa transportlīdzekļu novietne (garāža), nojume, darbnīca, pirts, siltumnīca, saimniecības ēka, dārza inventāra noliktava, malkas šķūnis un tml. Ja palīgēka savienota ar būvi, kuras funkcijas tās nodrošina, vai iebūvēta tajā, tā uzskatāma par šīs būves daļu.
Parcele:	ar plānojuma detalizācijas projektu noteikta zemes vienība, kas var tikt ierakstīta kadastra reģistrā kā jauns zemes gabals.
Parks:	publiska ārtelpas teritorija ar labiekārtojumu un apstādījumiem, kas tiek regulāri kopts un atjaunots, lai uzturētu tā estētisko vērtību.
Pazemes būve:	būve, kuras stāva pārseguma augšējā atzīme atrodas vienā līmenī ar zemes līmeni vai npaceļas virs tā vairāk kā 1,3 m.
Piebraucamais (servitūta) ceļš:	ceļš, kas nodrošina piebraukšanu pie viena vai vairākiem zemes gabaliem, šķērsojot vienu vai vairākus zemes gabalus.
Piestātne:	būve vai tās daļa virszemes ūdensobjekta krastā, kas paredzēta peldlīdzekļa piestāšanai un stāvēšanai.
Pilsēt būvniecisks akcents:	būve, kas saistīta ar pilsētas vai ciema struktūru un būtiski ietekmē apbūves raksturu kopumā.
Pirmsskolas izglītības iestāde:	būve, zeme vai tās daļa, kas paredzēta pirmsskolas izglītības mērķiem Izglītības likuma izpratnē.
Plānojums:	Auces novada teritorijas plānojuma daļa, kas izdota kā pašvaldības saistošie noteikumi un sastāv no Teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumiem ar grafiskās daļas pielikumiem.
Polderis:	ar aizsargdambjiem norobežota nosusināta platība, kuras hidroloģiskā sistēma tiek regulēta maksimāli.
Prettrokšņa ekrāns:	šķērslis (būve, reljefa elements), kas novietots tiešā skaņas avota tuvumā un nodrošina skaņas viļņu laušanu un skaņas līmeņa pazemināšanu.

- Publiska ārtelpa:** vide, kura pieejama sabiedrības lietošanai neatkarīgi no tā, kā īpašumā atrodas (ielas, laukumi, autoceļi, meža parki, skvēri, krastmalas).
- Publiska ēka:** ēka, kurā vairāk kā 50% no ēkas kopējās platības ir publiskas telpas.
- Publiska telpa:** sabiedrībai pieejama, neapdzīvojama telpa, kurā apmeklētāji var uzturēties, lai saņemtu dažādus pakalpojumus (kultūras, izglītības, transporta u.tml.).
- Publiskās lietošanas dzelzceļa infrastruktūra :** dzelzceļa infrastruktūras reģistrā reģistrēta dzelzceļa infrastruktūra, kas ir atklāta kravu un pasažieru pārvadājumiem vai tehnoloģisko procesu nodrošināšanai, ievērojot vienlīdzības principu, un kurai publiskās lietošanas dzelzceļa statuss ir piešķirts ar Ministru kabineta (MK) rīkojumu.
- Rekonstrukcija:** būves vai tās daļas pārbūve Būvniecības likuma noteiktajā izpratnē.
- Rekreācija:** cilvēka fiziskā un garīgā potenciāla atjaunošana, racionāli izmantojot dabiskos un mākslīgos atpūtas un atveseļošanās resursus.
- Rekultivācija:** pasākumu komplekss, kura mērķis ir atjaunot degradētu rekreācijas teritoriju kopumā vai tās komponentus, atjaunojot attiecīgās teritorijas rekreatīvo, saimniecisko, medicīniski bioloģisko un estētisko vērtību, lai nodrošinātu pilnvērtīgu tās turpmāku izmantošanu, novērstu draudus iedzīvotāju veselībai, dzīvībai un apkārtējai videi, kā arī sekmētu rekultivētās teritorijas iekļaušanos apkārtējā ainavā.
- Rindu māja:** māja, kas vertikāli sadalīta atsevišķās, ar ugunsdrošām sienām bloķētās sekcijās un kas tiek izmantota trīs vai vairākiem dzīvokļiem, kas katrs atrodas savā sekcijā. Rindu mājas sekcijas atrodas uz kopīga vai katra uz sava zemesgabala ar neatkarīgām izejām uz priekšpagalmiem vai aizmugures pagalmiem, kas piekļaujas katras attiecīgās sekcijas priekšējām vai aizmugures sienām.
- Sabiedriska iestāde:** ēka vai tās daļa, kas paredzēta nekomerciāliem nolūkiem, kas ietver būvju izmantošanu valsts un pašvaldības pārvaldes iestāžu, biedrību, nodibinājumu, vēstniecību, prokuratūras iestāžu, tiesu iestāžu, policijas un citu tiesību aizsardzību iestāžu, ugunsdzēsības un reliģisku iestāžu, kā arī līdzīga rakstura iestāžu izvietošanai.
- Sanācija:** piesārņotas teritorijas attīrīšana un atveseļošana vismaz līdz tādai pakāpei, ka turpmāk cilvēku veselība vai vide netiek apdraudēta un attiecīgo teritoriju iespējams izmantot noteiktai saimnieciskai darbībai.
- Savrupmāja:** uz zemes gabala brīvstāvoša ēka ar vienu vai diviem dzīvokļiem.

Skvērs:	izbūvēta publiskās ārtelpas teritorija ar apstādījumiem, kas paredzēta galvenokārt gājējiem un to īslaicīgai atpūtai un ko nedrīkst izmantot brauktuvēm un virszemes transportlīdzekļu (izņemot velosipēdu) novietnēm.
Sporta būve:	sportam būvēta vai piemērota būve vai tās daļa, kā arī vide (skatītāju sēdvietas, laukumi, celiņi sporta nodarbībām, veselības takas u. tml.), kas tiek uzturēta, lai nodrošinātu iedzīvotājiem iespēju nodarboties ar sportu.
Stādījumi:	dabiski vai mākslīgi veidoti, sēti un kopti apstādījumu augi.
Stāva augstums:	vertikālais attālums starp divām starpstāvu pārseguma konstrukciju augšējām virsmām.
Stāvu platība apbūves tehnisko rādītāju aprēķiniem:	uz zemesgabala esošo būvju visu stāvu, izņemot pagrabstāvu un bēniņu, visu līmeņu grīdas platību summa. Grīdas platību mēra pa katra stāva vai līmeņa ārējās malas konstrukcijas kontūru, ieskaitot iekšsienas un lodžijas, bet neskaitot balkonus un terases. Aprēķinot stāva platību mansarda stāvam un citām slīpām konstrukcijām, mērījumu veic 1,6 m augstumā no grīdas pa ārsienu ārējo kontūru. Šādu stāvu platības aprēķinu izmanto šo saistošo noteikumu ietvaros apbūves intensitātes un brīvās teritorijas rādītāju aprēķiniem.
Stāvu skaits:	visi virszemes stāvi, kā arī cokola, mansarda, tehniskais un jumta stāvs, ja jumta stāvā ir iebūvētas dzīvojamās vai publiskās telpas. Pagrabstāvu un bēniņus stāvu skaitā neieskaita.
Tehniskā infrastruktūra:	komunikāciju sistēmas, kas nodrošina transporta, ūdensapgādes, notekūdeņu savākšanas, sakaru, enerģētikas nozaru pakalpojumu pieejamību.
Teritorijas atļautais izmantošanas veids:	teritorijas plānojumā noteiktā atļautā izmantošana un obligātie izbūves nosacījumi konkrētai teritorijai, kas savstarpēji atšķiras ar teritorijas primāro un sekundāro izmantošanu, kā arī ar atšķirīgiem izbūves nosacījumiem.
Tirdzniecības un pakalpojumu objekts:	ēka vai tās daļa, kas paredzēta preču, sadzīves un citu pakalpojumu pirkšanai vai pārdošanai tieši patērētājam (mazumtirdzniecības objekts, tirdzniecības centrs, universālveikals, tirgus, veikals, salons, aptieka, restorāns, bārs, kafejnīca u.c.), bet neietver ražošanu vai vairumtirdzniecību.
Transporta infrastruktūras objekts:	būve vai tās daļa, kas paredzēta transporta sistēmas apkalpes objektu izvietojumam (ielas, tilti, satiksmes pārvadi, estakādes, tuneļi, sauszemes, gaisa un ūdens satiksmes nodrošināšanai nepieciešamie objekti, privātas vai publiskas lietošanas dzelzceļa infrastruktūra u. tml.).
Vairumtirdzniecības objekts:	ēka vai tās daļa, kas paredzēta vairumtirdzniecībai – preču pārdošanai savā vārdā juridiskai personai vai individuālā darba veicējam tālākpārdošanai, ražošanai vai savas darbības nodrošināšanai.

- Vides pieejamība:** iespējas cilvēkiem ar kustību, redzes vai dzirdes traucējumiem pārvietoties vidē atbilstoši plānotajai būves funkcijai.
- Zemes gabals:** zemes vienība, kuru izmanto apbūvei. Zemes gabalu norobežo vai nu ceļi, vai apvidū noteiktām robežām.
- Zemes ierīcības projekts:** teritorijas daļai, atsevišķam nekustamam īpašumam vai zemesgabalam izstrādāts teritorijas sakārtošanas un zemes izmantošanas apstākļu uzlabošanas pasākumu projekts.
- Zemesgabala fronte:** horizontāls attālums pa ielas sarkano līniju starp zemesgabala sānu robežām.
- Žogs:** būve, kas pilda zemesgabalu norobežojošas funkcijas.

2 Apdzīvojuma struktūra

3. Auces novada apdzīvojuma struktūru veido šādas blīvi apdzīvotas vietas:

1. Auces pilsēta;
2. Bēnes ciems un Vecmiķeļu ciems Bēnes pagastā;
3. Īles ciems Īles pagastā;
4. Lielauces ciems, Ražotāju ciems un Ķieģeļcepļa ciems Lielauces pagastā;
5. Ukru ciems un Sņiķeres ciems Ukru pagastā;
6. Vecauces ciems Vecauces pagastā;
7. Vītiņu ciems un Ķeveles ciems Vītiņu pagastā.

4. Novada nozīmes centri ir Auces pilsēta un Bēne. Vietējas nozīmes attīstības centri ir Īle, Lielauce, Ukri, Ķevele un Vītiņi.

5. Visu blīvi apdzīvoto vietu robežas tiek noteiktas šo saistošo noteikumu pielikumos:

1. Nr.1.1. Auces pilsētas pašreizējā teritorijas izmantošana;
2. Nr.2.2.1. Bēnes pagasta, Bēnes un Vecmiķeļu ciemu plānotā (atļautā) teritorijas izmantošana;
3. Nr.2.2.2. Īles pagasta, Īles ciema plānotā (atļautā) teritorijas izmantošana;
4. Nr.2.2.3. Lielauces pagasta, Lielauces, Ražotāju un Ķieģeļcepļa ciemu plānotā (atļautā) teritorijas izmantošana;
5. Nr.2.2.4. Ukru pagasta, Ukru un Sņiķeres ciemu plānotā (atļautā) teritorijas izmantošana;
6. Nr.2.2.5. Vecauces pagasta, Vecauces ciema plānotā (atļautā) teritorijas izmantošana;
7. Nr.2.2.6. Vītiņu pagasta, Vītiņu un Ķeveles ciemu plānotā (atļautā) teritorijas izmantošana.

3 Noteikumi teritoriju izmantošanai

3.1 Atļautā un aizliegtā teritorijas izmantošana

6. Visas teritorijas, ievērojot šajos saistošajos noteikumos, kā arī citos LR normatīvajos aktos noteiktos nosacījumus, atļauts izmantot esošās apbūves uzturēšanai, būvēt tikai tādas būves un izvietot tādus objektus vai izmantot tos tādām funkcijām, kas nav aizliegts saskaņā ar attiecīgajā apbūves teritorijā noteikto izmantošanu. Jebkuru zemes gabalam ir iespējams izmantot:

1. Piebraucamā ceļa izbūvei;
2. Teritorijas labiekārtošanai, apstādījumu, pagalma ierīkošanai;
3. Inženierkomunikāciju izbūvei, izņemot augstsprieguma elektrolīnijas un ar tām saistītās būves un ielas;
4. Saimnieciskām vajadzībām, kā arī autostāvvietas ierīkošanai, ja transportlīdzekļu novietne nepieciešama teritorijas atļautās izmantošanas nodrošināšanai.

7. Nevienu teritoriju nedrīkst izmantot apbūvei, kas attiecīgajā apbūves teritorijā tiek norādīta kā aizliegtā teritorijas izmantošana.
8. Nevienā teritorijā nedrīkst vākt, uzkrāt vai glabāt jebkura veida atkritumus vai piesārņotu grunti, izņemot šim nolūkam īpaši piemērotas novietnēs saskaņā ar normatīvajos aktos noteiktām prasībām.
9. Nevienā teritorijā jebkādam šajos saistošajos noteikumos atļautajai izmantošanai (arī palīgizmantošanai) nedrīkst izmantot transportlīdzekļu vai vagonu korpusus vai to daļas, kā arī kuģu korpusus vai to daļas, ja vien nav saņemta atļauja normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.
10. Būvniecība potenciāli piesārņotā vai piesārņotā teritorijā, kas rada vai var radīt draudus cilvēka veselībai vai videi, pieļaujama tikai pēc potenciāli piesārņotās vai piesārņotās vietas izpētes un sanācijas, izņemot teritorijas sanācijai un rekultivācijai nepieciešamo būvju un iekārtu būvniecību.

3.2 Prasības zemes vienībām, uz kurām iesāktā apbūve vai saimnieciskā darbība nav atbilstoša teritorijas plānotajai (atļautajai) izmantošanai

11. Ja zemesgabalu likumīgi izmanto, pirms stājušies spēkā šie saistošie noteikumi, kas nosaka attiecīgajam zemesgabalam citu izmantošanas veidu, tad šim zemesgabalam ir neatbilstošas izmantošanas statuss (neatbilstošas izmantošanas zemesgabals).
12. Neatbilstošas izmantošanas zemesgabalā var turpināt likumīgi iesākto izmantošanu.
13. Esošas būves uz neatbilstošas izmantošanas zemesgabala var rekonstruēt, ja netiek būtiski palielināts būvapjoms. Par nebūtisku būvapjoma palielināšanu uzskatāma tāda būves pārbūve, kas tiek īstenota, lai nodrošinātu būvi ar inženierkomunikācijām, nodrošinātu vides pieejamību vai lai ieviestu modernās tehnoloģijas būves pamatdarbības nodrošināšanai.
14. Ja uz neatbilstošas izmantošanas zemesgabala ir iecerēta būves rekonstrukcija un tā rezultātā būtiski palielināsies būves būvapjoms, būvi var rekonstruēt, ja būvniecības ieceres īstenošana neradīs šķēršļus turpmākai zemesgabala izmantošanai atbilstoši atļautajai izmantošanai.
15. Ja uz neatbilstošas izmantošanas zemesgabala ir iecerēta būves rekonstrukcija, mainot būves funkciju, būves funkciju var mainīt tikai tā, lai zemesgabala izmantošana pēc rekonstrukcijas atbilstu Plānojumam.
16. Jaunbūves būvniecību uz neatbilstošas izmantošanas zemesgabala ierosina un īsteno saskaņā ar spēkā esošo Plānojumu.

3.3 Prasības būvprojektēšanai, kas uzsākta līdz jauna vietējās pašvaldības teritorijas plānojuma spēkā stāšanās dienai;

17. Ja būvprojektēšana un/ vai būvniecība likumīgi iesākta pirms stājušies spēkā šie saistošie noteikumi, un atsevišķi būves raksturlielumi neatbilst to nosacījumiem (neatbilstoša būve), tad būvniecību var pabeigt saskaņā ar jau saņemtajām atļaujām vai saskaņojumiem.
18. Esošu neatbilstošu būvi var renovēt vai rekonstruēt, ja pēc rekonstrukcijas vai renovācijas šī būve atbilst visām šo saistošo noteikumu prasībām, kurām tā atbilda pirms tam.
19. Zemesgabalu, kura platība ir mazāka par minimālo zemesgabala platību vai kam citi rādītāji vai izvietojums neatbilst šajos saistošajos noteikumos noteiktajām prasībām (neatbilstošs zemesgabals), var izmantot un apbūvēt, kā arī ierīkot, rekonstruēt vai izmantot uz tā esošu būvi atbilstoši attiecīgās teritorijas apbūves noteikumiem, ja zemesgabalu nodrošina ar būvnormatīvos noteikto inženiertehnisko apgādi un tiek ievērotas citas šo saistošo noteikumu prasības.

3.4 Piekļūšanas noteikumi

20. Būvi vai zemesgabalu drīkst izmantot tikai tad, ja līdz tam ir nodrošināta piebraukšana. Piebraukšana ir uzskatāma par nodrošinātu, ja:
 1. Zemes gabals robežojas ar ielu vai ceļu,

2. Zemes gabals robežojas ar piebraucamo ceļu, kas savieno zemes gabalu ar ielu vai ceļu.
21. Piebraukšanas iespējas ugunsdzēsības un glābšanas tehnikai nodrošina atbilstoši attiecīgo būvju projektēšanas būvnormatīviem un MK 2007. gada 11. decembra noteikumiem Nr. 866 „Noteikumi par Latvijas būvnormatīvu LBN 201-07 „Būvju ugunsdrošība””. Piebrauktuves ugunsdzēsības transportlīdzekļiem apzīmē ar attiecīgām ceļu zīmēm saskaņā ar Latvijas Valsts Standartu (LVS) 446:2004 „Ugunsdrošībai un civilajai aizsardzībai lietojamās drošības zīmes un signālkrašojums” prasībām.
22. Publiskām iestādēm, tirdzniecības un pakalpojumu objektiem piebraucamos ceļus izbūvē vismaz ar divām braukšanas joslām, bet viensētu grupām (trīs un vairāk), kā arī citām atsevišķi izvietotām ēkām – ar vienu braukšanas joslu. Piebraucamā ceļa braukšanas joslas minimālais platums ir 2,50 m.
23. Projektējot teritoriju izbūvi, paredz speciālus pasākumus un speciālus aprīkojumus vides pieejamības nodrošināšanai. Vides pieejamības prasības nosaka Būvvalde ar plānošanas un arhitektūras uzdevumu.

3.5 Zemes vienību sadalīšanas, apvienošanas un robežu pārkārtošanas noteikumi

24. Ja ierosināta zemes gabala sadalīšana, apvienošana, zemes robežu pārkārtošana, zemes gabalu apmaiņa, starpgabalu likvidēšana, zemes konsolidācija, piekļūšanas iespēju nodrošināšana vai uz zemes gabalu attiecināmo nekustamā īpašuma apgrūtinājumu precizēšana un pirms šo darbību veikšanas nav nepieciešama detālplānojuma vai lokālplānojuma izstrāde, novada dome, pamatojoties uz Būvvaldes sagatavotu lēmuma projektu, pieņem lēmumu par zemes izstrādes projekta izstrādes uzsākšanu un nosacījumiem LR normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.
25. Zemes ierīcības projekta izstrādes ierosinātais iesniedz Auces novada domes Būvvaldē iesniegumu par zemes ierīcības projekta izstrādi.
26. Pēc iesnieguma saņemšanas un izskatīšanas Būvvalde gatavo lēmuma projektu, kurā tiek ierosināts noteikt:
1. Fiziskas un juridiskas personas, ar kurām projekts jāsaskaņo;
 2. Prasības grafiskās daļas izstrādei attiecībā uz kartogrāfisko materiālu;
 3. Norādīt nekustamā īpašuma objekta apgrūtinājumus;
 4. Nepieciešamību paredzēt apgrūtinājumus piekļūšanai inženierkomunikācijām;
 5. Papildus nosacījumus projekta izstrādei.
27. Zemes ierīcības projektu saskaņo ar šādām institūcijām:
1. Auces novada Būvvaldi;
 2. valsts akciju sabiedrību „Latvijas valsts ceļi”, ja piekļūšana tiek nodrošināta no valsts ceļa;
 3. Valsts vides dienesta Jelgavas reģionālajā vides pārvaldē, ja zemes gabals atrodas virszemes ūdensobjekta aizsargjoslā, stingra režīma aizsargjoslā ap ūdens ņemšanas vietu, meža zemes teritorijā, īpaši aizsargājamā dabas teritorijā (tajā skaitā aizsargājamo koku aizsardzības zonā), mikroliegumā, piesārņotā teritorijā vai ja uz zemesgabala atrodas pazemes ūdens ņemšanas vieta vai aizsargājami koki;
 4. Zemgales virsmežniecībā, ja zemes gabals atrodas meža zemēs.
28. Zemes ierīcības projektu saskaņo arī ar citām normatīvajos aktos noteiktajām institūcijām un personām.
29. Zemes ierīcības projekta izstrādes kārtību, saturu un prasības attiecībā uz projekta paskaidrojuma rakstu un grafisko daļu, projekta izpildes kārtību, kā arī iesaistīto personu tiesības un pienākumus nosaka Zemes ierīcības likums un uz tā pamata izdotie normatīvie akti.
30. Normatīvajos aktos noteiktā kārtībā sagatavots un apstiprināts zemes ierīcības projekts ir pamats attiecīga zemesgabala robežu plāna sagatavošanai un zemesgabala apgrūtinājumu reģistrācijai kadastra reģistrā un zemesgrāmatā.

3.6 Jaunveidojams zemesgabals un minimālā zemesgabala platība

31.Zemesgabala sadalīšanas, apvienošanas vai robežu pārkārtošanas rezultātā nedrīkst izveidot:

1. Zemesgabalu, kurā, ievērojot tā aprobežojumus, nevar racionāli izvietot apbūvi -ievietot zemesgabalā kvadrātu ar malas garumu 9 m. Šis noteikums neattiecas uz zemesgabaliem apdzīvotās vietās, kam piemērojami perimetrālas apbūves noteikumi;
2. Zemesgabalu, kas atrodas vairākās teritorijās ar atšķirīgu teritorijas atļauto izmantošanas veidu, izņemot gadījumu, kad daļa zemesgabala atrodas sarkanajās līnijās, mežu zemēs, lauku zemēs vai apstādījumu teritorijā;
3. Zemesgabalu, kam nav nodrošināta piebraukšana.

32.Jaunveidojama apbūves zemesgabala minimālā platība ir 1200 m² ciemos un Auces pilsētā un 0,5 ha pārējā teritorijā, izņemot šādus gadījumus:

- 32.1.Minimālā apbūves zemesgabala platība dvīņu mājas pusei un rindu mājas vienai sekcijai – 300 m²,
- 32.2.Minimālā apbūves zemesgabala platība daudzdzīvokļu ēkām jebkuras apbūves teritorijā- 75 m² uz vienu dzīvokli,
- 32.3.Minimālā zemes gabala platība īpaši aizsargājamās dabas teritorijās – ne mazāk kā 10 ha, ja normatīvie akti nenosaka citādi,
- 32.4.Jaunveidojama zemes gabala minimālā platība lauksaimniecības teritorijās L1 ir 0,5 ha, L2 ir 0,25 ha, L3 ir 600 m²,
- 32.5.Prasības zemes gabalu platībām kultūras pieminekļu teritorijās un to aizsardzības zonās nosaka atbilstoši likuma „Par kultūras pieminekļu aizsardzību” un uz tā pamata izdotajos normatīvajos aktos noteiktajam.

33.Aprēķinot zemesgabala minimālo platību, tajā neieskaita tauvas joslas platību un teritoriju starp ielu sarkanajām līnijām.

34.Gadījumos, ja nevar tikt nodrošināta šajos saistošajos noteikumos noteiktā minimālā platība zemesgabala apbūvei – zemesgabala konfigurācijas, ierobežotas platības vai citu zemesgabalā esošu aprobežojumu dēļ, pieļaujama minimālās zemesgabala platības samazināšana 5% robežās, izņemot kultūras pieminekļu teritorijas.

35.Ja jaunveidojams zemesgabals ir paredzēts tikai inženierkomunikāciju vai ielu izvietošanai vai ja uz esoša zemesgabala tiek izvietotas inženierkomunikācijas vai jaunbūvējamas ielas, un tas nav pretrunā ar šiem saistošajiem noteikumiem, jaunveidojama vai esoša zemesgabala platība var būt mazāka par šajos saistošajos noteikumos noteikto minimālo platību. Šādā gadījumā pieļaujamo zemesgabala minimālo platību nosaka atbilstoši konkrētā objekta izvietošanas un apsaimniekošanas nepieciešamībai.

3.7 Dabas aizsardzības prasības

36.Auces novadā ir šādas normatīvajos aktos noteiktās īpaši aizsargājamo dabas teritoriju kategorijas:

- 36.1.dabas liegums „Vīķu purvs” (Lielauces pagasts);
- 36.2.dabas liegums „Garākalna smilšu krupja atradne” (Bēnes pagasts);
- 36.3.dabas lieguma „Ukru gārša” daļa (Ukru pagasts).

37.Īpaši aizsargājamo dabas teritoriju robežas parādītas šo saistošo noteikumu grafiskajā daļā.

38.Īpaši aizsargājamo dabas teritoriju izmantošana un apsaimniekošana notiek atbilstoši likumā „Par īpaši aizsargājamām dabas teritorijām” un uz tā pamata izdotajos normatīvos aktos noteiktā kārtībā.

39.Auces novadā ir šādas normatīvajos aktos noteiktās dabas pieminekļu kategorijas, kuru atrašanās vieta parādītā šo saistošo noteikumu grafiskajā daļā atbilstoši mēroga noteiktībai:

- 39.1.dabas pieminekļi „Bēnes aleja”;
- 39.2.dabas pieminekļi „Lielauces ozolu aleja”;

39.3.aizsargājamie koki un ap to esoša teritorija atbilstoši koka vainaga projekcijas robežai uz zemes un 10 m plata josla ap to, kas netiek attēloti šo saistošo noteikumu grafiskajā daļā mēroga noteiktības dēļ.

40.Dabas pieminekļu un to teritoriju izmantošana veicama likumā „Par īpaši aizsargājamām dabas teritorijām” un uz tā pamata izdotajos normatīvos aktos noteiktā kārtībā.

41.Zemes vienībās, kurām tiek izstrādāts detālplānojums vai būvprojekts, ir jāveic aizsargājamo koku inventarizācija, atbilstoši likumā „Par īpaši aizsargājamām dabas teritorijām” un uz to pamata izdoto normatīvo aktu prasībām.

42.Auces novadā ir šādas vietējas nozīmes aizsargājamās dabas teritorijas:

42.1. „Ķeveles avoti”, kura robežas parādītas šo saistošo noteikumu grafiskajā daļā.

42.2.„Krievu kalni”, kura robežas parādītas šo saistošo noteikumu grafiskajā daļā.

43.Vietējas nozīmes aizsargājamās dabas teritorijas „Ķeveles avoti” teritorijā nav atļauta apbūve, izņemot viensētu un to funkcionēšanai nepieciešamo palīgēku apbūvi.

44.Vietējas nozīmes aizsargājamās dabas teritorijas „Krievu kalni” teritorijā ievērojami mežsaimnieciskās darbības aprobežojumi akciju sabiedrības „Latvijas Valsts meži” rekreācijas mežos atbilstoši to apsaimniekošanas plāniem.

45.Aizsargājamo koku- vietējo un svešzemju sugu dižkoku aizsardzības un uzturēšanas kārtību nosaka MK 2010.gada 16.marta noteikumi Nr.264 „Īpaši aizsargājamo dabas teritoriju vispārējie aizsardzības un izmantošanas noteikumi”.

46. Auces novadā esošās mikroliegumu un to buferzonu teritorijas attēlotas šo noteikumu grafiskajā daļā.

47.Mikroliegumus apsaimnieko atbilstoši Sugu un biotopu likumam un uz tā pamata izdotajos normatīvos aktos noteiktā kārtībā.

3.8 Aizsargjoslas. Vispārīgie noteikumi aizsargjoslu izmantošanā

48.Aizsargjoslas tiek izveidotas, grozītas un likvidētas Aizsargjoslu likumā un uz tā pamata izdotos normatīvos aktos noteiktā kārtībā.

49.Teritorijas izmantošanā ievēro visu veidu aizsargjoslas atbilstoši šo saistošo noteikumu grafiskajai daļai un normatīvajiem aktiem.

50.Aizsargjoslas, kuru platums ir mazāks par 20 m, grafiskajā daļā netiek attēlotas mēroga noteiktības dēļ. Visas aizsargjoslas uzrāda un precizē lokālplānojumos, detālplānojumos un būvprojektos normatīvajos aktos noteiktā kārtībā.

51.Aizsargjoslu robežas jāatzīmē zemes īpašuma vai lietojuma robežu plānos un jāieraksta zemesgrāmatā LR normatīvos aktos noteiktajā kārtībā.

52.Gadījumos, kad pārklājas vairāku veidu aizsargjoslas, spēkā ir stingrākās prasības un lielākais minimālais platums. Visu veidu rīcība šajās vietās jāaskaņo ar ieinteresētajām institūcijām.

53.Ja objektam ir noteikta aizsargjosla, objekta īpašniekam ir atļauts aizsargjoslā veikt attiecīgā objekta ekspluatācijai, remontam, renovācijai un rekonstrukcijai nepieciešamos darbus. Par to rakstveidā jābrīdina zemes īpašnieks vai tiesiskais valdītājs vismaz divas nedēļas pirms darbu uzsākšanas, izņemot avāriju novēršanas vai to seku likvidācijas darbus, kurus var veikt jebkurā laikā.

54.Aizsargjoslās, kas ir lauksaimniecībā izmantojamās zemēs, plānotie ekspluatācijas, remonta, renovācijas un rekonstrukcijas darbi veicami laikposmā, kad šīs platības neaizņem lauksaimniecības kultūras vai iespējama lauksaimniecības kultūru saglabāšana, izņemot avāriju novēršanas vai to seku likvidācijas darbus, kurus var veikt jebkurā laikā. Pēc minēto darbu veikšanas objekta īpašniekam jāsakārto zemes platības tādā stāvoklī, lai tās būtu derīgas izmantošanai paredzētajām vajadzībām, kā arī jāatlīdzina zemes īpašniekam vai lietotājam nodarītie zaudējumi. To noteikšanu un atlīdzību veic likumos noteiktajā kārtībā vai pēc savstarpējas vienošanās.

55. Ja aizsargjoslas sakrīt vai krustojas, ar attiecīgo objektu ekspluatāciju un remontu saistītos darbus kopīgajos aizsargjoslu iecirkņos veic ieinteresētās juridiskās vai fiziskās personas pēc savstarpējas vienošanās.

56. Juridiskajām un fiziskajām personām, veicot aizsargjoslās darbus, kuru dēļ ir nepieciešams pārbūvēt objektus vai aizsargāt tos no bojājumiem, pārbūves vai aizsardzības darbi jāveic par saviem līdzekļiem pēc saskaņošanas ar attiecīgā objekta īpašnieku vai pēc savstarpējas vienošanās jāsamaksā par šiem darbiem.

57. Juridiskajām vai fiziskajām personām aizsargjoslās jāizpilda attiecīgā objekta īpašnieka likumīgās prasības.

58. Pašvaldību, atbildīgo valsts institūciju un objektu īpašnieku dienestiem kontroles un uzraudzības nolūkos atļauts apmeklēt aizsargjoslu teritorijas jebkurā laikā, iepriekš brīdinot zemes īpašnieku, bet, ja tiesības lietot zemi nodotas citai personai, - zemes lietotāju.

59. Saskaņā ar Aizsargjoslu likumu teritorijas izmantošanā jāņem vērā šādi aizsargjoslu veidi:

59.1. Vides un dabas resursu aizsardzības aizsargjoslas:

1. virszemes ūdensobjektu aizsargjoslas;
2. aizsargjoslas ap purviem;
3. mežu aizsargjoslas ap Auces pilsētu;
4. aizsargjoslas (aizsardzības zonas) ap kultūras pieminekļiem;
5. aizsargjoslas ap ūdens ņemšanas vietām.

59.2. Ekspluatācijas aizsargjoslas:

6. aizsargjoslas gar ielām, autoceļiem;
7. aizsargjoslas gar elektronisko sakaru tīkliem;
8. aizsargjoslas gar elektriskajiem tīkliem;
9. aizsargjoslas ap meliorācijas būvēm un ierīcēm;
10. aizsargjoslas gar ūdensvadu un kanalizācijas tīkliem;
11. aizsargjoslas ap ģeodēziskajiem punktiem;
12. aizsargjoslas ap pazemes ūdeņu valsts monitoringa posteņiem.

59.3. Sanitārās aizsargjoslas:

13. aizsargjoslas ap kapsētām un lopu kapsētu;
14. aizsargjoslas ap notekūdeņu attīrīšanas ietaisēm.

59.4. Drošības aizsargjoslas:

15. ap degvielas uzpildes stacijām;
16. ap vēja ģeneratoriem;
17. ap sašķidrinātās ogļūdeņražu gāzes balonu noliktavām un tirdzniecības punktiem.

60. Citos gadījumos aizsargjosla tiek noteikta Aizsargjoslu likumā noteiktā kārtībā un apmērā.

3.9 Vides un dabas resursu aizsardzības aizsargjoslas

3.9.1 Virszemes ūdensobjektu aizsargjoslas

61. Virszemes ūdensobjektu aizsargjoslas tiek noteiktas ūdenstilpēm, ūdenstecēm un mākslīgiem ūdensobjektiem, lai samazinātu piesārņojuma negatīvo ietekmi uz ūdens ekosistēmām, novērstu erozijas procesu attīstību, ierobežotu saimniecisko darbību applūdināmajās zonās, kā arī saglabātu apvidum raksturīgo ainavu.

62. Auces novadā kā virszemes ūdensobjektu aizsargjoslas tiek noteiktas šādas aizsargjoslas:

1.tabula.Virszemes ūdensteču aizsargjoslas.

Nosaukums	Sateces lielbaseins	Kopgarums, (km)	Aizsargjoslas platums, m
Auce	Lielupes	86	100
Avīkne	Ventas	30	100
Bērze	Lielupes	109	300
Cērpaine	Lielupes	16	50
Dabiķene	Ventas	Līdz 10 km	10
Govainis	Lielupes	14	50
Ligotne	Ventas	14	50
Līčupe	Bērzes	15	50
Melnupīte	Ventas	Līdz 10 km	10
Rīgava	Lielupes	13	50
Sesava	Lielupes	32	100
Skujaine	Lielupes	32	100
Svēpaine	Lielupes	26	100
Svētaine	Lielupes	18	50
Tērvete	Lielupes	32	100
Vadakste	Ventas	82	100

2.tabula.Virszemes ūdenstilpju aizsargjoslas.

Nosaukums	Platība, (ha)	Aizsargjoslas platums, m	Pagasts
Lielauces	372	300	Lielauces
Spārnu/ Spārņu	14	50	Īles
Sesavas	17	50	Īles
Ūpītis	Līdz 10ha	10	Īles
Sutums (Iņķu ezeriņš)	Līdz 10ha	10	Īles
Vilkezers	Līdz 10ha	10	Īles
Ildzītis	Līdz 10ha	10	Vītiņu
Kralītis	Līdz 10ha	10	Īles

3.tabula.Virszemes mākslīgo ūdenstilpju aizsargjoslas.

Nosaukums	Platība, (ha)	Aizsargjoslas platums, m	Pagasts
Bēnes dzirnavezers	24,6	50	Bēnes
Garākalna	Līdz 10 ha	10	Bēnes
Ukru dīķis (Zīļu)	9,4	10	Ukru
Vītiņu dzirnavezers	Līdz 10 ha	10	Vītiņu

3.9.2 Aizsargjoslas ap purviem

63.Aizsargjoslas ap purviem kā mitrzemēm tiek noteiktas, lai saglabātu bioloģisko daudzveidību un stabilizētu mitruma režīmu meža un purvu saskares (pārejas) zonā.

64.Minimālie aizsargjoslu platumi ap purviem, ja LR normatīvie akti nenosaka citādi, tiek noteikti šādi:

1. 10 līdz 100 ha lielām platībām — 20 m josla;

- par 100 ha lielākām platībām — 50 m josla meža augšanas apstākļu tipos uz sausām, nosusinātām, slapjām minerālaugsnēm un nosusinātām kūdras augsnēm un vismaz 100 m josla meža augšanas apstākļu tipos uz slapjām kūdras augsnēm.

3.9.3 Mežu aizsargjoslas ap Auces pilsētu

65.Mežu aizsargjoslas ap Auces pilsētu tiek noteiktas, lai nodrošinātu pilsētas iedzīvotājiem atpūtai un veselības uzlabošanai nepieciešamos apstākļus, kā arī lai samazinātu vai kompensētu pilsētas negatīvo ietekmi uz vidi.

66.Auces novadā atrodas mežu aizsargjosla 43.8 ha platībā Vītiņu pagastā un 154.6 ha Vecauces pagastā, kas noteikta šo noteikumu grafiskajā daļā atbilstoši Meža Valsts reģistra datiem.

67.Aizsargjoslā ievēro šādas vides aizsardzības prasības:

- Lai samazinātu pilsētas negatīvo ietekmi uz vidi, aizsargjoslā ir aizliegta kailcirte, izņemot koku ciršanu galvenajā cirtē pēc Valsts meža dienesta sanitārā atzinuma saņemšanas;
- Ja aizsargjosla pārklājas ar citām aizsargjoslām, īpaši aizsargājamām dabas teritorijām vai mikroliegumiem, spēkā ir stingrākās teritorijas aizsardzības un izmantošanas prasības, kas noteiktas normatīvajos aktos par īpaši aizsargājamo dabas teritoriju un mikroliegumu aizsardzību un izmantošanu.

3.9.4 Aizsargjoslas (aizsardzības zonas) ap kultūras pieminekļiem

68.Aizsargjoslas (aizsardzības zonas) ap kultūras pieminekļiem tiek noteiktas, lai nodrošinātu kultūras pieminekļu aizsardzību un saglabāšanu, kā arī samazinātu dažāda veida negatīvu ietekmi uz nekustamiem kultūras pieminekļiem.

69.Auces novadā atrodas šādi valsts aizsardzībā esoši nekustamie kultūras pieminekļi, ap kuriem tiek noteiktas 500 m platas aizsardzības zonas (aizsargjoslas):

4.tabula.Auces novada nekustamie kultūras pieminekļi.

Aizsardzības nr.	Vērtības grupa	Pieminekļa veids	Pieminekļa nosaukums
727	valsts nozīmes	arheoloģija	Auces senkapi
4851	valsts nozīmes	arhitektūra	Vecauces muižas apbūve
4852	valsts nozīmes	arhitektūra	Pils
485	valsts nozīmes	arhitektūra	lielā klēts
4853	valsts nozīmes	arhitektūra	dārznieka māja
4850	valsts nozīmes	arhitektūra	Vecauces luterāņu baznīca
4849	vietējās nozīmes	arhitektūra	parks
4854	vietējās nozīmes	arhitektūra	klēts
4856	vietējās nozīmes	arhitektūra	kūts
736	valsts nozīmes	arheoloģija	Ceriņu senkapi
737	valsts nozīmes	arheoloģija	Kaijukroga senkapi
738	valsts nozīmes	arheoloģija	Liekņu senkapi
739	valsts nozīmes	arheoloģija	Ritumu apmetne
735	vietējās nozīmes	arheoloģija	Baukaišu senkapi
4871	vietējās nozīmes	arhitektūra	Dzirnavas
4869	vietējās nozīmes	arhitektūra	Bēnes muižas apbūve
4870	vietējās nozīmes	arhitektūra	Kungu māja
759	valsts nozīmes	arheoloģija	Tēšaiņu senkapi

Aizsardzības nr.	Vērtības grupa	Pieminekļa veids	Pieminekļa nosaukums
760	valsts nozīmes	arheoloģija	Gailīšu senkapi
761	valsts nozīmes	arheoloģija	Spārnu kalns- pilskalns
4924	valsts nozīmes	arhitektūra	Īles muižas apbūve
4928	valsts nozīmes	arhitektūra	parks
4925	valsts nozīmes	arhitektūra	pils
4929	vietējās nozīmes	arhitektūra	Stirnas muižas apbūve
4926	vietējās nozīmes	arhitektūra	Sanatorijas direktora māja
4930	vietējās nozīmes	arhitektūra	Kungu māja
4933	vietējās nozīmes	arhitektūra	kūts
4935	vietējās nozīmes	arhitektūra	parks
4934	vietējās nozīmes	arhitektūra	stallis
4932	vietējās nozīmes	arhitektūra	vējdzirnavas
4931	vietējās nozīmes	arhitektūra	kalpu māja
4923	valsts nozīmes	arhitektūra	Īles luterāņu baznīca
763	valsts nozīmes	arheoloģija	Sodiņu pēdākmenis- kulta vieta
764	valsts nozīmes	arheoloģija	Dīcmaņu- Pilsingu senkapi
4938	vietējās nozīmes	arhitektūra	Lielauces luterāņu baznīca
4939	valsts nozīmes	arhitektūra	Lielauces muižas apbūve
4935	valsts nozīmes	arhitektūra	parks
4930	valsts nozīmes	arhitektūra	pils
4934	valsts nozīmes	arhitektūra	tiltiņš
4931	vietējās nozīmes	arhitektūra	pārvaldnieka māja
4943	vietējās nozīmes	arhitektūra	čiekuru kalte
4942	vietējās nozīmes	arhitektūra	2 pagrabi
4962	vietējās nozīmes	arhitektūra	Sņiķeres luterāņu baznīca
790	valsts nozīmes	arheoloģija	Incēnu (Dobes) pilskalns
791	valsts nozīmes	arheoloģija	Grīnertu senkapi
792	valsts nozīmes	arheoloģija	Meža kalns- pilskalns

70. Aprobežojumi aizsargjoslās:

1. jebkura veida saimnieciskā darbība un rakšanas darbi arheoloģijas pieminekļu aizsardzības zonā veicami tikai ar Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas atļauju;
2. pārdodot vienam īpašniekam piederošu kultūras pieminekļa un tā aizsargjoslas zemi, aizliegts to sadalīt;
3. aizliegts izvietot lopbarības, minerālmēslu, degvielas, eļļošanas materiālu, ķīmisko vielu, kokmateriālu un citu veidu materiālu un vielu glabātavas, izņemot šim nolūkam īpaši paredzētas un iekārtotas vietas;
4. Kultūras pieminekļa un to aizsardzības zonas teritorijās nav plānojama tāda saimnieciskā darbība, kas var iznīcināt kultūras pieminekli vai mazināt kultūras pieminekļu un kultūrvēsturiskās ainavas vērtību- rūpnieciskās ražošanas vai jauktas darījumu apbūves

teritorijas, kas saistās ar liela apjoma noliktavu tipa ēku būvniecību, jaunas dzīvojamo māju apbūves teritorijas, derīgo izrakteņu ieguves teritorijas. Saimnieciskā darbība kultūras pieminekļu aizsardzības zonā plānojama, saglabājot kultūras piemineklim atbilstošo vidi, kā arī nodrošinot pieminekļa vizuālo uztveri;

5. aizliegts ierīkot atkritumu apglabāšanas poligonus;
6. aizliegts aizkraut pievedceļus un pieejas pie kultūras pieminekļa;
7. aizliegts glabāt un izliet ķīmiski aktīvas un koroziju izraisošas vielas.

3.9.5 Aizsargjoslas ap ūdens ņemšanas vietām

71. Aizsargjoslas ap ūdens ņemšanas vietām nosaka, lai nodrošinātu ūdens resursu saglabāšanos un atjaunošanos, kā arī samazinātu piesārņojuma negatīvo ietekmi uz iegūstamo ūdens resursu kvalitāti visā ūdensgūtnes ekspluatācijas laikā (ne mazāk kā uz 25 gadiem).

72. Ap ūdens ņemšanas vietām nosaka stingra režīma, bakterioloģisko un ķīmisko aizsargjoslu.

73. Aizsargjoslas ap centralizētās ūdens ņemšanas vietām aprēķina, ņemot vērā ūdens ņemšanas vietas dabiskos apstākļus un prognozējamo ūdens patēriņu atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajai metodikai.

74. Ja centralizētai ūdensapgādei tiek izmantots gruntsūdeņu (neaizsargāts) ūdens horizonts vai pazemes ūdens krājumu mākslīgas papildināšanas metode, stingrā režīma aizsargjoslu aprēķina tā, lai nodrošinātu ūdens filtrācijas laiku no aizsargjoslas robežas līdz ūdens ieguves urbumiem ne mazāk par gadu. Stingra režīma aizsargjosla domāta pazemes ūdeņu aizsardzībai no tiešas piesārņojuma iekļūšanas urbumā. Ņemot vērā ūdens horizonta dabiskās aizsargātības pakāpi, to nosaka:

1. 50 m platu joslu ap ūdens ņemšanas vietu neaizsargātam ūdens horizontam, kur nav mazcaurlaidīgu nogulumu;
2. 30-50 m platu joslu ap ūdens ņemšanas vietu relatīvi aizsargātam ūdens horizontam, kur mazcaurlaidīgo nogulumu biezums ir 1,0-10 m;
3. 10-30 m platu joslu ap ūdens ņemšanas vietu labi aizsargātam ūdens horizontam, kur mazcaurlaidīgo nogulumu biezums ir 10-20 m;
4. 10 m platu joslu ap ūdens ņemšanas vietu ļoti labi aizsargātam ūdens horizontam, kur mazcaurlaidīgo nogulumu biezums ir lielāks par 20 m.

75. Bakterioloģiskā aizsargjosla paredzēta pazemes ūdeņu aizsardzībai no bakterioloģiskā piesārņojuma. Šajā joslā aizliegts izdarīt sanitārās labiekārtošanas pasākumus – ierīkot kanalizācijas ūdeņu nosēdlaukus vai filtrācijas laukus, iekārtot kapus, lopu kapsētas, apūdeņojamos laukus, skābsiena bedres, lopkopības fermas u.c. objektus, kas veicina pazemes ūdeņu bioloģisko piesārņošanu, kā arī lietot mēslojumus un ķīmiskās indes un veikt rūpniecisku meža izciršanu un citus darbus. To aprēķina tā, lai nodrošinātu mikroorganismu dzīvotspējas izbeigšanos ūdens dabiskās plūsmas laikā līdz ūdens ņemšanas vietai, kur mikroorganismu izdzīvošanas laiks ir noteikts:

1. 400 diennaktis, ja nav dabiski aizsargāts ūdens horizonts;
2. 200 diennaktis, ja ir dabiski aizsargāts ūdens horizonts.

76. Ķīmiskā aizsargjosla paredzēta pazemes ūdeņu aizsardzībai no ķīmiskā piesārņojuma. To aprēķina tā, lai nodrošinātu, ka ūdens ņemšanas vietā ekspluatācijas laikā ķīmiskais piesārņojums nav iespējams.

77. Pazemes ūdens ņemšanas vietu bakterioloģiskajā un ķīmiskajā aizsargjoslā papildus iekļauj virszemes ūdenstilpes un ūdensteces, ja tās ir ūdens horizonta infiltratīvās barošanās avots.

78. Katram artēziskajam urbūmam, atkarībā no patērēta ūdens daudzuma (m^3 /diennaktī) tiek aprēķinātas un noteiktas aizsargjoslas, izsniedzot urbuma pasi LVGM centrā.

79. Aizsargjoslās jāievēro LR „Aizsargjoslu likumā” un citos LR normatīvos aktos noteiktie ierobežojumi un aprobežojumi.

3.10 Eksploatācijas aizsargjoslas

3.10.1 Aizsargjoslas gar autoceļiem

80. Aizsargjoslas gar ielām, autoceļiem tiek noteiktas, lai samazinātu ielu, autoceļu negatīvo ietekmi uz vidi, nodrošinātu transporta maģistrāļu eksploatāciju un drošību, kā arī izveidotu no apbūves brīvu joslu, kas nepieciešama ielu un autoceļu rekonstrukcijai.

81. Izstrādājot visu veidu jaunu apbūves teritoriju detālplānojumus, zemes ierīcības projektus un lokālos plānojumus, jaunprojektējamo ielu nozīmes tiek noteiktas ar detālplānojumu vai lokālplānojumu.

82. Gar valsts autoceļiem tiek noteiktas šādas autoceļu eksploatācijas aizsargjoslas:

5.tabula.Valsts autoceļu aizsargjoslas.

ID	Posma nosaukums	Aizsargjosla, uz katru pusi no ceļa ass
P 96	Pūri – Auce - Grīvaiši	60 m
P104	Tukums – Auce - Lietuvas robeža	60 m
V1106	Augstkalne–Bēne	30 m
V1108	Bukaiši–Lāči	30 m
V1109	Ukri–Lāči–Lietuvas robeža	30 m
V1110	Nesava–Sņikere–Lietuvas robeža	30 m
V1111	Vītiņi–Vētras–Krustiņi–Tērvete	30 m
V1113	Bēne–Ukri	30 m
V1114	Putras–Priedula	30 m
V1115	Vītiņi–Vadakste	30 m
V1116	Auce–Vadakste	30 m
V1117	Auce–Ķevele	30 m
V1118	Auce–Lielauce	30 m
V1119	Bēne–Lielauce	30 m
V1120	Lielauce–Bejas	30 m
V1121	Čiekuri–Īle	30 m
V1127	Dobele–Bēne	30 m
V1128	Dobele–Īle–Auce	30 m
V1136	Pievedceļš Garaiskalns karjeram	30 m
V1137	Pievedceļš Lielaucei	30 m
V1139	Stūrīši–Stirnas	30 m
V1151	Jaunauce–Kokmuiža	30 m

83. Būvlaide gar valsts autoceļiem, atbilstoši VAS „Latvijas valsts ceļi” prasībām, sakrīt ar aizsargjoslas platumu.

84. Aizsargjoslas gar pašvaldības autoceļiem tiek noteiktas 30 metri no ceļa ass uz katru pusi.

85. Auces novada teritorijā starp ielu sarkanajām līnijām tiek noteikti šādi attālumi, kas jāievēro, izstrādājot visu veidu detālplānojumus, lokālos plānojumus un būvprojektus:

6.tabula.Attālumi starp ielu sarkanajām līnijām.

Nr.p.k.	Ielas nozīme	Attālums starp sarkanajām līnijām (m)
1.	Pilsētu un ciemu nozīmes maģistrālā iela	20
2.	Kvartāla nozīmes maģistrālā iela	18

<i>Nr.p.k.</i>	<i>ielas nozīme</i>	<i>Attālums starp sarkanajām līnijām (m)</i>
3.	Vietējas nozīmes iela	15
		12

7.tabula.Ielu sarkanās līnijas.

<i>Apdzīvota vieta</i>	<i>Maģistrālās ielas, 20 m</i>	<i>Vietējas nozīmes ielas, 16 m</i>	<i>Vietējas nozīmes iela, 12 m</i>
Auce	A. Puškina iela Bēnes iela Jelgavas iela (P96) Lielauces iela (P104) O.Kalpaka iela Raiņa iela (P96) Tehnikas iela (V116) Vītiņu iela (P104)	1. Maija iela A. Brigaderes iela Aspazijas laukums Ausmas iela Baznīcas iela Brīvības iela Buļļu iela J. Mātera iela Kalna iela Kapsētas iela Miera iela Sporta iela Stacijas iela Tilta iela	Akadēmijas iela Alkšņu iela Amatnieku iela Bērzu iela Dārza iela Dzirnavu iela E.Dinsberga iela Ganību iela J.Zālīša iela Jaunā iela Kalna iela Kaļķu iela Ķiršu iela Lauku iela Lejas iela Liepu iela Parka iela Pils iela Pļavas iela Rūpniecības iela Skolas iela Varoņu iela Zemgales iela
Bēne	Īles iela (V1127) Jelgavas iela (P96) Sniķeres iela (V1113)	Ezera iela Pasta iela Rūpniecības iela Smilšu iela Sporta iela Stacijas iela* T.Celma iela Tirgus iela	Amatnieku iela Auces iela Dārza iela Dzelzceļa iela Jaunā iela Krasta iela Lauku iela Līduma iela Meža iela Ozolu iela Pakalna iela Parka iela Pionieru iela Skolas iela Stacijas iela**
Īle		V1121 V1128	80 Pagasta padome - Avotiņi 81 Gundegas - Zemzari

Apdzīvota vieta	Maģistrālās ielas, 20 m	Vietējas nozīmes ielas, 16 m	Vietējas nozīmes iela, 12 m
		70 Centrs - Ružu ezers	82 Apvedceļš (V-1128) - (V-1121 Čiekuri-Īle) 87 V-1128 (Dobele-Īle-Auce) - Tautas nams 88
Ķevele	P96	V1117	Dailes iela Lejas iela Liepu iela Parka iela 115 P-96 Ķevele-Skujas 121 Ķevele-Untupji
Ķieģeļceplis		64 Cepļa ceļš	
Lielaucē		V1118 V1137	61 Aleju ceļš 62 Dārzniecības ceļš 63 Puškina prospekts 68 Pīļu iela 69 Dzērveņu ceļš
Ražotāji		54 Mīnes ceļš	56 Ļūlēnu ceļš 67 Zemgaļu ceļš
Sniķere		V1111 44 Sniķeres centrs- Lapsas	
Ukri		V1109 V1113	33 Ukru centrs- Pērles 48 Ukru centrs- Ezera iela 49 Ukru centrs- Druvas iela 50 Ukru centrs- Parka iela 53 Ezers- attīrīšanas iekārtas- Dabiķene
Vecauce	Lielaucē iela (P104)	V1118 Buļļu iela	6-Akadēmijas iela- attīrīš. iek. Akadēmijas iela
Vecmiķeļi		V1136	32 Šalkas - Jaunā māja 1
Vītiņi	P104	89 Vītiņi-Galāti- Dzirnavas 106 Vītiņi-Dūki- Auce 111 Vītiņi- Slavietīņas	Bērzu iela Ceriņu iela Dārza iela Liepu iela Pavasara iela 102 Mauriņi-Vītiņi 103 Zariņi-Bulduri 108 Vītiņi-Tipaiņi

3.10.2 Aizsargjoslas gar elektronisko sakaru tīkliem

86. Aizsargjoslas gar visu veidu un piederības elektronisko sakaru tīkliem un to infrastruktūras būvēm tiek noteiktas, lai nodrošinātu elektronisko sakaru tīklu un to infrastruktūras būvju maksimālu aizsardzību no cilvēka, dabas vai citu faktoru nevēlamas ietekmes, kuras rezultātā var tikt traucēta elektronisko sakaru tīklu droša ekspluatācija, radīti zaudējumi tautsaimniecībai un valstij.

87. Aizsargjoslām gar elektronisko sakaru tīkliem ir šāds minimālais platums:

1. gar pazemes elektronisko sakaru tīklu līnijām un kabeļu kanalizāciju — zemes gabals un gaisa telpa, ko norobežo nosacītas vertikālas virsmas elektronisko sakaru tīkla līnijas katrā pusē 1 m attālumā no elektronisko sakaru tīkla līnijas ass vai kabeļu kanalizācijas caurules ārējās malas;
2. gar pazemes elektronisko sakaru tīklu līnijām vai kabeļu kanalizāciju, ja tā atrodas ceļa zemes nodalījuma joslā un tuvāk par 1 m no ceļa zemes nodalījuma joslas malas, — šajā elektronisko sakaru tīkla līnijas vai kabeļu kanalizācijas pusē aizsargjoslu nosaka līdz ceļa zemes nodalījuma joslas robežai;
3. gar pazemes elektronisko sakaru tīklu līnijām vai kabeļu kanalizāciju, ja tā atrodas ceļa, ielas vai piebrauktuves (arī inženierkomunikāciju koridoru) sarkano līniju robežās un tuvāk par 1 m no sarkanās līnijas, — šajā elektronisko sakaru tīkla līnijas vai kabeļu kanalizācijas pusē aizsargjoslu nosaka līdz ceļa, ielas vai piebrauktuves (arī inženierkomunikāciju koridoru) sarkanajai līnijai;
4. gar pazemes elektronisko sakaru tīklu līnijām vai kabeļu kanalizāciju, ja tā atrodas tuvāk par 1 m no ēkas vai būves, — šajā elektronisko sakaru tīkla līnijas vai kabeļu kanalizācijas pusē aizsargjoslu nosaka līdz ēkas vai būves pamatiem;
5. gar pazemes elektronisko sakaru tīklu līnijām vai kabeļu kanalizāciju, ja tā atrodas ceļa, ielas vai piebrauktuves (arī inženierkomunikāciju koridoru) sarkanās līnijas robežās un tuvāk par 1 m gan no sarkanās līnijas, gan no ēkas vai būves pamatiem, — šajā elektronisko sakaru tīkla līnijas vai kabeļu kanalizācijas pusē aizsargjoslu nosaka līdz sarkanajai līnijai vai ēkas vai būves pamatiem (atkarībā no tā, kas atrodas tuvāk);
6. ap ārējiem virszemes un pazemes elektronisko sakaru tīklu līniju neapkalpojamiem pastiprināšanas un reģenerācijas punktiem, ārējiem kabeļu sadales skapjiem un kastēm ar ieraktu pamatni vai skapjiem un kastēm, kas uzstādītas uz atsevišķas pamatnes, kabeļu kanalizācijas akām un optisko kabeļu uzdevam gruntī — zemes gabals un gaisa telpa, ko norobežo nosacīta vertikāla virsma 1 m attālumā no pastiprināšanas punkta, kabeļu sadales skapja vai kastes, kabeļu kanalizācijas akas un optisko kabeļu uzdevas ārējās malas;
7. ap elektronisko sakaru iekārtu ārējiem skapjiem un konteineriem — zemes gabals un gaisa telpa, ko norobežo nosacīta vertikāla virsma 1 m attālumā no elektronisko sakaru iekārtu skapja vai konteineru nožogojuma (norobežojuma) vai tālāk izvērīto daļu projekcijas uz zemes vai citas virsmas;
8. gar elektronisko sakaru tīklu gaisvadu līnijām — zemes gabals un gaisa telpa, ko norobežo nosacītas vertikālas virsmas elektronisko sakaru tīkla līnijas katrā pusē 2,5 m attālumā no elektronisko sakaru tīkla līnijas ass.

88. Ja elektronisko sakaru tīkla gaisvadu līnija šķērso parkus, dārzus, dabas liegumus, dabas rezervātus vai citu īpaši aizsargājamo dabas teritoriju dabas rezervāta, stingrā režīma, dabas lieguma vai regulējamā režīma zonas vai mikroliegumus, pēc savstarpējas vienošanās ar attiecīgajiem uzņēmumiem, organizācijām vai institūcijām atļauts noteikt mazāku stigas platumu.

89. Aizsargjoslas ap elektronisko sakaru tīklu radiosakaru līniju torņiem, antenu mastiem un to atsaitēm veido:

1. ap elektronisko sakaru tīklu radiosakaru līniju torņiem un antenu mastiem — zemes gabals un gaisa telpa torņa vai masta augstumā, ko norobežo nosacīta vertikāla virsma 1 m attālumā ārpusē no to nožogojuma vai 5 m attālumā no to vistālāk izvērīto daļu projekcijas uz zemes vai citas virsmas, ja tornis vai masts nav nožogots;

2. ap elektronisko sakaru tīklu radiosakaru līniju torņiem un antenu mastiem – zemes gabals un gaisa telpa torņa vai masta augstumā, ko norobežo nosacīta vertikāla virsma 2,5 m attālumā no atsaites projekcijas uz zemes virsmas un atsaites nostiprinājuma vietas zemē vai citā virsmā.

90. Teritorijās, kurās nav veikta elektronisko sakaru tīklu precīza uzmērīšana, elektronisko sakaru tīkli un aizsargjoslas ap elektronisko sakaru tīkliem ir precizējamas veicot zemesvienību uzmērījumus un izstrādājot detālpārojumus.

3.10.3 Aizsargjoslas gar elektriskajiem tīkliem

91. Aizsargjoslas gar visu veidu un jebkuras piederības elektriskajiem tīkliem, to iekārtām un būvēm tiek noteiktas, lai nodrošinātu elektrisko tīklu, to iekārtu un būvju ekspluatāciju un drošību.

92. Aizsargjoslas gar elektriskajiem tīkliem veido:

1. gar elektrisko tīklu gaisvadu līnijām pilsētās un ciemos — zemes gabals un gaisa telpa, ko norobežo nosacītas vertikālas virsmas abpus līnijai:
2. gaisvadu līnijām ar nominālo spriegumu līdz 20 kilovoltiem — 2,5 metru attālumā no līnijas ass,
3. gaisvadu līnijām ar nominālo spriegumu 110 kilovoltu — 7 metru attālumā no malējiem vadiem uz ārpusi no līnijas.
4. gar elektrisko tīklu gaisvadu līnijām ārpus pilsētām un ciemiem, kā arī pilsētu lauku teritorijās — zemes gabals un gaisa telpa, ko norobežo nosacītas vertikālas virsmas abpus līnijai:
5. gaisvadu līnijām ar nominālo spriegumu līdz 20 kilovoltiem — 6,5 metru attālumā no līnijas ass,
6. gaisvadu līnijām ar nominālo spriegumu 110 kilovoltu — 30 metru attālumā no malējiem vadiem uz ārpusi no līnijas;
7. gar elektrisko tīklu kabeļu līnijām — zemes gabals un gaisa telpa, ko norobežo nosacītas vertikālas virsmas kabeļu līnijas katrā pusē 1 metra attālumā no kabeļu līnijas ass. Ja kabelis atrodas tuvāk par 1 metru no ēkas vai būves, tad šajā kabeļa pusē aizsargjoslu nosaka tikai līdz ēkas vai būves pamatiem;
8. gar elektrisko tīklu kabeļu līnijām, kuras zem ūdens līmeņa šķērso virszemes ūdensobjektus, — ūdens platība, ko visā dziļumā no ūdens virsmas līdz gultnei ietver paralēlas plaknes 100 metru attālumā katrā pusē no kabeļu līnijas ass;
9. ap elektrisko tīklu sadales iekārtām, fīderu punktiem un transformatoru apakšstacijām — zemes gabals un gaisa telpa, ko norobežo nosacīta vertikāla virsma 1 metra attālumā ārpus šo iekārtu nožogojuma vai to vistālāk izvirzīto daļu projekcijas uz zemes vai citas virsmas.

93. Prasības elektrisko tīklu valdītājam:

1. elektrolīniju trases mežos jāuztur ugunsdrošā stāvoklī un jāattīra minētās trases no krūmiem un kokiem, ja attiecīgās elektrolīnijas spriegums:
 - 1.1. nepārsniedz 0,4 kilovatus – 5 m platā joslā;
 - 1.2. ir no 6 – 20 kilovoltiem – 13 m platā joslā;
 - 1.3. ir 110 kilovolti – 26 m platā joslā;
 - 1.4. ir kabeļlīnijām – 2 m platā joslā.
2. kabeļlīnijas trases jāuztur ugunsdrošā stāvoklī un jāattīra no krūmiem un kokiem – 4 m platā joslā;
3. jāizcērt bīstamie koki, kuri aug ārpus elektrolīniju trasēm, bet var krist uz to vadiem vai balstiem.

94. Neatkarīgi no noteiktā aizsargjoslu platuma saskaņā ar spēkā esošo tiesību aktu prasībām 30 m platā joslā no gaisvadu elektrolīnijas malējā vada darbs ar celšanas mehānismiem pirms tā sākšanas ir jāsaskaņo ar attiecīgo elektrisko tīklu valdītāju.

95. Veicot darbības ekspluatācijas aizsargjoslās gar elektriskajiem tīkliem, jāņem vērā aprobežojumi, kas noteikti Aizsargjoslu likuma 45 pantā, kā arī vispārīgie aprobežojumi, kas noteikti 35. pantā.

96. Veicot darbus aizsargjoslās, kuru dēļ nepieciešams objektus aizsargāt, tie jāveic pēc saskaņošanas ar attiecīgā objekta īpašnieku. Veicot darbus vīdsprieguma (10/20 kV) un zemsprieguma (0.23/0,4 kV) EPL aizsargjoslā jāsaņem ar AS „Sadales tīkls” Dienvidu reģionu.

3.10.4 Siltumtīklu aizsargjoslas

97. Ekspluatācijas aizsargjoslas gar siltumtīkliem, to iekārtām un būvēm tiek noteiktas, lai nodrošinātu siltumtīklu, to iekārtu un būvju ekspluatāciju un drošību. Siltumtīklu aizsargjoslas veido:

1. gar pazemes siltumvadiem, siltumapgādes iekārtām un būvēm – zemes vienības, kuru aizņem siltumvadi, iekārtas un būves, kā arī zemes vienības un gaisa telpa, ko norobežo nosacītas vertikālas virsmas 2 m attālumā katrā pusē no cauruļvada apvalka, kanāla, tuneļa vai citas būves ārmas;
2. ap virszemes siltumvadiem, sadales iekārtām un siltuma punktiem – zemes vienības, kuru aizņem siltumvadi, iekārtas un būves, kā arī zemes vienības un gaisa telpa, ko norobežo nosacītas vertikālas virsmas 1 m attālumā katrā pusē no siltumvadu, iekārtu un būvju nožogojuma vai to vistālāk izvīzīto daļu projekcijas uz zemes vai citas virsmas.

3.10.5 Aizsargjoslas ap meliorācijas būvēm un ierīcēm

98. Aizsargjoslas ap meliorācijas būvēm un ierīcēm tiek noteiktas, lai nodrošinātu meliorācijas būvju un ierīču ekspluatāciju un drošību.

99. Ūdensnotekām (regulētām vai ierīkotām) lauksaimniecībā izmantojamās zemēs aizsargjoslas robežu nosaka ūdensnotekas abās pusēs 10 m attālumā no ūdensnotekas krotas:

8. tabula. Valsts ūdensnotekas.

ŪSIK kods	Nosaukums	Kopgarums, km	Regulētā posma garums
3824:01	Auce	27.67	13.15
3688:01	Avīkne	25.90	20.93
3822:01	Bērze	6.96	6.96
3826622:01	Bitenieku grāvis	2.58	2.58
3688122:01	Cepļa grāvis	6.42	6.42
382694:01	Cērpaine	1.86	1.86
36932:01	Dabiķene	11.11	11.11
38244:01	Govainis	4.48	4.48
368822:01	Grūbes grāvis	5.65	5.65
382472:01	Kalvas grāvis	5.32	5.32
3826956:01	Kārkliņu grāvis	5.09	5.09
382294:01	Līčupe	8.00	4.82
36892:01	Līgotne	13.22	13.22
3826624:01	Mašmeļu grāvis	2.24	2.24
36882:01	Melnupīte	9.06	9.06
382664:01	Mežāres strauts	11.01	11.01

ŪSIK kods	Nosaukums	Kopgarums, km	Regulētā posma garums
3826626:01	Mežotnes grāvis		5.73
38246:01	Rīgava	9.22	9.22
3826954:01	Šauksteļu grāvis	6.84	6.84
38224:01	Sesava	6.94	6.06
38266:01	Skujaine	10.58	10.58
368814:01	Steļķu grāvis	8.19	8.19
38268:1	Svēpaine	9.36	9.36
382662:01	Svētaine	5.79	5.79
3826:01	Tērvete	12.61	12.61
368:01	Vadakste	17.56	17.51
382462:01	Vecmiķeļu grāvis	9.83	9.83
368922:01	Veldres grāvis	4.89	4.89
368812:01	Vītiņu kanāls	3.10	3.10

100.Regulētām ūdensnotekām (maģistrālajiem kanāliem) meža zemēs aizsargjoslas robeža ir astoņu līdz desmit metru attālumā atbērtnes pusē (atkarībā no atbērtnes platuma) no ūdensnotekas krotas.

101.Ja ūdensnotekas un ūdenstilpes krastu veido aizsargdambis, aizsargjoslas robeža ir piecu metru attālumā no aizsargdambja sausās nogāzes pakājes.

102.Liela diametra (30 cm vai lielāks) kolektora aizsargjoslas robeža ir 8 m attālumā uz katru pusi no kolektora ass līnijas.

103.Ap polderu sūkņu stacijām, krājbaseiniem un slūžām aizsargjoslas robeža ir 20 metru attālumā, ap hidrometriskajiem posteņiem — piecu metru attālumā no būves ārējās malas.

104.Aizsargjosla dabā tiek apzīmēta atbilstoši LR normatīvo aktu prasībām..

105.Aprobežojumi meliorācijas sistēmu aizsargjoslās: aizliegts ierīkot atkritumu apglabāšanas poligonus un atkritumu izgāztuves, aizliegts aizkraut pievedceļus un pieejas meliorācijas būvēm un ierīcēm, veidot akmens krājumus, aizliegts veikt darbus ar triecienmehānismiem, nomest smagumus, izmest un izliet kodīgas un koroziju izraisošas vielas, degvielu un eļļošanas materiālus.

106.Aizsargjoslu precizēšana un grafiskā attēlošana ir jāveic, izstrādājot detālplānojumus un zemes ierīcības plānus.

107.Aizsargjoslā darbus veic, ievērojot prasības, kas noteiktas normatīvajos aktos, kuri regulē attiecīgo jomu.

3.10.6 Aizsargjoslas gar ūdensvadu un kanalizācijas tīkliem

108.Aizsargjoslas gar ūdensvadu un kanalizācijas tīkliem tiek noteiktas, lai nodrošinātu ūdensvadu un kanalizācijas tīklu ekspluatāciju un drošību.

109.Aizsargjoslu minimālais platums:

1. gar ūdensvadiem un kanalizācijas spiedvadiem, ja tie atrodas līdz 2 m dziļumam – 3 m katrā pusē no cauruļvada ārējās malas;
2. gar ūdensvadiem un kanalizācijas spiedvadiem, ja tie atrodas dziļāk par 2 m – 5 m katrā pusē no cauruļvada ārējās malas;
3. gar pašteces kanalizācijas vadiem – 3 m katrā pusē no cauruļvada ārējās malas.

3.10.7 Aizsargjoslas ap ģeodēziskajiem punktiem

110.Aizsargjoslas ap ģeodēziskajiem punktiem nosaka, lai nodrošinātu ģeodēzisko punktu ilgstošu saglabāšanos un stabilitāti.

111. Aizsargjosla ap ģeodēzisko punktu ir vienu metru plata zemes josla no ģeodēziskā punkta konstrukcijas ārējās malas.

112. Ģeodēziskos punktus un to aizsargjoslas kā apgrūtinājumu ietver zemes īpašuma (lietojuma) dokumentos. Ģeodēziskos punktus parāda zemes robežu un situācijas plānos, bet ēkās ierīkotos – arī ēku inventarizācijas plānos.

3.10.8 Eksploatācijas aizsargjoslas ap dzelzceļiem.

113. Eksploatācijas aizsargjosla ap dzelzceļiem tiek noteikta apdzīvotās vietās – 50 m uz abām pusēm no sliežu ceļiem, ārpus apdzīvotām vietām – 100 m uz abām pusēm no sliežu ceļiem.

3.10.9 Eksploatācijas aizsargjoslas ap pazemes ūdeņu valsts monitoringa posteņiem.

114. Aizsargjoslas ap valsts meteoroloģisko un hidroloģisko novērojumu stacijām un hidrometriskajiem posteņiem un ap citiem stacionāriem valsts nozīmes monitoringa punktiem un posteņiem nosaka, lai nodrošinātu novērojumu precizitāti un nepārtrauktību.

115. Aizsargjoslas platums ap pazemes ūdeņu valsts monitoringa posteņiem un dziļurbumiem ir 10 metri no posteņa ārējās robežas.

3.11 Sanitārās aizsargjoslas

116. Sanitārajās aizsargjoslās nav pieļaujams izvietot dzīvojamās ēkas, bērnu pirmsskolas iestādes, vispārizglītojošās iestādes, ārstniecības iestādes un atpūtas iestādes, sporta būves, sabiedriskos apstādījumus, augļu un sakņu dārzus.

117. Ja ražošanas objekta radītā ietekme (troksnis, gaisa piesārņojums, smakas) izplatās ārpus to teritorijas, sanitārās aizsargjoslas ietvaros jāveido funkcionālā aizsargjosla, kurā veicami pasākumi šīs ietekmes novēršanai. Šī funkcionālā aizsargjosla pieskaitāma pie attiecīgā ražošanas objekta teritorijas, nosakot izmantošanas ierobežojumus.

3.11.1 Sanitārās aizsargjoslas ap lauksaimnieciskās ražošanas objektiem

118. No fermu apbūves, tai skaitā mēslu krātuvēm, līdz jebkura veida dzīvojamai apbūvei jāievēro šādi minimālie attālumi:

1. cūku fermām - 500 m;
2. govju fermām – 300 m;
3. aitu fermām – 300 m;
4. kažokzvēru, trušu fermām – 300 m;
5. putnu fermām – 300 m;
6. zirgu fermām – 100 m;
7. līdz mājlopu kūtīm zemnieku saimniecībās – 50 m.

119. Atsevišķu, nesabloķētu dzīvnieku mītņu sanitārā aizsargjosla nedrīkst būt mazāka par 30 m.

120. Ap veterinārajiem objektiem nosakāmas sanitārās aizsargjoslas atbilstoši šo noteikumu

111.punktā norādītajam, bet ne mazākas par 30 m.

121. Sanitārajās aizsargjoslās aizliegts ierīkot jaunas dzeramā ūdens ņemšanas vietas, aizsprostot pievedceļus, pieejas, kā arī nedrīkst veikt darbus, kas var radīt gruntsūdens līmeņa paaugstināšanos.

3.11.2 Aizsargjoslas ap kapsētām

122. Aizsargjoslas ap kapsētām tiek noteiktas, lai nepieļautu tām pieguļošo teritoriju sanitāro apstākļu pasliktināšanos.

123. Aizsargjoslas platums ir 300 m no kapsētas teritorijas robežas ārējās malas.

124. Ap slēgto lopu kapsētas teritoriju Vītiņu pagastā pa perimetru tiek noteikta 300 m plata aizsargjosla.

125. Lai nodrošinātu vides un cilvēka sanitāro aizsardzību, kapsētas aizsargjoslas teritorijā aizliegts ierīkot jaunas dzeramā ūdens ņemšanas vietas, izņemot gadījumus, ja ir veikti iespējamās dzeramā ūdens ņemšanas vietas bakterioloģiskās aizsargjoslas aprēķini un konstatēts, ka iespējams nodrošināt kvalitatīvu dzeramo ūdeni, ievērojot MK 20.01.2004. Nr.43. „Aizsargjoslu ap ūdens ņemšanas vietām noteikšanas metodika” 8.2.apakšpunktā noteiktās prasības.

126. Aprobežojumi 300 m aizsargjoslā ap kapsētām:

1. aizliegts aizkraut pievedceļus un pieejas atkritumu apglabāšanas poligoniem, atkritumu izgāztuvēm un notekūdeņu attīrīšanas iekārtām;
2. aizliegts veikt darbus, kas var izraisīt applūdināšanu vai gruntsūdens līmeņa paaugstināšanos;
3. aizliegts būvēt jaunas ēkas, izņemot gadījumus, kad ēku būvniecība ir saistīta ar atkritumu apglabāšanas poligoniem, notekūdeņu attīrīšanas iekārtu ekspluatāciju, personāla un apsardzes vajadzībām, laboratorijām, autostāvvietām, komunikācijām, elektrolīnijām, elektrostacijām, naftas un gāzes vadiem, sūkņu stacijām un pazemes rezervuāriem;
4. aizliegts ierīkot jaunas dzeramā ūdens ņemšanas vietas.

3.11.3 Aizsargjoslas ap notekūdeņu attīrīšanas ietaisēm

127. Aizsargjoslas platums ap notekūdeņu attīrīšanas ietaisēm tiek noteikts atkarībā no izmantotās tehnoloģijas un ietaises tehniskā raksturojuma:

1. attīrīšanas ietaisēm ar slēgtu apstrādi visā ciklā (bez vaļējām virsmām notekūdeņu un dūņu uzglabāšanai vai apstrādei), kuru jauda ir lielāka par 5 kubikmetriem notekūdeņu diennaktī – 50 m;
2. atklātai notekūdeņu apstrādei un slēgtai dūņu apstrādei vai slēgtai to uzglabāšanai – 100 m;
3. atklātai notekūdeņu apstrādei un atklātiem dūņu laukiem – 200 m;
4. atklātiem filtrācijas laukiem – 50 m;
5. slēgta tipa bioloģiskajām attīrīšanas ietaisēm un tiem filtrācijas laukiem, kuros ietek attīrīts ūdens no slēgta tipa bioloģiskajām attīrīšanas ietaisēm, ja attīrīšanas ietaišu jauda nepārsniedz 15 m³ diennaktī – 2 m.

128. Aizsargjoslas nosaka no objekta ārējās robežas vai ārējās malas.

129. Īpašuma lietošanas tiesību vispārīgie aprobežojumi aizsargjoslās noteikti Aizsargjoslu likumā, no 35. līdz 58.pantam.

3.12 Drošības aizsargjoslas

3.12.1 Aizsargjoslas ap vēja ģeneratoriem

130. Aizsargjosla ap vēja ģeneratoriem, kuru jauda ir lielāka par 20 kilovatiem, tiek noteikta, lai nodrošinātu cilvēku un vēja ģeneratoru tuvumā esošo objektu drošību vēja ģeneratoru ekspluatācijas laikā un iespējamo avāriju gadījumā.

131. Aizsargjoslas platums ap vēja ģeneratoriem ir 1,5 reizes lielāks nekā vēja ģeneratoru maksimālais summētais augstums.

132. Aizsargjoslās ap vēja ģeneratoriem papildus Aizsargjoslu likuma 35.pantā minētajiem aprobežojumiem tiek noteikti šādi aprobežojumi:

1. aizliegts būvēt jaunas dzīvojamās mājas vai esošās ēkas rekonstruēt par dzīvojamām mājām, izņemot gadījumus, kad vēja ģenerators tiek izmantots viensētas vai zemnieku saimniecības energoapgādē;
2. aizliegts būvēt jaunas ēkas un būves, kas var traucēt vēja ģeneratora darbību, vai esošās ēkas rekonstruēt tā, ka tās traucē vēja ģeneratora darbību;
3. aizliegts atvērt izglītības iestādes, ierīkot spēļu, sporta laukumus un atpūtas zonas;
4. aizliegts rīkot publiskus pasākumus;
5. aizliegts izvietot degvielas uzpildes stacijas, naftas, naftas produktu, bīstamu ķīmisko vielu un produktu glabātavas.

3.12.2 Aizsargjosla ap naftas cauruļvadu un naftas produktu, bīstamu ķīmisko vielu un produktu cauruļvadiem, tilpnēm, krātuvēm, pārstrādes un pārkraušanas uzņēmumiem, degvielas uzpildes stacijām

133. Aizsargjosla ap naftas un naftas produktu, bīstamu ķīmisko vielu un produktu cauruļvadiem, tilpnēm, krātuvēm, pārstrādes un pārkraušanas uzņēmumiem, degvielas uzpildes stacijām tiek noteikta, lai nodrošinātu naftas cauruļvada un naftas produktu, bīstamu ķīmisko vielu un produktu cauruļvadiem, tilpnēm, krātuvēm, pārstrādes un pārkraušanas uzņēmumiem, degvielas uzpildes stacijām ekspluatāciju un drošību, kā arī samazinātu iespējamo negatīvo ietekmi uz vidi un cilvēkiem šo objektu ekspluatācijas laikā un iespējamo avāriju gadījumā.

134. Aizsargjoslai ap naftas produktu cauruļvadu „Polocka- Mažeikis” Ukru pagastā ir šāds platums — 25 metri no cauruļvada ass.

135. Aizsargjosla ap naftas produktu, bīstamu ķīmisko vielu un produktu tilpnēm, krātuvēm, pārstrādes un pārkraušanas uzņēmumiem, degvielas uzpildes stacijām ir:

1. ap tilpnēm, kuru ietilpība ir lielāka par 200 m³ un kuras paredzētas naftas un naftas produktu ieplūdināšanai avārijas gadījumā, — 50 m no šīm tilpnēm vai tās norobežojošām konstrukcijām;
2. ap tilpnēm, kuru ietilpība ir lielāka par 10 m³ un kuras paredzētas bīstamu ķīmisko vielu un produktu ieplūdināšanai avārijas gadījumā, — 50 m no šīm tilpnēm vai tās norobežojošām konstrukcijām;
3. ap naftas un naftas produktu, bīstamu ķīmisko vielu un produktu pārsūkņēšanas un iepildīšanas stacijām, rezervuāru parkiem, iepildīšanas un izliešanas estakādēm, piestātnēm un muliņiem, uzsildīšanas punktiem, noliktavām, krātuvēm, pārstrādes un pārkraušanas uzņēmumiem — 100 m no šo objektu ēkām un būvēm, kurās atrodas nafta, naftas produkti, bīstamas ķīmiskās vielas vai produkti;
4. ap degvielas uzpildes stacijām un automašīnu degvielas uzpildes iekārtām — ne mazāk par 25 m no tvertnēm un degvielas uzpildes iekārtām. Šajā aizsargjoslā drīkst atrasties objekti, kas saistīti ar degvielas uzpildes stacijas darbību.

136. Drošības aizsargjoslu maksimālais platums ap naftas, naftas produktu, bīstamu ķīmisko vielu un produktu cauruļvadiem, tilpnēm, krātuvēm, pārstrādes un pārkraušanas uzņēmumiem ir 500 metru.

3.12.3 Aizsargjoslas ap ogļūdeņraža gāzes iekārtām un būvēm

137. Aizsargjoslas ap sašķidrinātās ogļūdeņraža gāzes noliktavām, krātuvēm un uzpildes stacijām, sašķidrinātās ogļūdeņraža gāzes balonu noliktavām un tirdzniecības punktiem, automobiļu gāzes uzpildes stacijām nosaka, lai samazinātu iespējamo negatīvo ietekmi uz cilvēkiem šo ietaišu un būvju avārijas gadījumā.

138. Aizsargjoslas ap sašķidrinātās ogļūdeņražu gāzes noliktavām, krātuvēm un uzpildes stacijām, sašķidrinātās ogļūdeņražu gāzes balonu noliktavām un tirdzniecības punktiem, automobiļu gāzes uzpildes stacijām veido:

1. ap sašķidrinātās ogļūdeņražu gāzes noliktavām, krātuvēm un uzpildes stacijām, sašķidrinātās ogļūdeņražu gāzes balonu noliktavām un tirdzniecības punktiem, automobiļu gāzes uzpildes stacijām — zemes gabals un gaisa telpa, ko norobežo nosacītas vertikālas virsmas ārpus šo objektu būvju ārsienām, iežogojuma vai norobežojošām konstrukcijām:
 - ap sašķidrinātās ogļūdeņražu gāzes noliktavām, krātuvēm un uzpildes stacijām — 100 m attālumā;
 - ap sašķidrinātās ogļūdeņražu gāzes balonu noliktavām un tirdzniecības punktiem — 10 m attālumā, ja viena gāzes balona tilpums nav lielāks par 50 litriem, lielākiem gāzes baloniem — 25 metru attālumā;
 - ap automobiļu dabasgāzes uzpildes kompresoru stacijām (AGUKS) ar gāzes uzkrāšanas spiedvertņu kopējo saspiestās gāzes apjomu virs 500 m³ — 50 m attālumā no iežogojuma.

139. Aizsargjoslā aizliegts:

1. būvēt jaunas ēkas vai rekonstruēt nedzīvojamās ēkas par dzīvojamām ēkām, kā arī — ja nav noslēgta rakstveida vienošanās ar gāzesvadu, gāzapgādes iekārtu un būvju, gāzes noliktavu un krātuvju īpašnieku — rekonstruēt esošās ēkas;
2. būvēt vai atvērt jaunas sporta, izglītības un atpūtas būves vai iestādes vai esošās ēkas rekonstruēt par sporta, izglītības un atpūtas būvēm vai iestādēm;
3. ierīkot spēļu laukumus un atpūtas zonas;
4. rīkot publiskus pasākumus;
5. izvietot degvielas uzpildes stacijas;
6. veikt citus darbus (vai darbības), kas traucē nodrošināt vides un cilvēku drošību šajā zonā.

3.12.4 Aizsargjoslas ap dzelzceļiem

140. Dzelzceļu ekspluatācijas aizsargjoslas, saskaņā ar LR „Aizsargjoslu likuma” 13., 32.3. pantu, tiek noteiktas, lai samazinātu dzelzceļu negatīvo ietekmi uz vidi, nodrošinātu transporta maģistrāļu ekspluatāciju un drošību, samazinātu iespējamo negatīvo ietekmi gar dzelzceļu, pa kuru pārvadā naftu, naftas produktus apjomos, kas pārsniedz 10 cisternas vai vagonus vienā dzelzceļa sastāvā.

141. Auces novadā dzelzceļu ekspluatācijas aizsargjoslas platums ir vienāds ar dzelzceļa nodalījuma joslas platumu un tiek attēlots grafiskajā daļā.

3.13 Ietekmes uz vidi novērtējums

142. Attiecībā uz darbībām, kam nepieciešams ietekmes uz vidi novērtējums (IVN) vai paredzētās darbības ietekmes sākotnējais izvērtējums, ievēro likumu „Par ietekmes uz vidi novērtējumu” un uz tā pamata izdotos MK noteikumus.

143. Attiecībā uz būvēm, kam ir veikts IVN, Auces dome vispusīgi izvērtē IVN ziņojumu un kompetentās institūcijas atzinumu par IVN ziņojumu, kā arī ieinteresēto valsts institūciju un sabiedrības viedokli.

144. Pieņemot lēmumu par paredzētās būvniecības ieceres, kam ir veikts IVN, akceptēšanu vai noraidīšanu, ievēro MK 2006. gada 2. maija noteikumus Nr. 355 „Paredzētās darbības akceptēšanas kārtība”.

3.14 Inženiertehniskās apgādes infrastruktūras nodrošinājums

145. Visās teritorijās nodrošina būvju inženiertehnisko apgādi saskaņā ar normatīvo aktu prasībām.

146. Inženierkomunikāciju izbūvē un izvietojumā ievēro LR normatīvo aktu prasības, tai skaitā MK 2004.gada 28.decembra noteikumus Nr.1069 „Noteikumi par ārējo inženierkomunikāciju izvietojumu pilsētās, ciemos un lauku teritorijās” un attiecīgos būvnormatīvus, kā arī nodrošina vides kvalitātes, teritorijas, enerģijas un dabas resursu racionālu izmantošanu un vides pieejamību.

147. Nevienu daudzdzīvokļu māju un publisko ēku, savrupmāju apbūves kompleksu (vairāk kā 5 dzīvojamās ēkas) nedrīkst būvēt teritorijā, kurā nav paredzēta centralizētu vai pie pilsētas inženierkomunikāciju tīkliem pieslēgtu ēkas ekspluatācijai nepieciešamo inženierkomunikāciju izbūve.

148. Energoapgādes komersantu objektu izvietošanā ievēro Enerģētikas likuma un citu LR normatīvo aktu prasības.

149. Privātpersonu īpašumā esošās ielas un piebraucamos ceļus var izmantot inženierkomunikāciju ierīkošanai pēc inženierkomunikāciju izvietojuma un būvniecības nosacījumu saskaņošanas ar ielas vai piebraucamā ceļa īpašnieku vai valdītāju.

150. Inženiertehniskās apgādes tīkliem un būvēm nodrošina ērtu un drošu piekļūšanas un apkalpošanas iespēju, kā arī iekļaušanos kopējā pilsētvidē un ainavā.

151. Inženiertehniskās apgādes tīklu un būvju ierīkošanu un rekonstrukciju publiskajā ārtelpā veic saskaņoti ar ielu, tehniskās infrastruktūras elementu un publiskās ārtelpas atjaunošanu, pārveidošanu vai izveidi.

152. Ierīkojot vai rekonstruējot inženierkomunikācijas, īsteno pāreju no gaisvadu iekārto kabeļu līnijām uz pazemes kabeļu līnijām.

153. Kopējo elektronisko sakaru tīklu pazemes kabeļu līniju ierīkošanai izmanto ielas un ielu infrastruktūras objektus vai, izņēmuma gadījumā, citus kopējos inženierkomunikāciju koridorus un to būves.

154. Plānojot elektronisko sakaru tīklu izbūvi, veido pietiekama apjoma kopējus kanalizācijas kolektoros, kas nodrošinātu iespēju pakāpeniski pāriet no gaisvadu iekārto kabeļu līnijām starp ēkām uz pazemes kabeļu līnijām.

155. Izbūvējot elektronisko sakaru tīklus, izmanto cauruļu klāt guldīšanu pie esošajām elektronisko sakaru kabeļu kanalizācijas trasēm.

156. Būvi nodrošina ar ārējo ugunsdzēsības ūdensapgādi normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos saskaņā ar būvnormatīvu prasībām.

157. Mazdārziņu teritorijas nomnieks vai apsaimniekotājs nodrošina to koplietošanas būves ar ūdensapgādi un kanalizāciju atbilstoši normatīvo aktu prasībām.

3.15 Nosacījumi satiksmes infrastruktūrai un esošās infrastruktūras rekonstrukcijai

158. Jaunu satiksmes infrastruktūras objektu- ceļu vai ielu - izbūvei jāizstrādā detālplānojums, izņemot jaunu ceļu izbūvei mežu teritorijās.

159. Ceļi un ielas var būt valsts, pašvaldības vai privātā īpašumā.

160. Ceļa un ielas šķērsprofilu precizē vai nosaka atkarībā no tā kategorijas attiecīgā objekta būvprojektā vai detālplānojumā, paredzot iespēju nodrošināt gājēju un transportlīdzekļu satiksmi, kā arī inženiertehniskās apgādes tīklu un būvju izvietojumu saskaņā ar pilsētas un ciema transporta un inženierkomunikāciju attīstības shēmām, atbildīgo institūciju nosacījumiem un tehniskajiem noteikumiem, ievērojot transporta būvju un inženierkomunikāciju projektēšanas normatīvu prasības. Nosakot ielas šķērsprofilu, precizē iespējamo apstādījumu risinājumu starp ielu sarkanajām līnijām.

161. Zemes vienību nedrīkst apbūvēt tuvāk par 10 m no ceļa brauktuves malas.

162. Jebkuras piederības ceļam piegulošajās teritorijās nedrīkst tikt radīti apstākļi, kas pasliktina vai var pasliktināt ceļa stāvokli vai tam piegulošās teritorijas stāvokli.

163. Jebkurai ielai veido satiksmi ar divvirzienu kustību, izņemot gadījumus, kad tā ved tikai uz vienu atsevišķu dzīvojamo māju.

164. Ielas braucamo daļu var paredzēt arī gājējiem (gājēju ielas), bet ietves jauktai izmantošanai – gājēju un velosipēdu ceļam.

165. Ietve ir vismaz 1,5 m plata katrā brauktuves pusē, izņemot gadījumus, kad brauktuve ir norobežota ar prettrokšņa ekrānu. Šādā gadījumā ietves platumu var samazināt līdz 1 m. Ietves augstums pie ielas braucamās daļas ir vismaz 0,15 m. Gājēju pārejās bērnu un invalīdu ratiņiem, kā arī velosipēdu ceļu pārejās ietves apmales veido vienā līmenī ar ielas segumu, uz ietves pieļaujams izvietot ne vairāk kā trīs pakāpienus. Pakāpienus uz ietves izvietot tā, lai nodrošinātu attālumu līdz ietves malai vismaz 1,5 m platumā;

166. Ja ceļš vai iela veido strupceļu, brauktuves galā veido transportlīdzekļu apgriešanās laukumu, kas nav izmantojams transportlīdzekļu novietnēm.

167. Velosipēdu ceļu veido ar vienvirziena vai divvirziena kustību ar vismaz 0,5 m platām drošības joslām sānos. Šaurās vietās drošības joslu vietā var ierīkot 0,75 m augstas norobežojošas barjeras.

168. Brauktuves malā velosipēdu ceļu ierīko, atdalot to ar normatīvajos aktos noteiktu ceļa apzīmējumu. Velosipēdu ceļa platums ir vismaz 1,2 m transporta plūsmas kustības virzienā.

Velosipēdu ceļus nevar ierīkot uz ietvēm.

169. Brauktuves noapaļojuma rādiuss:

1. brauktuves noapaļojuma rādiuss krustojumā ar maģistrālo ielu, valsts reģionālas un vietējas nozīmes autoceļu ir vismaz 15 m;
2. brauktuves noapaļojuma rādiuss krustojumā ar vietējas nozīmes ielu ir vismaz 12 m;
3. gadījumos, kad tiek veikta ielas vai ceļa rekonstrukcija, minētos lielumus ir pieļaujams samazināt attiecīgi līdz 12 m un 8 m.

170. Ierīkojot vai rekonstruējot ietves (ceļņus) teritorijās ar mazu gājēju intensitāti, pieļaujami dažādi seguma veidi.

3.16 Nosacījumi redzamības nodrošinājumam;

171. Uz zemesgabala, kas piekļaujas dzelzceļam un to šķērsojošai ielai, nedrīkst būt, pārbūt vai ierīkot būvi tādā veidā, ka tā traucē skatu starp 0,8 m un 2,5 m līmeņiem virs ielas viduslīnijas līmeņa trīsstūra teritorijā, ko ierobežo dzelzceļa zemes nodalījuma josla, sarkanā līnija un līnija, kas savieno punktus, kas atrodas uz dzelzceļa zemes nodalījuma joslas un sarkanās līnijas tādā attālumā no šo līniju krustpunkta, kas noteikts atbilstoši LR normatīvo aktu prasībām, tai skaitā MK 1998. gada 6. oktobra noteikumiem Nr. 392 „Dzelzceļa pārbraukuvju un pāreju ierīkošanas, aprīkošanas, apkalpošanas un slēgšanas noteikumi”.

172. Būvi nedrīkst būt, pārbūt vai ierīkot tādā veidā, ka tā traucē skatu starp 0,8 m un 2,5 m līmeņiem virs krustojošos ielu viduslīniju līmeņa trīsstūra teritorijā, ko ierobežo stūra zemesgabala sarkanās līnijas un līnija, kas savieno punktus uz šīm sarkanajām līnijām tādā attālumā no minēto sarkano līniju krustpunkta, ko nosaka atbilstoši LVS 190-3:1999 „Ceļu vienlīmeņu mezgli” prasībām. Šis noteikums neattiecas uz esošas apbūves gadījumiem.

173. Ja esošā apbūve neļauj izveidot nepieciešamos redzamības trīsstūrus, gājēju un transporta kustības drošību nodrošina ar kustības regulēšanas vai speciālām tehniskām ierīcēm.

3.17 Nosacījumi transportlīdzekļu novietnēm, to skaitam un izvietojumam

174. Būvi nodod ekspluatācijā vienlaicīgi ar nepieciešamajām transportlīdzekļu novietnēm. Ja būve tiek nodota ekspluatācijā pa būvniecības kārtām, tad vienlaikus ar katru būvniecības kārtu ekspluatācijā nodod tās transportlīdzekļu novietnes, kas nepieciešamas attiecīgās ekspluatācijā nodotās būves vai tās daļas funkcionēšanas nodrošināšanai.

175. Transportlīdzekļu novietni izvietot tajā pašā būvē vai uz tā paša zemesgabala, kura izmantošanai tā nepieciešama.

176. Projektējot transportlīdzekļu novietni autobusiem un kravas automašīnām, ievēro attiecīgo automašīnu izmērus un paredzēto darbību novietnē.

177. Ja transportlīdzekļu piekļūšana transportlīdzekļu novietnei ir ierobežota (ar barjeru vai jebkādiem citiem līdzekļiem), transportlīdzekļu novietnei ar ietilpību līdz 100 transportlīdzekļiem pirms vārtiem nodrošina vismaz 6 m platu priekšlaukumu.

178. Uz ielu brauktuves transportlīdzekļu novietni drīkst veidot, ja tiek saglabāts minimālais braukšanas joslas platums katrā virzienā:

1. ielās ar sabiedriskā un smagā transporta kustību, neatkarīgi no ielas kategorijas – 3.5 m;
2. pārējās ielās – 3.0 m;
3. piebraucamajos ceļos – 2.5 m.

179. Atklātiem virszemes autostāvlaukumiem ar 50 un vairāk transportlīdzekļu ietilpību un to piebraucamajiem ceļiem aizliegts pielietot daļēji slēgtu, ūdenscaurlaidīgu segumu (šķembu, grants, ekoloģiskā bruģa segumu u. tml.).

180. Viena transportlīdzekļa novietošanai transportlīdzekļu novietnē paredz šādu minimālo platību:

1. vieglajai automašīnai – 25 m²;
2. velosipēdam – 2,25 m²;
3. motociklam – 5 m²;
4. tūristu autobusam – 60 m².

181. Transportlīdzekļu novietnē ar 50 un vairāk transportlīdzekļu ietilpību, kur nav pieejama centralizēta lietus ūdens kanalizācijas sistēma, nodrošina lietus ūdens savākšanu un attīrīšanu, izveidojot uztvērējakas un filtrus (naftas produktu uztvērējus) ar attīrītā lietus ūdens iesūcināšanu gruntī.

182. Transportlīdzekļu novietni ar 50 un vairāk transportlīdzekļu ietilpību nodrošina ar atkritumu tvertņu novietni tādā platībā, lai tajā būtu iespējams novietot vienu atkritumu tvertni uz katrām 50 automašīnām.

183. Autostāvlaukumus ierīko speciāli šim nolūkam paredzētās vietās ārpus ielas brauktuves daļas.

184. Nepieciešamo autonomvietņu skaitu būvēm un objektiem nosaka saskaņā ar LVS 190-7:2002 A pielikumu „Orientējoši dati par pieprasījumu pēc stāvvietām pie sabiedriski izmantojamiem objektiem”, ciktāl tie nav pretrunā ar šiem saistošajiem noteikumiem.

185. Minimālo autonomvietņu un velonovietņu skaitu pie dzīvojamām mājām, tirdzniecības objektiem un citām publiskām ēkām, kā arī publiskās ārtelpas teritorijās nosaka, ievērojot šādus nosacījumus:

9.tabula. Nosacījumi autonomvietņu skaitam un izvietojumam.

Būve	Autonomvietņu skaits uz 1 aprēķina vienību	Velonovietņu skaits uz 1 aprēķina vienību
Daudzdzīvokļu māja	1 autostāvvietā uz 2 dzīvokļiem	3 velonovietnes uz 10 dzīvokļiem
Administratīvā ēka, biroju ēka	1 autostāvvietā uz 3 darba vietām 1 autostāvvietā uz 30 apmeklētājiem	2 velonovietnes uz 10 darba vietām
Rūpnieciskās ražošanas ēkas	1 autostāvvietā uz 10 darba vietām	1 velonovietne uz 5 darba vietām
Noliktava	1 autostāvvietā uz 10 darba vietām	1 velonovietne uz 5 darba vietām
Izglītības iestāde	3 autostāvvietas uz 3 darba vietām	1 velonovietne uz 5 darba vietām
Kultūras centrs, tautas nams Sporta būve	1 autostāvvietā uz 5 skatītājiem	1 velonovietne uz 5 darba vietām
Pirmsskolas izglītības iestāde	1 autostāvvietā uz 30 audzēkņiem	1 velonovietne uz 10 darba vietām

Būve	Autonovietņu skaits uz 1 aprēķina vienību	Velonovietņu skaits uz 1 aprēķina vienību
Primārā veselības aprūpes iestāde	2 autostāvvietas uz 1 darba vietu	1 velonovietne uz 3 darba vietām
Sekundārā veselības aprūpes iestāde	1 autostāvvietā uz 3 darba vietām un 1 autostāvvietā uz 10 gultas vietām	1 velonovietne uz 10 darba vietām
Degvielas uzpildes stacija	1 autostāvvietā uz 1 darbinieku un 1 stāvvietā uz 2 klientiem	
Mazumtirdzniecības objekts	1 autostāvvietas uz 5 darbiniekiem un 2 autostāvvietas uz 8 apmeklētājiem vienlaicīgi	2 velonovietnes uz 10 apmeklētājiem vienlaicīgi
Kapsēta	2 n autostāvvietas uz 1000kv m teritorijas	-
Baznīca	2 autostāvvietas uz 10 sēdvietām	

***Piezīme:** aprēķinot kopējo autonovietņu skaitu, ņem vērā nepieciešamo autonovietņu skaitu uz katru no būvei piemērojamām aprēķina vienībām.

186. Būvvalde var atļaut samazināt autonovietņu un velonovietņu skaitu ne vairāk par 30% no noteiktā minimālā autonovietņu skaita, ņemot vērā autonovietņu skaitu ietekmējošos faktorus (tai skaitā, nodrošinājumu ar sabiedrisko transportu) un specifiku un būvniecības ierosinātāja papildus veiktos prognozējamo transporta plūsmu aprēķinus.

187. Pie publiskas vai sabiedriskas ēkas un publiskās ārtelpas objekta papildus autonovietnēm ierīko speciāli aprīkotas motociklu (arī mopēdu un motorolleru) un tūristu autobusu novietnes.

Nepieciešamo motociklu un tūristu autobusu novietņu skaitu nosaka Būvvalde ar plānošanas un arhitektūras uzdevumu katras konkrētās situācijas un transporta plūsmas aprēķinu rezultātā.

188. Katrā transportlīdzekļu novietnē publiskajā ārtelpā vai pie publiskām ēkām 5% no kopējā autonovietņu skaita paredz cilvēkiem ar kustību, redzes vai dzirdes traucējumiem, izvietojot speciāli pielāgotas – 3,5 m platas autonovietnes.

189. Pie izglītības un zinātnes iestādes nodrošina īslaicīgas apstāšanās autonovietnes piegulošo ielu brauktuves malā.

190. Transportlīdzekļu novietni, kas paredzēta vienai būvei vai objektam, nevar uzskatīt par transportlīdzekļu novietni jebkādai citai būvei vai objektam, izņemot, ja abām būvēm vai objektiem nepieciešamo transportlīdzekļu novietņu lietošanas laiku iespējams savietot, ņemot vērā attiecīgo būvju funkciju un specifiku.

191. Vairākām viena kvartāla būvēm vai objektiem var veidot vienu kopīgu transportlīdzekļu novietni, paredzot šajā novietnē katrai būvei vai objektam nepieciešamo transportlīdzekļu novietņu skaitu.

192. Ja zemesgabals ietver vairāk kā vienu teritorijas izmantošanas veidu vai būve vienlaicīgi tiek izmantota dažādiem mērķiem un katram no tiem noteikts atšķirīgs nepieciešamo transportlīdzekļu novietņu skaits, tad kopējo nepieciešamo transportlīdzekļu novietņu skaitu nosaka katrai izmantošanai vai katram būvē esošajam objektam atsevišķi un summē.

193. Esošu transportlīdzekļu novietni nedrīkst apbūvēt ar citu būvi vai uzsākt tās izmantošanu citiem mērķiem, ja nav nodrošināta attiecīgās transportlīdzekļu novietnes izvietošana citur tādā pašā apjomā, saskaņā ar šo saistošo noteikumu prasībām. Šo normu piemēro, ja transportlīdzekļu novietne ir izveidota, lai nodrošinātu nepieciešamo autonovietņu skaitu mājām, tirdzniecības un pakalpojumu objektiem un citām publiskām ēkām, kā arī publiskās ārtelpas teritorijās saskaņā ar šiem saistošajiem noteikumiem vai ja transportlīdzekļu novietne tiek ekspluatēta kā kompleksas apbūves sastāvdaļa.

3.18 Nosacījumi dabiskā reljefa un meliorācijas sistēmu saglabāšanai

194. Dabiskā reljefa veidojumi un dabiskās ūdensteces visās teritorijās saglabājamās kā vērtīgi vides elementi. Teritoriju attīstot, būvprojektā vai detālplānojumā paredz risinājumus to iekļaušanai vienotā teritorijas labiekārtojuma un apstādījumu sistēmā.

195. Veicot dabiskā reljefa izmaiņas, izstrādājams būvprojekts.

196. Meliorācijas sistēmu (specializētu būvju un ierīču kopums gruntsūdens režīma regulēšanai) būvniecību, ekspluatāciju un uzturēšanu veic saskaņā ar Meliorācijas likumu un uz tā pamata izdotajiem normatīvajiem aktiem.

197. Izstrādājot detālplānojamu teritorijai, kurā ir paaugstināts gruntsūdens līmenis un kas paredzēta apbūvei, detālplānojuma sastāvā paredz meliorācijas risinājumus.

198. Plānojot jebkādu būvju un inženierkomunikāciju būvniecību, pārvietošanu un rekonstrukciju, kā arī derīgo izrakteņu ieguvu un meža ieaudzēšanu meliorētā zemē, ekspluatācijas aizsargoslās ap valsts nozīmes meliorācijas būvēm, jāizņem tehniskie noteikumi VSIA "Zemkopības ministrijas nekustamie īpašumi".

199. Teritorijā, kur gruntsūdens līmenis ir tuvu zemes virsmai un kura paredzēta apbūvei, paredz gruntsūdens līmeņa pazemināšanu.

200. Paaugstinot teritoriju būvniecībai, ierīko meliorācijas būves, kas saglabā piegulošajās teritorijās pastāvošo gruntsūdens līmeni.

201. Apbūvējot vai labiekārtojot jebkuru teritoriju, būvprojektā paredz risinājumus esošo grāvju saglabāšanai un atjaunošanai, iekļaujot tos vienotā noteču sistēmā.

202. Zemesvienību nedrīkst apbūvēt tuvāk par 10 m no tāda pagasta nozīmes grāvja vai valsts promptekas malas.

203. Ja grāvis atrodas zemesvienības robežās, zemesvienību nedrīkst apbūvēt tuvāk par 1,5 m no grāvja malas.

204. Ja novadgrāvis (vai tam pielīdzināms ūdensobjekts) traucē būvju vai inženierkomunikāciju izvietojumu konkrētā zemesgabalā, grāvja trasi var pārvietot apbūvējamā zemesgabala robežās.

205. Ja grāvi nav iespējams pārvietot apbūvējamā vai blakus esošā zemesgabala robežās, izvērtējot konkrēto situāciju, to var aizvietot ar cauruļvadu, ierīkojot līdztekus drenāžu.

206. Ja projektējamā iela vai ceļš šķērso novadgrāvi, ūdens noteces saglabāšanai projektējamajā būvē paredz caurteku.

207. Ja plānoto būvniecību traucē izbūvētās drenu sistēmas, būvprojektā paredz to pārkārtošanu.

208. Jaunas meliorācijas sistēmas aizliegts ierīkot īpaši aizsargājamās dabas teritorijās un mikroliegumos, izņemot, ja:

1. tas ir paredzēts dabas aizsardzības plānos, individuālajos aizsardzības un izmantošanas noteikumos vai eksperta atzinumos teritorijas aizsardzības mērķa nodrošināšanai; vai
2. ir apdraudēta esoša publiskās infrastruktūras objekta funkcionēšana.

209. Ūdensnoteku pārtīrīšana jānodrošina vismaz reizi 10 gados.

210. Jaunbūvējamo, rekonstruējamo un renovējamo meliorācijas sistēmu, inženieraizsardzības būvju un hidrotehnisko būvju projektēšanā ievēro LR normatīvo aktu prasības, tai skaitā MK 2005.gada 23.augusta noteikumus Nr.631 „Noteikumi par Latvijas būvnormatīvu LBN 224-05 „Meliorācijas sistēmas un hidrotehniskās būves””.

3.19 Nosacījumi augsnes virskārtas un koku saglabāšanai

211. Apbūvējot zemesgabalu, maksimāli saglabā zemesgabala dabīgo reljefu, augsnes virskārtu un esošos kokus.

212. Veicot būvdarbus:

1. iežogo būvniecības teritorijā esošo koku stumbrus ar vairogiem, kas nav zemāki par 2,5 m;
2. ja īslaicīgu būvdarbu rezultātā tiek atraktas koku saknes, atsegtās koka saknes aplājamas, lai pasargātu tās no izžūšanas;
3. teritoriju ap kokiem noklāj ar liela izmēra plātnēm, lai smagā celtniecības tehnika neizraisītu augsnes sablīvēšanos, kā arī lai novērstu sakņu bojājumus.

213. Augsnes virskārtu pēc būvniecības pabeigšanas atjauno.

214. Ja koka apkārtējās grunts līmenis tiek paaugstināts vai pazemināts, veic iespējamās koka saglabāšanas pasākumus.

215. Būvprojektā nosaka stādījumu un koka apdabes lielumu atkarībā no koka esošā un prognozējamā lieluma.

216. Ja vietas trūkuma dēļ apdobi veido ietves seguma līmenī, tad tās izveidei lieto kvalitatīva dizaina sakņu un stumbru aizsargrežģi, kas nesamazina gaisa un ūdens apmaiņu.

217. Vietās, kur starp augošiem vai projektētiem kokiem ir atļauta vai plānota transportlīdzekļu iebraukšana vai stāvēšana, nodrošina koku stumbru aizsardzību pret mehāniskiem bojājumiem, ierīkojot speciālas stumbra aizsargierīces vai apdobju vertikālās apmales.

218. Minimālais horizontālais stādāmo koku attālums no 110 kV elektrisko tīklu gaisvadu līniju ass ir 13 m.

219. Ierīkojot vai remontējot pazemes inženierkomunikācijas, darbus saglabājamo kokaugu tuvumā plāno un veic, ievērojot MK 2004. gada 28. decembra noteikumus Nr. 1069 „Noteikumi par ārējo inženierkomunikāciju izvietojumu pilsētās, ciemos un lauku teritorijās” noteiktos attālumus līdz saglabājamā koka stumbram un līdz saglabājamam krūmam.

220. Veicot būvniecības, kravu transportēšanas vai citus ar teritorijas izmantošanu saistītus darbus, aizliegts bojāt koka sakņu sistēmu un stumbru.

3.20 Apstādījumi

221. Apstādījumi, kas atrodas uz pašvaldībai piederošas zemes, ir publiski pieejami, izņemot teritorijas, kurām ir ierobežota pieejamība saskaņā ar normatīvajiem aktiem. Privātīpašumā esoši apstādījumi var nebūt publiski pieejami un var tikt norobežoti normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

222. Zemes īpašnieks vai tiesiskais lietotājs ir atbildīgs par apstādījumu, kas atrodas uz viņa zemesgabala, uzturēšanu, aizsardzību un atjaunošanu.

223. Koku ciršanas kārtību meža zemēs un ārpus meža zemes veic saskaņā ar Mežu likumu un uz tā pamata izdotajiem normatīvajiem aktiem.

224. Prasības konkrētas teritorijas vai zemesgabala labiekārtojumam un apstādījumu sistēmas plānojumam nosaka Būvvalde plānošanas un arhitektūras uzdevumā.

225. Publiskās ārtelpas- ielu, skvēru un laukumu apstādījumus projektē, rekonstruē un uztur saskaņā ar Būvvaldē akceptētu būvprojektu.

226. Projektējot jaunu ielu, starp sarkanajām līnijām paredz atsevišķu joslu apstādījumiem.

227. Veicot ielu rekonstrukciju, veic arī ielu stādījumu rekonstrukciju vai jaunu stādījumu veidošanu visā ielā vai ielas posmā vienlaikus.

228. Rekonstruējamo un jaunveidojamo ielu stādījumus veido, izvēloties optimālo augu veidu un augu sugu atkarībā no apstādījumu mērķa, kā arī atkarībā no transporta organizācijas un inženiertīklu izvietojuma vajadzībām.

3.21 Inženiertehniskā teritorijas sagatavošana

229. Teritorijās, kas nav piemērotas apbūvei augsta gruntsūdens līmeņa, kūdras nogulu, augsnes un gruntsūdens piesārņojuma, nesagatavotas piekļūšanas, kā arī maģistrālo inženierkomunikāciju trūkuma vai kādu citu apstākļu dēļ, pirms būvniecības veic inženiertehnisko teritorijas sagatavošanu.

230. Inženiertehniskās teritorijas sagatavošanu veic saskaņā ar Būvvaldē akceptētu būvprojektu pēc būvatļaujas saņemšanas.

231. Inženiertehniskā teritorijas sagatavošana ietver vienu vai vairākus šādus pasākumus:

1. teritorijas drenāžu;
2. teritorijas uzbēršanu, ievērojot Aizsargjoslu likumā noteiktos ierobežojumus;
3. krasta aizsargbūvju izbūvi erozijas apdraudētās vietās;
4. piesārņotas augsnes sanācību vai nomaiņu;
5. maģistrālo inženierkomunikāciju izbūvi;
6. piekļūšanas nodrošināšanai nepieciešamo ielu vai piebraucamā ceļa izbūvi;
7. nepieciešamā skaita 10 kV vai 20 kV transformatoru apakšstaciju izbūvi atkarībā no plānotās apbūves apjoma un tās elektroapgādei nepieciešamās elektriskās jaudas;
8. citus pasākumus saskaņā ar normatīvo aktu prasībām, lai nodomātajā teritorijā būtu iespējams veikt apbūvi.

232. Inženiertehniskās teritorijas sagatavošanas darbos teritorijas uzbēršanai ir aizliegts izmantot nepārstrādātus būvniecības atkritumus.

3.22 Aizsardzība pret troksni

233. Akustiskā trokšņa pieļaujamais normatīvs dzīvojamā un publisko ēku telpās nosaka MK 2004. gada 13. jūlija noteikumi Nr. 598 „Noteikumi par akustiskā trokšņa normatīviem dzīvojamā un publisko ēku telpās”, bet vidē – MK 2004. gada 13. jūlija noteikumi Nr. 597 „Vides trokšņa novērtēšanas kārtība” un MK 2002. gada 23. aprīļa noteikumi Nr. 163 „Noteikumi par trokšņa emisiju no iekārtām, kuras izmanto ārpus telpām”.

234. Vietās ar paaugstinātu trokšņa līmeni veic kompleksus trokšņa samazināšanas pasākumus saskaņā ar MK 2004. gada 13. jūlija noteikumiem Nr. 597 „Vides trokšņa novērtēšanas kārtība” un 2004. gada 1. jūlija MK noteikumiem Nr. 468 „Noteikumi par Latvijas būvnormatīvu LBN 016-03 „Būvakustika””.

235. Prettrokšņa pasākumus īsteno atbilstoši 2004. gada 1. jūlija MK noteikumu Nr. 468 „Noteikumi par Latvijas būvnormatīvu LBN 016-03 „Būvakustika”” prasībām.

236. Prettrokšņa pasākumus nosaka būvprojektā.

237. Prettrokšņa ekrāna nepieciešamību un tā parametrus nosaka, veicot trokšņa līmeņa modelēšanu.

238. Veidojot prettrokšņa ekrānus esošas apbūves gadījumā, tos var izmantot žogu vietā.

3.23 Nosacījumi degvielas un gāzes uzpildes stacijām

239. Degvielas un gāzes uzpildes staciju būvniecība nav atļauta:

1. aizsargjoslās (aizsardzības zonās) ap kultūras pieminekļiem;
2. memoriālu piemiņas vietu, pieminekļu un kulta celtnu tiešā tuvumā vai vizuālā saistībā ar tiem;
3. īpaši aizsargājamās dabas teritorijās;
4. ūdenstilpņu un ūdensteču aizsargjoslās (izņemot motorizēto peldlīdzekļu uzpildīšanai paredzētās degvielas uzpildes stacijas);
5. aizsargjoslās ap ūdens ņemšanas vietām;
6. valsts hidrometeoroloģisko novērojumu staciju, posteņu un stacionāro valsts nozīmes monitoringa punkta aizsargjoslās;

7. elektrisko tīklu, siltumtīklu, ūdensvadu, kanalizācijas tīklu, naftas vada aizsargjoslās;
8. aizsargjoslās ap gāzesvadiem, gāzapgādes iekārtām un būvēm, gāzes noliktavām;
9. aizsargjoslās ap naftas, naftas produktu un bīstamu ķīmisko vielu un produktu cauruļvadiem, tilpnēm, krātuvēm, pārstrādes un pārkraušanas uzņēmumiem;
10. aizsargjoslās ap sašķidrinātās ogļūdeņražu gāzes noliktavām, krātuvēm un uzpildes stacijām, sašķidrinātās ogļūdeņražu gāzes balonu noliktavām un tirdzniecības punktiem, automobiļu gāzes uzpildes stacijām;
11. aizsargjoslās gar dzelzceļiem, pa kuriem pārvadā naftu, naftas produktus, bīstamas ķīmiskās vielas un produktus apjomos, kas pārsniedz 10 cisternas vai vagonus vienā dzelzceļa sastāvā;
12. aizsargjoslās gar virszemes siltumvadiem, kuru diametrs ir 0,4 m un lielāks.

240. Degvielas un gāzes uzpildes stacijas būvniecībā izmanto rezervuārus, cauruļvadus un to mezglu sistēmas, kuru izgatavošanas sertifikāti atbilst normatīvajos aktos noteiktajām prasībām.

241. Degvielas un gāzes uzpildes staciju nodrošina ar izlijušās degvielas un lietus notekūdeņu attīrīšanas iekārtām, kuras pieslēdz centralizētām ūdens un kanalizācijas sistēmām. Degvielas un gāzes uzpildes vietām jābūt segtām, nodrošinot iespējas savākt izlijušo degvielu.

242. Degvielas un gāzes uzpildes staciju būvē tā, lai nodrošinātu pārsūkņēšanas operāciju drošību un transportlīdzekļu ērtu un drošu iebraukšanu un izbraukšanu.

243. Sauszemes degvielas un gāzes uzpildes stacijas būves ir stacionāras, būvētas no nedegošiem materiāliem un konstrukcijām, mākslinieciski kvalitatīvi noformētas, tīras un tumšajā diennakts laikā labi apgaismotas, ieskaitot piebraucamos ceļus un pievienojumus piebraucamajiem ceļiem. Degvielas un gāzes uzpildes staciju aprīko ar atbilstošu vizuālo informāciju un norādījuma zīmēm, īpaši ar zīmēm un uzrakstiem par smēķēšanas un atklātas uguns lietošanas aizliegumu.

244. Degvielas un gāzes uzpildes staciju projektēšanā un ekspluatācijā ievēro MK 2006.gada 16.maija noteikumus Nr.400 „Noteikumi par vides aizsardzības prasībām degvielas uzpildes stacijām, naftas bāzēm un pārvietojamajām cisternām”.

3.24 Prasības ārtelpas elementiem;

245. Starp ielu sarkanajām līnijām pieļaujama tikai tādas īslaicīgas lietošanas būves bez pamatiem uzstādīšana, kas tiek izmantota preses tirgošanai. Vizuāli vienlaicīgi uztveramā ielas (laukuma) posmā var uzstādīt tikai vienu šādu būvi.

246. Sabiedriskā transporta pieturvietā var uzstādīt nojumi, kur izvietojams soliņš un atkritumu urna. Nojumes kreisā puse ir slēgta.

247. Cita veida īslaicīgas lietošanas būves izvietošana pieļaujama tikai ārpus ielu sarkanajām līnijām vietās, kur šī būve harmoniski iekļaujas apbūves raksturā.

248. Īslaicīgas lietošanas būves novietojumu zemesgabalā nosaka būvprojektā, paredzot objekta izmantošanas prasībām atbilstošu teritorijas labiekārtojumu – ielu, laukumu un gājēju celiņu sistēmas izveidi vai rekonstrukciju. Būvprojektā paredz arī visus objekta ekspluatācijai nepieciešamo labiekārtojuma elementu (atkritumu urnas, apgaismojumu, soliņus, celiņu segumu) vizuālo risinājumu. Celiņu plānojumu veido, nodrošinot visus funkcionāli nepieciešamos celiņu virzienus un iekļaujot objektu esošajā pilsētvidē.

249. Īslaicīgas lietošanas būves teritorijas labiekārtojumā paredz apstādījumu izveidi, ja tas ir iespējams.

250. Novietojot īslaicīgas lietošanas būves koku vai citu stādījumu tiešā tuvumā, būvprojektā paredz stādījumu zonu atjaunošanu un iekļauj risinājumus koku stumbru, zarojuma un sakņu sistēmas aizsardzībai pret bojājumiem.

3.25 Apgaismojums, apgaismes ķermeņi

251. Attiecībā uz telpu dabisko izgaismojumu ievēro normatīvo aktu, tajā skaitā Civillikuma prasības par dabisko izgaismojumu.

252. Teritorijas minimālais apgaismojums, izvietojot apgaismes ķermeņus atbilstoši šo saistošo noteikumu prasībām, ir:

1. atklātām transportlīdzekļu novietnēm – 5–10 lx;
2. pie sabiedriski nozīmīgām būvēm – 30–40 lx;
3. ceļiem un ielām – saskaņā ar LVS CEN/TR 13201-1:2004 „Ceļu apgaisme – 1. daļa: Apgaismes klases izvēle” un LVS EN 13201-2:2004 „Ielu un ceļu apgaisme – 2. daļa: Veiktspējas prasības”.

253. Būvi apgaismo atbilstoši Būvvaldē akceptētam būvprojektam.

254. Ielu apgaismošanai izmanto virs ielām iekārtus vai pie stabiem piestiprinātus apgaismes ķermeņus. Apgaismes ķermeņi ir arhitektoniski saskaņīgi katra vizuāli vienlaicīgi uztverama ielas posma (vai kvartāla) garumā.

255. 10 m platās un šaurākās ielās vai piebraucamajos ceļos var izmantot pie ēku fasādēm piestiprinātus apgaismes ķermeņus.

256. Laukumu un skvēru apgaismošanai lieto apgaismes ķermeņus uz stabiem, nodrošinot stabu augstuma un apgaismes ķermeņu veida saskanību katra laukuma vai skvēra robežās.

257. Apgaismes ķermeņus pieslēdz elektrotīklam ar pazemē izbūvētiem kabeļiem vai kabeļiem, kas iebūvēti ēku sienās.

258. Elektrotransporta kontakttīklu, satiksmes regulēšanas tehnisko līdzekļu u.c. gaisa vadu atsaites var piestiprināt pie ēkas fasādes, pirms tam saņemot attiecīgās ēkas īpašnieka piekrišanu.

3.26 Pazemes būves un pazemes stāvi

259. Pazemes būvi un būves pazemes stāvus var būvēt vietā, kur to pieļauj hidroģeoloģiskie un inženierģeoloģiskie apstākļi.

260. Būvējot pazemes būvi vai būvi ar vienu vai vairākiem pazemes stāviem pirms pazemes būves vai pazemes stāvu projektēšanas veic hidroģeoloģisko izpēti normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

3.27 Stihiju postījumu atjaunošana

261. Īpašnieks ir tiesīgs atjaunot ugunsgrēkā vai dabas stihiju rezultātā nopostītu vai daļēji nopostītu būvi tajās pašās pamatdimensijās, atbilstoši agrāk esošajam veidolam, un tajā pašā novietnē, ievērojot šo saistošo noteikumu prasības, izstrādājot būvprojektu un saņemot būvatļauju, izņemot gadījumus, kad:

1. nopostītā būve atradās uz neatbilstošas izmantošanas zemesgabala;
2. nopostītā būve atradās starp ielu sarkanajām līnijām.

4 Noteikumi teritoriju apbūvei

4.1 Vispārīgie noteikumi teritoriju apbūvei

262. Teritorijas var apbūvēt un izmantot tādām funkcijām, kas nav aizliegtas šajos saistošajos noteikumos noteiktajos atsevišķu apbūves teritoriju izmantošanas noteikumos.

263. Ja tas nav pretrunā ar būves raksturu un šiem saistošajiem noteikumiem, vienā būvē var izvietot vienu vai vairākus objektus, apvienot būves vai izmantot būvi vairākām funkcijām, kas nav aizliegtas attiecīgam teritorijas izmantošanas veidam, kurā šī būve atrodas (multifunkcionāla būve).

264. Multifunkcionālā ēkā izvietotajām dzīvojamām telpām nodrošina atsevišķu piekļūšanu no pārējām ēkas telpām, kas tiek izmantotas citām funkcijām. Ieeju šādās telpās nedrīkst ierīkot caur telpu, kas tiek izmantota citām funkcijām.

4.2 Apbūves tehniskie rādītāji

265. Teritorijas apbūvē ievēro apbūves intensitātes, apbūves blīvuma un brīvās teritorijas rādītājus (apbūves tehniskie rādītāji), kādi šajos saistošajos noteikumos noteikti attiecīgajam teritorijas izmantošanas veidam.

266. Apbūves tehniskos rādītājus nosaka atkarībā no plānotās apbūves stāvu skaita un citiem parametriem neatkarīgi no tā, kāds ir attiecīgajā teritorijā atļautais maksimālais apbūves stāvu skaits.

267. Apbūves intensitāti (I) aprēķina šādi:

$$I = \frac{S \times 100}{Z} \%$$

kur:

S – stāvu platība apbūves tehnisko rādītāju aprēķiniem;

Z – zemesgrāmatā norādītā vai faktiskā kopējā zemesgabala platība (tajā skaitā ūdens teritorijas, apstādījumu un dabas teritorijas, krastmalu un ielu apstādījumi, mežs).

268. Brīvās teritorijas rādītāju (B) aprēķina šādi:

$$B = \frac{(Z - L_1 - L_2) \times 100}{S} \%$$

Z – zemesgrāmatā norādītā vai faktiskā kopējā zemesgabala platība (tajā skaitā ūdens teritorijas, apstādījumu un dabas teritorijas, krastmalu un ielu apstādījumi, mežs);

L1 – virszemes apbūves laukuma platība zemesgabalā;

L2 – brauktuvju un virszemes transportlīdzekļu novietņu platība zemesgabalā;

S – stāvu platība apbūves tehnisko rādītāju aprēķiniem.

269. Virszemes apbūves laukuma platībā zemesgabalā (L1) neieskaita:

1. gājēju celiņu un citas gājējiem paredzētas teritorijas;
2. bērnu rotaļu laukumu;
3. sporta aktivitāšu laukumu ar apstādījumiem;
4. zemes līmenī neapbūvētu platību vai apstādījumu platību, ja tās atrodas zem būves vai tās daļas, kura pacelta virs zemes vismaz 3,5 m;
5. pārsegumu ar apstādījumiem, ja pazemes būves pārseguma augšējā virsma nepaceļas virs zemes līmeņa atzīmes vai paceļas ne vairāk par 1,3 m.

270. Apbūves blīvuma rādītāju (A) aprēķina šādi:

$$A = \frac{L \times 100}{Z} \%$$

kur

L – visu ēku apbūves laukumu summa;

Z – zemesgrāmatā norādītā vai faktiskā kopējā zemesgabala platība (tajā skaitā ūdens teritorijas, apstādījumu un dabas teritorijas, krastmalu un ielu apstādījumi, mežs).

271. Apbūves tehniskie rādītāji, ja tie šajos saistošajos noteikumos noteikti attiecīgajai teritorijai, neattiecas uz tiem zemesgabaliem, kas paredzēti tikai transportlīdzekļu novietošanai, satiksmes un inženierkomunikāciju ēku un būvju vajadzībām.

4.3 Prasības augstuma ierobežojumiem.

272.Ēku un citu būvju augstumu pamato ar atsevišķā apbūves teritorijā atļauto normu, precizē ar detālplānojumu.

273.Apbūves teritorijās noteiktie būvju augstumi nav attiecināmi uz jebkādu arhitektonisku izbūvi, virsgaisu, skursteni, torni, karoga mastu, radio, jebkādu sakaru pārraidi nodrošinošām iekārtām un būvēm, vējrādītāju, zibens novadītāju, baznīcas torni vai kupolu, kā arī gadījumos, kad būve ir nepieciešama, lai nodrošinātu tehnoloģiskos procesus ražošanas vajadzībām.

274.Būves augstumu mēra no zemes atzīmes būves ielas fasādes vai ieejas pusē. Ja būves zemes planējuma atzīme nav horizontāla, būves augstumu mēra no vidējā augstuma punkta visiem būves zemes planējuma atzīmju augstumiem. Pagalma būvēm augstumu mēra no pagrabstāva augšējā pārseguma vai cokolstāva apakšējā pārseguma, vai, ja ēkai nav ne pagrabstāva, ne cokolstāva, – no pirmā stāva grīdas līmeņa.

275.Ja būves ielas fasādes vai ieejas pusē zemes līmenis ir pacelts ne vairāk par 1,3 m virs esošā zemes planējuma atzīmes, būves augstumu var mērīt no šī zemes līmeņa.

276.Būves augstumu mēra līdz attiecīgā ēkas būvapjoma jumta korei vai parapeta augšējai malai.

277.Īpašos gadījumos ar Būvvaldes lēmumu būves augstuma ierobežojumus var neattiecināt uz sporta būvēm un uz sabiedrības interesēm nozīmīgām publiskām ēkām: kultūras, izglītības, sabiedriskām un ārstniecības iestādēm. Apbūves tehniskos rādītājus šādā gadījumā nosaka atbilstoši būves faktiskajam stāvu skaitam.

4.4 Pagalma noteikumi

278.Galvenajai būvei vai būvēm uz zemesvienības atkarībā no apbūves veida blīvas apbūves teritorijās var būt viens vai vairāki pagalmi (priekšpagalms, iekšējais sānpagalms, ārējais sānpagalms, aizmugures pagalms).

279.Vienas zemesvienības pagalma daļu nedrīkst uzskatīt par otras zemesvienības pagalma daļu.

280.Zemesvienības īpašniekam pagalmi jāuztur kārtībā, tīri un sausi. Pagalmiem jābūt līdzeniem, lai tur nevarētu sakrāties ūdens.

281.Zemesvienības daļu starp būvlaidi un ielas sarkano līniju nedrīkst apbūvēt, nekādas būves virszemes daļas nedrīkst uz tās atrasties, izņemot šajos noteikumos noteiktos gadījumus.

282.Ielu vai ceļu paplašināšanai paredzētās zemes joslas pašvaldība var nodot pieguļošo zemesvienību īpašniekiem bezmaksas pagaidu lietošanā priekšdārziņu ierīkošanai. Apbūves zonās, kur atļauti žogi, šādus priekšdārziņus atļauts iežogot.

283.Priekšdārziņos jāierīko apstādījumi vai zālāji ar celiņiem. Priekšdārziņi, atbilstoši novada domes noteikumiem, zemesvienības īpašniekam jāuztur kārtībā. Priekšdārziņus nav atļauts izmantot materiālu atklātai uzglabāšanai.

284.Ja novada dome nolemj ielu vai ceļu paplašināšanai paredzēto zemes joslu pilnīgi vai daļēji piedalīt pie ielas vai ceļa platuma, zemesvienības īpašniekam pēc novada domes pieprasījuma 3 mēnešu laikā žogs bez atlīdzības jānojauc, zemes josla jāatbrīvo un jānodod domes rīcībā.

285.Komposta vietu izvietojums:

1. Komposta vietu izvietošana nav atļauta priekšpagalmā un ārējā sānpagalmā.
2. Komposta vietu izvietošana nav atļauta tuvāk par 1,5 m no kaimiņu zemesvienības robežas.
3. Ar sānu, aizmugures vai, ja nepieciešams, abu kaimiņu zemesvienību īpašnieku rakstisku piekrišanu, ko viņi apliecina ar parakstiem uz zemesvienības plānojuma lapas, šo attālumu drīkst samazināt vai izvietot komposta vietu uz zemesvienības robežas.

4.5 Attālumi starp būvēm

4.5.1 Prasības attālumiem starp ēkām

286. Nosakot minimālo attālumu starp mājām un citām ēkām un jebkādas būves attālumu līdz dzīvojamām telpām, ievēro insolācijas un ugunsdrošības prasības, kā arī būvnormatīvu, Civillikuma un citu normatīvo aktu noteikumus, bet daudzdzīvokļu mājām tas nav mazāks par:

1. 15 m – starp 2–3 stāvu māju garenfasādēm;
2. 20 m – starp 4 stāvu māju, kā arī māju ar dažādu stāvu skaitu garenfasādēm;
3. 10 m – starp ēku gala fasādēm, kurās ir dzīvojamo istabu logi, un starp vienas ēkas garenfasādi un tai pretī izvietoto otras ēkas gala fasādi.

287. Attālumu līdz ēkai mēra līdz ēkas apjoma projekcijas uz zemes tuvākajam punktam (tās apjomā neskaita cokolstāvu, pagrabstāvu, balkonu, terasi, funkcionālas un dekoratīvas daļas, erkeru, pilastru, dzegu, markīzi, sliekšni un tamlīdzīgus arhitektoniskus veidojumus).

288. Attālumus starp dzīvojamām mājām un lopu novietnēm, to palīgbūvēm un infrastruktūrai reglamentē attiecīgie Ministru kabineta noteikumi un šie saistošie noteikumi.

289. Minimālajam attālumam starp lauksaimnieciskās ražošanas būvi un jebkura valdījuma dzīvojamo māju jābūt ne mazākam par 50 m, izņemot gadījumus, kad par šī attāluma samazināšanu nav panākta abu pušu rakstiska vienošanās.

290. Insolācijas (izsauļojuma) prasības: minimālo dzīvojamo telpu izsauļojumu neatkarīgi no ēkas tipa un stāvu skaita nosaka saskaņā ar MK 2009.gada 3.februāra noteikumiem Nr.102 „Noteikumi par Latvijas būvnormatīvu LBN 211-08 „Daudzstāvu daudzdzīvokļu dzīvojamie nami””.

291. Būvniecība, kuras rezultātā tiek vairāk kā divas reizes samazināta esošo būvju vai to daļu insolācija (bet ne mazāk kā līdz minimālajam normatīvi noteiktajam līmenim), pieļaujama, veicot publiskās apspriešanas procedūru.

292. Būvējot jaunu ēku, nodrošina, ka insolācijas apstākļi vēsturiski esošajai apbūvei nepasliktinās.

293. Minimālos ugunsdrošības attālumus no ēkām līdz zemesgabala robežai un minimālos ugunsdrošības attālumus starp ēkām nosaka saskaņā ar 28.06.2011 MK noteikumiem Nr.498 „Noteikumi par Latvijas būvnormatīvu LBN 201-10”Būvju ugunsdrošība”.

4.5.2 Prasības attālumiem starp ēkām un inženierkomunikācijām, kā arī starp inženierkomunikācijām

294. Minimālos horizontālos attālumus starp būvēm un inženierkomunikācijām un inženierkomunikācijām nosaka MK 2004.gada 28.decembra noteikumi Nr.1069 „Noteikumi par ārējo inženierkomunikāciju izvietojumu pilsētās, ciemos un lauku teritorijās”.

295. Minimālos horizontālos attālumus starp pazemes inženierkomunikācijām, kā arī minimālos horizontālos attālumus no zemsprieguma (0,4 kV) un vidējā sprieguma (6–20 kV) gaisa vadu elektrolīnijām līdz citām virszemes inženierkomunikācijām nosaka MK 2004.gada 28.decembra noteikumi Nr. 1069 „Noteikumi par ārējo inženierkomunikāciju izvietojumu pilsētās, ciemos un lauku teritorijās”.

4.5.3 Nosacījumi inženierkomunikāciju būvniecībai, rekonstrukcijai, ekspluatācijai un ierobežojumi alternatīvo energoapgādes objektu izvietojumam

296. Visās teritorijās nodrošina būvju inženiertehnisko apgādi saskaņā ar normatīvo aktu prasībām.

297. Nevienu daudzdzīvokļu māju un publisko ēku, kā arī savrupmāju apbūves kompleksu ar vairāk kā 5 ēkām nedrīkst būvēt teritorijā, kurā nav paredzēta centralizētām inženierkomunikācijām pieslēgtu ēkas ekspluatācijai nepieciešamo inženierkomunikāciju izbūve.

298. Energoapgādes komersantu objektu izvietojumā ievēro Enerģētikas likuma prasības.

299. Inženierkomunikāciju izbūvē un izvietojumā ievēro MK 2004.gada 28.decembra noteikumus Nr.1069 „Noteikumi par ārējo inženierkomunikāciju izvietojumu pilsētās, ciemos un lauku teritorijās” un attiecīgos būvnormatīvus, kā arī nodrošina vides kvalitātes, teritorijas, enerģijas un dabas resursu racionālu izmantošanu un vides pieejamību.

300. Privātpersonu īpašumā esošās ielas un piebraucamos ceļus var izmantot inženierkomunikāciju ierīkošanai pēc inženierkomunikāciju izvietojuma un būvniecības nosacījumu saskaņošanas ar ielas vai piebraucamā ceļa īpašnieku vai valdītāju.

301. Inženierkomunikāciju izvietojumā un rekonstrukcijā paredz tādu komunikāciju izvietojumu un tehniskos risinājumus, lai pēc iespējas racionāli izmantotu ielas pazemes telpu un nodrošina ērtu un drošu piekļūšanas un apkalpošanas iespēju, kā arī iekļaušanos kopējā vidē un ainavā.

302. Inženierkomunikāciju ierīkošanu un rekonstrukciju publiskajā ārtelpā veic saskaņoti ar ielu, tehniskās infrastruktūras elementu un publiskās ārtelpas atjaunošanu, pārveidošanu vai izveidi.

303. Transformatoru apakšstacijas izvietojamas atbilstoši normatīvo aktu prasībām.

304. Plānojot elektronisko sakaru tīklu izbūvi, veido pietiekama apjoma kopējus kanalizācijas kolektoros, kas nodrošinātu iespēju pakāpeniski pāriet no gaisvadu iekārto kabeļu līnijām starp ēkām uz pazemes kabeļu līnijām.

305. Kopējo elektronisko sakaru tīklu pazemes kabeļu līniju ierīkošanai izmanto ielas un ielu infrastruktūras objektus vai, izņēmuma gadījumā, citus kopējos inženierkomunikāciju koridorus un to būves.

306. Izbūvējot elektronisko sakaru tīklus, izmanto cauruļu montāžu pie jau esošajām elektronisko sakaru kabeļu kanalizācijas trasēm.

307. Ierīkojot vai rekonstruējot inženierkomunikācijas Aucē un ciemu teritorijās, ņem vērā normatīvo aktu prasības.

308. Būvi nodrošina ar ārējo ugunsdzēsības ūdensapgādi normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos saskaņā ar būvnormatīvu prasībām.

309. Horizontālais attālums no pazemes inženiertīkliem un komunikācijām līdz ēku un būvju pamatiem jāpieņem saskaņā ar tabulu:

10.tabula. Attālums starp pazemes inženiertīkliem un ēku pamatiem.

Inženierkomunikācija	Attālums, m
Ūdensvada un kanalizācijas spiedvads	5
Saimniecisko, fekālo un lietus notekūdeņu paštesces kanalizācija	3
Drenāža	3
Līdztekus drenāža	0.4

Piezīme: no siltuma vadiem, kuru ielikšanai izmantots bezkanāla paņēmiens, attālums līdz ēkām un būvēm jāpieņem kā no ūdensvada. Tabulā norādītos attālumus drīkst samazināt, ja tas tehniski pamatots.

310. Vēja ģeneratoru ar jaudu līdz 20 kV izbūvē ir iespējama lokālas energoapgādes risinājumiem lauksaimniecības teritorijās, ražošanas un noliktavu teritorijās. To uzstādīšanai ir izstrādājams būvprojekts.

311. Saules bateriju bloku (paneļu), zemes siltuma sūkņu uzstādīšanai ēkās ir izstrādājams būvprojekts.

4.6 Apbūves atbilstība zemes vienības robežām

312. Būves būvē ne tuvāk par 4 m no kaimiņu zemesgabala robežas.

313. Nevienas būves daļas projekcija uz zemes nedrīkst izvirzīties ārpus šīs būves zemesgabala robežas, izņemot:

1. ja būve ir žogs starp zemesgabaliem;
2. ja ir nodibināts pārkāres servitūts;
3. ja zemes reformas gaitā ir izveidojies zemes un būvju savstarpējais izvietojums, kā rezultātā būvi nav iespējams izvietot uz viena zemesgabala, nepieciešamības gadījumā izstrādājot un Būvvaldē saskaņojot ēkas vai ēku kompleksa apsaimniekošanai un uzturēšanai nepieciešamo zemesgabalu plānu un noslēdzot ilgtermiņa zemes nomas līgumus ar attiecīgo zemesgabalu īpašniekiem;
4. ja zemesgabala robeža sakrīt ar sarkano līniju un ēkas ielas fasādes izvirzījums (erkers, balkons, jumtiņš virs ieejas un tamlīdzīgi arhitektoniski veidojumi) ir augstāk kā 3 m virs ietves neatkarīgi no ietves platuma.

314. Balkona projekcija uz zemes nedrīkst būt tuvāk par 1,5 m no zemesgabala aizmugures un sānu robežas.

315. Jaunu daudzstāvu apbūvi veido normatīvi noteiktajā attālumā no zemesgabala robežas, izvērtējot blakus esošajos zemesgabalos iespēju vēlāk uzbūvēt konkrētās teritorijas apbūvei un plānojuma situācijai raksturīgu ēku zemesgabala ārējā perimetrā, ievērojot minimālos attālumus starp ēkām, insolācijas un ugunsdrošības prasības.

4.7 Būvlaide

316. Iedibināta būvlaide ir prioritāra attiecībā pret obligāto būvlaidi, izņemot:

1. ja ir noteikta jauna obligātā būvlaide;
2. ja iedibinātā būvlaide ir starp sarkanajām līnijām;
3. ja, izvērtējot apkārtējās teritorijas izmantošanu, plānošanas un arhitektūras uzdevumā ir noteiktas atkāpes no iedibinātās būvlaides.

317. Būvlaides veidu nosaka un būvlaidi precizē Būvvalde, izskatot konkrēto būvniecības ieceri.

4.8 Fasāde un jumts

318. Ēkas fasādi un jumtu veido un uztur arhitektoniski kvalitatīvi un atbilstoši teritorijas izmantošanas veidam un apbūves raksturam.

319. Erkeru kopējais platums nedrīkst pārsniegt pusi no fasādes platuma.

320. Fasādi krāso un atjauno saskaņā ar Būvvaldes saskaņotu krāsu pasi vai ēkas būvprojektā akceptēto krāsojumu.

321. Ielas fasādēs logu nomaiņu veic pēc vienota projekta.

322. Jumtu izbūvē tā, lai ūdens netecētu uz kaimiņu zemesgabaliem.

323. Jaunam jumtam un jumta seguma nomaiņai izmanto azbestu nesaturošus jumta seguma materiālus.

324. Satelītantenu, gaisa kondicionieri, ventilācijas un citu tamlīdzīgu tehnisko tehnisku iekārtu vai palīglīdzekli, kuri nav paredzēti ēkas būvprojektā, nedrīkst novietot uz ēkas galvenās fasādes. Tos var izvietot pie pārējām fasādēm un / vai uz jumta, ja saņemta ēkas apsaimniekotāja rakstveida atļauja.

4.9 Žogs

325. Zemesgabalu var iežogot atbilstoši šiem saistošajiem noteikumiem pa zemesgabala robežām, bet ielas pusē pa sarkano līniju vai pa vēsturiski iedibināto žogu līniju:

1. ievērojot noteikumus redzamības nodrošinājumam;
2. ievērojot tauvas joslā un aizsargjoslā noteiktos īpašumtiesību aprobežojumus;
3. priekšdārzos un ārējos sānpagalmos – atbilstoši plānošanas un arhitektūras uzdevumam.

4. Izņemot normatīvajos aktos noteiktos gadījumus, zemesgabalu nedrīkst nožogot, ja tā teritorija izmantojama kā atklāta publiskā telpa un ja tajā ir:
5. komerciāla rakstura objekts;
6. degvielas uz gāzes uzpildes stacija;
7. kultūras iestāde;
8. sabiedriska iestāde;
9. tirdzniecības un pakalpojumu objekts;
10. apstādījumu un dabas teritorija, kas nav privātīpašums.

326. Jebkurā teritorijā var norobežot saimniecības, bērnu rotaļu un sporta būvi, ja normatīvajos aktos nav noteikts savādāk. Prasības norobežojumiem nosaka Būvvalde ar plānošanas un arhitektūras uzdevumu.

327. Zemesgabalu nedrīkst sadalīt ar žogu. Zemesgabalu funkcionāli var sadalīt ar dzīvžogu, ja tiek izstrādāts būvprojekts.

328. Daudzdzīvokļu dzīvojamās apbūves atsevišķu zemesgabalu iežogošana nav atļauta. Zemesgabala robežās atļauts iežogot:

329. bērnu rotaļu laukumu ar caurredzamu žogu, kas nav augstāks par 1,2 m;

330. daļēji norobežot teritoriju ar dzīvžogu, pielietojot ātraudzīgus un izturīgus augus;

331. uz mājas piebraucamā ceļa izbūvēt barjeras, kas ierobežo transportlīdzekļu piekļuvi (izņemot mājas iedzīvotāju transportlīdzekļu piekļuvi), bet neietekmē gājēju satiksmi.

332. Žoga arhitektūra:

1. žogu veido estētisku un arhitektoniski kvalitatīvu;
2. žogu veido stilistiski saskaņotu ar ēku un blakus zemesgabalu žogu, ievērojot vienotu žogu augstumu kvartāla robežās;
3. žoga krāsošanai izmanto izturīgu krāsu. Dabisko akmeni, keramiku un cēlapmetumu žogā nekrāso;
4. žogu publiskās apbūves teritorijā veido atbilstoši tā funkcionālajai izmantošanai, maksimāli saglabājot publisko telpu un ēku pieejamību;
5. žogs gar ielu nav augstāks par 1,8 m un tā caurredzamība ir vismaz 30%, ja speciāli normatīvie akti nenosaka savādāk un ja šis žogs nav prettrokšņa ekrāns;
6. aizliegta dzeloņdrāšu izmantošana žogos, izņemot, ja to paredz normatīvie akti.

4.10 Prasības saimniecības ēkām

333. Saimniecības ēkas aizliegts novietot priekšpagalmā un ārējā sānpagalmā.

334. Saimniecības ēkas aizliegts ierīkot tuvāk par 4 m no zemesgabala iekšējās sānu vai aizmugures robežas.

335. Ar sānu, aizmugures vai, ja nepieciešams, abu kaimiņu zemes vienību īpašnieku rakstisku piekrišanu, ko viņi apliecina ar parakstu uz zemesgabala plānojuma lapas, minimālo attālumu līdz zemesgabala robežām drīkst samazināt vai būvēt uz robežas ar noteikumu, ka attālumam no saimniecības ēkas līdz dzīvojamo telpu logiem kaimiņu zemesgabalos jābūt ne mazākam par 6 m. Ja kaimiņš vai kaimiņi atļauj būvēt uz sava zemesgabala robežas, to jāieraksta Zemesgrāmatā.

4.11 Būves dzīvniekiem

336. Lauksaimniecības dzīvniekiem un mājlopiem paredzētu būvju būvniecība nav atļauta mazstāvu dzīvojamās, jauktās apbūves, publiskas apbūves, apstādījumu un dabas apbūves teritorijās.

337. Sporta un darba dzīvnieku novietošanai paredzētu būvi, kā arī dzīvnieku patversmes un viesnīcas, kas paredzētas mājas (istabas) dzīvnieku turēšanai, var izvietot, ja ir veikta būves publiskā apspriešana.

338. Mājlopiem paredzētu ēku un/ vai būvi nedrīkst:

1. izvietot priekšpagalmā un ārējā sānu pagalmā;
2. izvietot uz apbūves līnijas;
3. ierīkot par 50 m tuvāk no teritorijas, kur mājlopu turēšana aizliegta;
4. ierīkot tuvāk par 15 m no kaimiņu dzīvojamo telpu logiem teritorijās, kur mājlopu turēšana atļauta.

339. Aizliegts mājlopu kūtīm iekārtot vircas krājbedres un organisko mēsļu kompostēšanas laukumus, kas radītu vircas infiltrāciju gruntī.

340. Vircas krājbedres un organisko mēsļu kompostēšanas laukumi jāiekārto atbilstoši LR tiesību aktiem. Vircas bedrēm jābūt betonētām, ar hidroizolāciju, tās jānosedz, organisko mēsļu laukumiem jābūt betonētiem pamatiem ar 0,08 - 0,20 m augstām malām, ar iebetonētu grāvi uz vircas bedres pusi.

4.12 Prasības fermām un ar tām saistītām būvēm

341. Fermas teritorijā jāparedz ceļi, vieta dzīvnieku pastaigu aplokiem, palīgēkām, veterinārajiem objektiem un barības noliktavām.

342. Kūtsmēsļu kompostēšanas laukumu pie fermām var ierīkot divējādi:

1. pēc aukstās uzglabāšanas metodes;
2. pēc karstās uzglabāšanas metodes (rekomendējamais kūtsmēsļu uzglabāšanas veids).

343. Aizliegts iekārtot vircas krājbedres un organisko mēsļu kompostēšanas laukumus, kas radītu vircas infiltrāciju gruntī.

344. Vircas krājbedres un organisko mēsļu kompostēšanas laukumi jāiekārto atbilstoši LR tiesību aktu prasībām. Vircas bedrēm jābūt betonētām, ar hidroizolāciju, tās jānosedz, organisko mēsļu laukumiem jābūt betonētiem pamatiem ar 0,10 m - 0,20 m augstām malām, ar iebetonētu grāvi uz vircas bedres pusi.

4.13 Ēku un būvju rekonstrukcija, restaurācija un remonts

345. Renovējot, rekonstruējot vai pārbūvējot kultūras pieminekļus, lieto fasādes apdares materiālus, kas atbilst vēsturiskajai būvniecības tradīcijai, apkārtējās apbūves raksturam un ir harmoniski ar vēsturiskās vides autentiskajiem materiāliem.

346. Ja būves daļa izvirzās ārpus šīs būves zemesgabala robežas, būvi var rekonstruēt vai restaurēt tikai, ja ir izstrādāts un Būvvaldē saskaņots ēkas vai ēku kompleksa apsaimniekošanai un uzturēšanai nepieciešamo zemesgabalu plāns un zemesgrāmatā ierakstīti atbilstoši ilgtermiņa zemes nomas līgumi ar attiecīgo zemesgabalu īpašniekiem.

4.14 Teritorijas, ēku un būvju uzturēšana

347. Teritorijas un būvju uzturēšanu, tajā skaitā namīpašumu, zemesgabalu, pagalmu un piegulošo teritoriju uzturēšanu un kopšanu veic saskaņā ar LR normatīvo aktu prasībām.

4.15 Prasības ēkas un būves vai to daļu funkcionalitātes maiņai;

348. Dzīvokļus ēku pirmajos stāvos atļauts pārbūvēt par publiski pieejamām telpām, ja tos iespējams nodrošināt ar atsevišķu ieeju no ielas un šo telpu ekspluatācija pēc pārbūves nepasliktina citu ēkas iedzīvotāju dzīves apstākļus.

349. Par publiskām telpām (mazumtirdzniecības un sadzīves pakalpojumu uzņēmumiem) aizliegts pārbūvēt daudzstāvu daudzdzīvokļu dzīvojamo namu koplietošanas telpas, kā, piemēram, gaitenņus, vestibilus, vējtverus, kāpņu telpas u.tml.

5 Plānojuma noteikumi teritorijas izmantošanai un apbūvei

5.1 Teritorijas izmantošanas veidi

350.Šo noteikumu pielikumi Nr. 1.1. „Auces pilsētas pašreizējā teritorijas izmantošana” (M 1:5000), Nr. 1.2.1. „Bēnes pagasta pašreizējā teritorijas izmantošana”, Nr. 1.2.2. „Īles pagasta pašreizējā teritorijas izmantošana”, Nr. 1.2.3. „Lielauces pagasta pašreizējā teritorijas izmantošana”, Nr. 1.2.4. „Ukru pagasta pašreizējā teritorijas izmantošana”, Nr. 1.2.5. „Vecauces pagasta pašreizējā teritorijas izmantošana” un Nr. 1.2.6. „Vītiņu pagasta pašreizējā teritorijas izmantošana” attēlo faktisko teritorijas izmantošanu Plānojuma sagatavošanas laikā.

351.Šo noteikumu pielikumos Nr. 2.1. „Auces pilsētas plānotā (atļautā) teritorijas izmantošana”, Nr. 2.2.1. „Bēnes pagasta pašreizējā teritorijas izmantošana”, Nr. 2.2.2. „Īles pagasta pašreizējā teritorijas izmantošana”, Nr. 2.2.3. „Lielauces pagasta pašreizējā teritorijas izmantošana”, Nr. 2.2.4. „Ukru pagasta pašreizējā teritorijas izmantošana”, Nr. 2.2.5. „Vecauces pagasta pašreizējā teritorijas izmantošana”, Nr. 2.2.6. „Vītiņu pagasta pašreizējā teritorijas izmantošana”, Nr. 2.2.1. „Bēnes pagasta, Bēnes un Vecmiķeļu ciemu plānotā (atļautā) teritorijas izmantošana”, Nr. 2.2.2. „Īles pagasta, Īles ciema plānotā (atļautā) teritorijas izmantošana”, Nr. 2.2.3. „Lielauces pagasta, Lielauces, Ražotāju un Ķieģeļcepļa ciemu plānotā (atļautā) teritorijas izmantošana”, Nr. 2.2.4. „Ukru pagasta, Ukru un Sņikeres ciemu plānotā (atļautā) teritorijas izmantošana”, Nr. 2.2.5. „Vecauces pagasta, Vecauces ciema plānotā (atļautā) teritorijas izmantošana”, Nr. 2.2.6. „Vītiņu pagasta, Vītiņu un Ķeveles ciemu plānotā (atļautā) teritorijas izmantošana”, (turpmāk tekstā saukts arī - pielikums „Teritorijas plānotā (atļautā) izmantošana”), kas izstrādāta Auces pilsētai ar mēroga noteiktību M1 :5000, Bēnes, Īles, Lielauces, Ukru, Vecauces un Vītiņu pagastiem ar mēroga noteiktību 1:15 000 un Bēnes, Vecmiķeļu, Īles, Lielauces, ražotāju, Ķieģeļcepļa, Ukru, Sņikeres, Vecauces, Vītiņu un Ķeveles ciemos nosaka šādus plānotos un atļautos teritorijas izmantošanas veidus:

1. Savrupmāju apbūves teritorija (DzS);
2. Mazstāvu dzīvojamās apbūves teritorija (DzM);
3. Jaukta centru apbūves teritorija (J);
4. Publiskās apbūves teritorija (P);
5. Dabas un apstādījumu teritorija (DA);
6. Tehniskās apbūves teritorija (Ta),
7. Transporta infrastruktūras teritorija (Tr),
8. Rūpniecības apbūves teritorija:
 - 8.1. Ražošanas un noliktavu teritorijas (R1),
 - 8.2. Derīgo izrakteņu ieguves teritorija (R2),
9. Ūdeņu teritorija (Ū),
10. Mežu teritorija (M),
11. Lauksaimniecības teritorija:
 - 11.1.Lauksaimniecības teritorija ārpus blīvi apdzīvotām vietām (L1);
 - 11.2.Lauksaimniecības teritorija blīvi apdzīvotās vietā (L2);
 - 11.3.Mazdārziņu teritorijas (L3).

352.Šo noteikumu grafiskās daļas kartē „Auces novada teritorijas plānotā un atļautā izmantošana” papildus tiek norādīti:

1. Blīvi apdzīvotu vietu - ciemu un Auces pilsētas robežas;
2. Kultūras pieminekļi, to aizsardzības numurs un aizsargzona;
3. Kadastra robežas atbilstoši situācijai uz saistošo noteikumu pieņemšanas brīdi;
4. Valsts reģionālie un vietējie autoceļi;
5. Pašvaldības ceļi;
6. Ielas;
7. Citi ceļi;
8. Plānotās ielas;
9. Auces centrālā autobusa pietura;
10. Degvielas uzpildes stacijas;
11. Dzelzceļa stacija;
12. Dzelzceļa sliežu ceļi un pārbrauktuves;
13. Plānotā dzelzceļa pārbrauktuve Aucē,
14. Inženiertehniskās apgādes tīkli un objekti;
15. Purvi un dabiskās teritorijas ar paaugstinātu mitruma režīmu;
16. Applūstošas teritorijas;
17. Mikroliegumi;
18. Īpaši aizsargājamās dabas teritorijas;
19. Vietējas nozīmes aizsargājamās dabas teritorijas;
20. Dabas pieminekļi un alejas;
21. Aizsargjoslu robežas;
22. Piesārņotas un potenciāli piesārņotas vietas;
23. Kapsētas;
24. Ēkas un būves.

353.Ja rodas neskaidrības par grafiskajā daļā attēlotajām teritoriju robežām ar dažādiem atļautās izmantošanas veidiem, tad pieņem, ka teritoriju robežas sakrīt ar sarkanajām līnijām, ielas teritoriju, dzelzceļa zemes nodalījuma joslu vai zemesgabalu savstarpējām robežām, ja vien acīm redzami nav attēlots citādi. Visas neskaidrās robežas precizē, izstrādājot lokālplānojumus, detālplānojumus vai zemes ierīcības projektus, izmantojot atjaunotu attiecīga mēroga noteiktības topogrāfiskā plāna pamatni.

6 Atsevišķu apbūves teritoriju izmantošanas noteikumi

6.1 Savrupmāju apbūves teritorija (DzS)

354.Savrupmāju apbūves teritorija nozīmē izbūves teritoriju, kurā noteicošā funkcija ir mājokļa izbūve viengīmenes vai divgīmeņu ēku dzīvojamai apbūvei.

355.Savrupmāju apbūves teritorijā aizliegts būvēt, pārbūvēt, ierīkot vai izmantot būves kā ražošanas objektus un derīgo izrakteņu ieguves objektus šajos noteikumos noteiktajā izpratnē.

356.Savrupmāju apbūves teritorijā atļauts būvēt, pārbūvēt, ierīkot vai izmantot būves tikai apbūves pamatfunkciju nodrošināšanai un labiekārtošanai kā:

1. Savrupmāju;
2. Privātmāju;

3. Dvīņu māju;
4. Rindu ēku;
5. Tirdzniecības un pakalpojumu objektu.

357.Savrupmāju apbūves teritorijā ir pieļaujama telpu izmantošana mazās uzņēmējdarbības veikšanai pakalpojumu sfērā, izņemot autoservisa pakalpojumus.

358.Maksimālais stāvu skaits- 2 stāvi.

359.Maksimālais apbūves blīvums - 30 %.

360.Apbūves intensitāte120%.

6.2 Mazstāvu dzīvojamās apbūves teritorija (DzM)

361.Mazstāvu dzīvojamo apbūves teritorija nozīmē izbūves teritoriju, kurā noteicošā funkcija ir mājojla izbūve ar teritorijas izmantošanas veidu kā viengīmenes vai divgīmeņu ēku dzīvojamā apbūve, mazstāvu daudzdzīvokļu ēku un rindu ēku apbūve.

362.Mazstāvu dzīvojamās apbūves teritorijā aizliegts būvēt, pārbūvēt, ierīkot vai izmantot būves kā ražošanas objektus un derīgo izrakteņu ieguves objektus šajos noteikumos noteiktajā izpratnē. Aizliegta saimniecības ēku būvniecība mājlopu turēšanai.

363.Mazstāvu dzīvojamo ēku dzīvojamās apbūves teritorijās atļauts būvēt, pārbūvēt, ierīkot vai izmantot būves tikai apbūves pamatfunkciju nodrošināšanai un labiekārtošanai kā:

1. Savrupmāju;
2. Privātmāju;
3. Dvīņu māju;
4. Daudzdzīvokļu namu;
5. Rindu ēku;
6. Rotaļu istabu pirmsskolas vecuma bērniem;
7. Tirdzniecības un pakalpojumu objektu;
8. Tūrisma un atpūtas iestāžu apbūvi;
9. Biroju ēku apbūvi;
10. Publisko ārtelpu.

364.Mazstāvu dzīvojamo apbūves teritorijā ir pieļaujama telpu izmantošana mazās uzņēmējdarbības veikšanai pakalpojumu sfērā, kā, piemēram, kafejnīca vai veikals, izņemot autoservisa pakalpojumus.

365.Maksimālais stāvu skaits - 4 stāvi.

366.Maksimālais apbūves blīvums - 60 %.

367.Apbūves intensitāte - 80%.

6.3 Jaukta centru apbūves teritorija (J)

368.Jaukta centru apbūves teritorija nozīmē izbūves teritoriju, kurā teritorija tiek izmantota dažādām vajadzībām un kur teritorijas izmantošana iespējama daudzdzīvokļu māju, savrupmāju, darījumu objektu, tirdzniecības un pakalpojumu objektu izbūvei un publiskās ārtelpas vajadzībām apvienojumā ar publisko apbūvi.

369.Jauktas apbūves teritorijā aizliegts būvēt, pārbūvēt, ierīkot vai izmantot būves kā ražošanas objektus un derīgo izrakteņu ieguves objektus šajos noteikumos noteiktajā izpratnē. Aizliegta saimniecības ēku būvniecība mājlopu turēšanai.

370.Jauktas apbūves teritorijā atļauts būvēt, pārbūvēt, ierīkot vai izmantot būves kā:

1. Darījumu iestādi;

2. Tirdzniecības un pakalpojumu objektu;
3. Valsts un pašvaldības pārvaldes iestādi;
4. Biroju;
5. Izglītības iestādi;
6. Sabiedrisku iestādi;
7. Sakaru iestādi, pastu;
8. Kultūras iestādi;
9. Zinātnes iestādi;
10. Sociālās aprūpes iestādi;
11. Klubu;
12. Daudzdzīvokļu dzīvojamo ēku;
13. Mazstāvu dzīvojamo ēku
14. Savrupmāju;
15. Dvīņu māju;
16. Rindu ēku;
17. Sporta būvi,
18. Atpūtas un rekreācijas objektu.

371. Maksimālais stāvu skaits - 4 stāvi.

372. Maksimālais apbūves blīvums - 30 %.

373. Apbūves intensitāte - 120%.

6.4 Publiskās apbūves teritorija (P)

374. Publiskās apbūves teritorija nozīmē izbūves teritoriju, kur noteicošā funkcija ir pašvaldības un valsts iestāžu sniegtie pakalpojumi pārvaldē, izglītībā, kultūrā, kas nepieciešami pašvaldības iedzīvotājiem, ar teritorijas izmantošanas veidu arī kā darījumu objektu, tirdzniecības un pakalpojumu objektu apbūve.

375. Publiskas apbūves teritorijā aizliegts būvēt, pārbūvēt, ierīkot vai izmantot būves kā ražošanas objektus un derīgo izraktenju ieguves objektus šajos noteikumos noteiktajā izpratnē. Teritorijā aizliegta saimniecības ēku būvniecība mājlopu turēšanai.

376. Publiskas apbūves teritorijā atļauts būvēt, pārbūvēt, ierīkot vai izmantot būves kā:

1. Valsts un pašvaldības pārvaldes iestādi,
2. Sabiedrisku iestādi;
3. Izglītības un zinātnes ēkas;
4. Kultūras iestādi;
5. Sociālās un veselības aprūpes iestādi;
6. Sakaru iestādi, pastu;
7. Biroju;
8. Banku;
9. Tirdzniecības iestādi;
10. Kafejnīcu vai restorānu;
11. Klubu;
12. Sporta būvi.

377. Maksimālais stāvu skaits - 4 stāvi.

378. Maksimālais apbūves blīvums - 30%.

379. Apbūves intensitāte - 60%.

6.5 Dabas un apstādījumu teritorija (DA)

380. Dabas un apstādījumu teritorija nozīmē teritoriju, kurā noteicošā funkcija ir ekoloģiskās intereses un rekreācija, un kurās šo funkciju nodrošināšanai ir saglabātas vai tiek izveidotas ar augiem apaudzētas teritorijas.

381. Dabas un apstādījumu teritorijā aizliegts būvēt, pārbūvēt, ierīkot vai izmantot būves kā darījumu objektus, lauksaimnieciskās ražošanas objektus, riska objektus, ražošanas objektus, noliktavas un darījumu objektus šajos noteikumos noteiktajā izpratnē. Teritorijā aizliegta saimniecības ēku būvniecība mājlopu turēšanai.

382. Dabas un apstādījumu teritorijā atļauta izmantošana:

1. parks;
2. kultūras pieminekļu un ar tiem saistīto būvju būvniecība;
3. skvērs;
4. apstādījumu joslas gar ceļiem un dzelzceļa nodalījuma joslu;
5. apstādījumu josla gar rūpniecisko apbūvi;
6. krastmalu apstādījumi;
7. kapsēta un ar to saistīto būvju (kapličas, saimniecības ēkas, žogi u.c. būvniecībai);
8. dabas tūrisma nepieciešamo skatu torņus, laipu un tamlīdzīgu objektu būvniecība;
9. sporta laukums, stadions;
10. estrāde.

383. Dabas un apstādījumu teritorija var būt valsts, pašvaldības vai privātā īpašumā. Valsts vai pašvaldības īpašumā esošā dabas un apstādījumu teritorija ir publiski pieejama, ja tas nav pretrunā ar normatīvo aktu prasībām. Privātā īpašumā esoša dabas un apstādījumu teritorija var nebūt publiski pieejama, ja normatīvie akti nenosaka citādi. Publiski nepieejamās dabas un apstādījumu teritorijas var nožogot.

6.5.1 Parki

384. Parks ir dabas un apstādījumu teritorija, kurā apstādījumi veido ne mazāk kā 60% no parka kopējās teritorijas un kura tiek izmantota atpūtas, dabas tūrisma, kā arī kultūras vajadzībām.

385. Parku ierīko un apsaimnieko saskaņā ar LR normatīvo aktu prasībām, tajā skaitā MK 2006. gada 3. oktobra noteikumiem Nr.819 „Parku ierīkošanas kārtība un apsaimniekošanas pamatprincipi”.

386. Parkā apbūve pieļaujama tikai parka pamatfunkciju nodrošināšanai un parka labiekārtošanai, ievērojot šādus nosacījumus:

1. Parkos ap kultūras pieminekļiem atļautas darbības, kas saistītas ar kultūras pieminekļu apsaimniekošanu un uzturēšanu;
2. Parkā paredz transportlīdzekļu novietnes apmeklētājiem;
3. Ierīkojot vai rekonstruējot parku, atkarībā no esošās un plānotās mājokļa attīstības parka tuvumā, paredz bērnu rotaļu laukumus un publiskās tualetes;
4. Parka restaurāciju, rekonstrukciju vai renovāciju veic normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

6.5.2 Skvēri

387.Skvēru nedrīkst izmantot brauktuvēm un virszemes transportlīdzekļu (izņemot velosipēdu) novietnēm.

388.Skvērā nav atļauta lielu iekārtu uzstādīšana atrakciju kompleksu veidošanai.

389.Skvēra restaurāciju, rekonstrukciju vai renovāciju veic normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

6.5.3 Krastmalu apstādījumi:

390.Krastmala ir publiski pieejama josla gar virszemes ūdens objekta krastu, kas sākas no akvatorija un nav mazāka par tauvas joslu, izņemot esošas apbūves gadījumus tauvas joslā.

391.Krastmalu apstādījumi ir ar augu stādījumiem aizņemta teritorija gar virszemes ūdens objektu krastmalu.

392.Krastmalu apstādījumos un krastmalas izmantošanā ievēro Aizsargjoslu likuma prasības un virszemes ūdens objektu apsaimniekošanas noteikumus, kā arī tauvas joslas izmantošanas noteikumus saskaņā ar Zvejniecības likumu.

6.6 Tehniskās apbūves teritorija (Ta)

393.Tehniskās apbūves teritorija nozīmē izbūves teritoriju, kura ir nepieciešama inženiertehniskās apgādes tīklu un objektu izbūvei, apsaimniekošanai, uzturēšanai un attīstībai, kā arī ar to saistīto objektu apbūvei un transporta infrastruktūrai.

394.Tehniskās apbūves teritorijā aizliegts būvēt, pārbūvēt, ierīkot vai izmantot būves kā dzīvojamās ēkas, rekreācijas un atpūtas objektus.

395.Tehniskās apbūves teritorijā atļauta šādu būvju būvniecība un izmantošana:

1. Satiksmes infrastruktūras objekts;
2. Inženierkomunikāciju objekts;
3. Transportlīdzekļu novietne;
4. Noliktava;
5. Klāts uzglabāšanas laukums;
6. 110-330 kV apakšstacija un pārvades līnija;
7. Degvielas uzpildes stacija.

396.Zemesgabala apbūves tehniskos rādītājus un apbūves augstumu nosaka Būvvalde ar plānošanas un arhitektūras uzdevumu, izvērtējot situāciju un ņemot vērā LR normatīvo aktu prasības.

397.Ārpustelpu uzglabāšanu palīgizmantošanas funkcijām neizvieto priekšpagalmā.

398.Tehniskas apbūves veidiem, kas rada troksni, smakas un cita veida vides kvalitātes robežlielumu pārsniegumu, vietās, kur šī teritorija robežojas ar mazstāvu dzīvojamās apbūves, jauktas apbūves teritorijām, piesārņojuma radītājs nodrošina citās apbūves vai izbūves teritorijās esošo zemesgabalu aizsardzību pret tehniskās apbūves radītajiem trokšņiem un cita veida piesārņojumu, nepieļaujot vides kvalitātes robežlielumu pārsniegšanu.

399.Ja tehniskās apbūves teritorija robežojas ar zemesgabalu, uz kura izvietota vai plānota dzīvojamā apbūve, tad būvniecības ierosinātājs gar šo robežu iepretim attiecīgajam zemesgabalam veido intensīvu apstādījumu joslu.

6.7 Transporta infrastruktūras teritorija (Tr)

400. Transporta infrastruktūras teritorija ir publiski pieejama ārtelpas teritorija, kas tiek izmantota gājēju un velosipēdu, privātā, sabiedriskā (publiskā) un kravu satiksmes vajadzībām, kā arī transporta un maģistrālo inženiertīklu būvniecībai, kur noteicošā funkcija ir publiskās un privātās lietošanas dzelzceļa infrastruktūras, inženierkomunikāciju, satiksmes infrastruktūras objektu izbūve, transportlīdzekļu novietošana.

401. Transporta infrastruktūras teritorijā atļauta šādu būvju būvniecība un izmantošana:

1. Valsts autoceļi;
2. Pašvaldības ielas;
3. Pašvaldības autoceļi;
4. Dzelzceļa infrastruktūra; dzelzceļa pārbrauktuve;
5. Piebraucamais ceļš;
6. Laukums;
7. Transporta infrastruktūras objekts;
8. Inženierkomunikāciju objekts;
9. Īslaicīgas lietošanas būves;
10. Labiekārtojums un mazās arhitektūras formas;
11. Transportlīdzekļu novietne, ja tas paredzēts ar detālplānojumu;
12. Ielas ainavu veidojoši apstādījumi.

402. Veidojot piebraucamos ceļus un ielas, ievēro LVS 190-4:2000 „Ceļu projektēšanas noteikumi” ietvertos principus un nostādnes.

403. Ielas sarkanās līnijas projektē detālplānojumā un nosaka pašvaldības teritorijas plānojumā.

404. Dzelzceļa zemes nodalījuma joslā bez tehniskās apbūves teritorijā atļautajām būvēm drīkst izvietot objektus, kas ir atļauti ražošanas un komercdarbības apbūves teritorijā, ja tie netraucē dzelzceļa funkcijām un ir saskaņoti ar attiecīgās dzelzceļa infrastruktūras pārvaldītāju normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

405. Pašvaldība var normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā atsavināt zemesgabalu vai tā daļu, ja ielu sarkanā līnija ir noteikta uz privātā īpašumā esoša zemesgabala.

406. Apbūves nosacījumi starp sarkanajām līnijām:

1. Pieļaujama vienīgi esošu būvju renovācija;
2. Starp ielu sarkanajām līnijām var izvietot transportlīdzekļu novietni, ja tas pamatots ar detālplānojumu, un īslaicīgas lietošanas objektus, kas paredzēti transporta infrastruktūras nodrošināšanai, inženiertehniskās apgādes tīklus un būves, reklāmas un izkārtnes, skulptūras, strūklakas, pieminekļus un tamlīdzīgus labiekārtojuma elementus;
3. Teritorijā starp ielu sarkanajām līnijām, kur nav izbūvēta iela un ko nav paredzēts izmantot ielas būvei tuvāko 5 gadu periodā, var būt tikai īslaicīgas lietošanas būves, ņemot vērā esošo un perspektīvo inženiertehniskās apgādes tīklu un būvju izvietojumu. Šādu teritoriju atbrīvo no īslaicīgas lietošanas būvēm pirms ielas vai inženiertehniskās apgādes tīklu un būvju izbūves uzsākšanas pēc pašvaldības pieprasījuma un bez kompensācijas.

6.8 Rūpniecības apbūves teritorija (R1; R2)

407. Rūpniecības apbūves teritoriju iedala ražošanas un noliktavu teritorijās (R1) un derīgo izrakteņu ieguves teritorijās (R2).

6.8.1 Ražošanas un noliktavu teritorijas (R1)

408. **Ražošanas un noliktavu teritorija** nozīmē izbūves teritoriju, kurā noteicošā funkcija ir visu veidu ražošana un izejvielu, preču un produkcijas uzglabāšana un loģistika.

409. Ražošanas un noliktavu teritorijā aizliegts būvēt, pārbūvēt, ierīkot vai izmantot būves kā dzīvojamās ēkas, rekreācijas un atpūtas objektus.

410. Ražošanas un noliktavu teritorijā atļauts būvēt, pārbūvēt, ierīkot vai izmantot būves jebkura veida ražošanas apbūves vajadzībām, nodrošināšanai un labiekārtošanai kā objektus ar šādām pamatfunkcijām:

1. Ražošanas uzņēmums, ražotne;
2. Lauksaimnieciskās ražošanas uzņēmums;
3. Loģistikas un/ vai transporta uzņēmums;
4. Noliktava;
5. Atklāts uzglabāšanas laukums;
6. Autoserviss;
7. Transportlīdzekļu novietne;
8. Degvielas uzpildes stacija;
9. 110-330 kV apakšstacija;
10. Atkritumu šķirošana, pārstrāde un īslaicīga uzglabāšana;
11. Darījumu objekts;
12. Sabiedriska iestāde;
13. Sporta būve.

411. Zemesgabala maksimālā apbūves intensitāte ir 120%.

412. Zemesgabala minimālā brīvā teritorija ir 5%.

413. Ja šajā teritorijā ir darījumu objekts vai sabiedriska iestāde, tad tās zemesgabalā minimālā brīvā teritorija ir 40%.

414. Maksimālais būves augstums ir 24 m, izņemot gadījumus, kad lielāks augstums nepieciešams tehnoloģisko risinājumu nodrošināšanai.

415. Būvvalde plānošanas un arhitektūras uzdevumā nosaka zonas, kurās veido aizsargstādījumus, pielieto tehniskus paņēmienus vai izmanto citus risinājumus, lai pasargātu apkārtējās teritorijas no piesārņojuma, trokšņa, smakām un cita veida vides kvalitātes robežlielumu pārsniegumiem.

416. Ja ražošanas objektu un noliktavu apbūves teritorija tieši robežojas ar zemesgabalu uz kura izvietota vai plānota dzīvojamā apbūve, tad gar šo robežu iepretim attiecīgajam zemesgabalam veido apstādījumu joslu 8 m platumā.

417. Ārpustelņu uzglabāšanu palīgizmantošanas funkcijām neizvieto priekšpagalmā.

6.8.2 Derīgo izrakteņu ieguves teritorijas (R2)

418. Derīgo izrakteņu ieguves teritorijas nozīmē teritorijas, kurās noteicošā funkcija ir kaļķakmens ieguve un pārstrāde valsts nozīmes atradnē „Auce”, smilts, māla un grants ieguve, kā arī ar to saistītās infrastruktūras objektu un iekārtu būvniecība.

419. Derīgo izrakteņu ieguves teritorijās aizliegts būvēt, pārbūvēt, ierīkot vai izmantot būves kā savrupmāju, mazstāvu dzīvojamās apbūves, atpūtas un rekreācijas objektus šajos noteikumos noteiktajā izpratnē.

420. Ieguves rūpniecības un karjeru izstrādes teritorijās atļauts būvēt, pārbūvēt, ierīkot vai izmantot būves jebkura veida ražošanas apbūves vajadzībām, nodrošināšanai un labiekārtošanai kā objektus ar šādām pamatfunkcijām:

1. Ieguves rūpniecības uzņēmums;
2. Karjers;
3. Ražošanas uzņēmums;
4. Loģistikas un/ vai transporta uzņēmums;
5. Noliktaiva;
6. Atklāts uzglabāšanas laukums;
7. Inženierkomunikāciju objekts;
8. Transporta infrastruktūra.

421. Ieguves rūpniecības un karjeru izstrādei izmantojamās teritorijās teritoriju izmantošanu nosaka „Likums par zemes dzīlēm” un uz tā pamata izdotie normatīvie akti.

422. Visas derīgo izrakteņu izstrādes teritorijas un karjeri pēc derīgā izrakteņa ieguves pabeigšanas ir jārekultivē.

423. Auces novada domē pirms plānošanas- arhitektūras uzdevuma saņemšanas derīgo izrakteņu ieguvei kaļķakmens atradnes „Auce” teritorijā jāiesniedz projekta priekšizpēte, kuras ietvaros noteikta plānotā karjera teritorija un tiek veikta ģeoloģiskā izpēte, hidroģeoloģiskā izpēte, virszemes hidrogrāfiskā tīkla izvērtējums, trokšņa un gaisa emisiju esošā stāvokļa izpēte plānotā karjera robežās un tam piegulošajā teritorijā vismaz 500 m attālumā.

424. Derīgo izrakteņu ieguvei kaļķakmens atradnē „Auce” ietekmes uz vidi novērtējuma laikā jāveic vismaz šādi izvērtējumi:

1. paredzamās darbības veidi un darbu veikšanas secība;
2. paredzamais kaļķakmens ieguves dziļums un apjoms;
3. mūsdienu ģeoloģiskie procesi;
4. paredzētās darbības ietekme uz tuvumā esošo dzīvojamo apbūvi;
5. atsūkņēto pazemes ūdeņu optimālā novadīšanas vieta;
6. hidroģeoloģiskā modelēšana un iespējamās depresijas piltuves identificēšana;
7. produkta loģistika, transportēšanas maršruti un satiksmes intensitāte;
8. pasākumi, kas obligāti veicami, lai samazinātu būtisku ietekmi uz pazemes ūdeņu resursu izmantošanu.

425. Izbūvējot ieguves rūpniecības un pārstrādes ēkas un būves, ap tām izvieto sanitāros aizsargstādījumus (aizsargekrānus), lai novērstu ražotņu negatīvo ietekmi uz apkārtējo vidi.

426. Gadījumos, kad izbūvējot ieguves rūpniecības un pārstrādes ēkas un būves prognozējami būtiski LR normatīvajos aktos noteikto gaisa piesārņojuma un trokšņa robežlielumu pārsniegumi, ēkas un būves izvieto pietiekamā attālumā, kas ir ne mazāks par 500 m (pieci simti metri) no viensētām un blīvi apdzīvotām teritorijām.

427. Aizliegta teritorijas izmantošana zemesgabalos, līdz kuriem nav nodrošināta piekļūšana un izbūvēti piebraucamie ceļi.

428. Zemes vienību minimālie lielumi jāpieņem saskaņā ar šajos noteikumos noteikto.

429. Derīgo izrakteņu izstrādes karjeru teritorijas pēc to atļautās izmantošanas pabeigšanas obligāti jārekultivē, izstrādājot projektu katrai vietai.

6.9 Ūdeņu teritorijas (Ū)

430. Ūdeņu teritorijas ir dabisku vai mākslīgu virszemes ūdens objektu (ūdensteču un ūdenstilpju) aizņemtā teritorija ārpus īpaši aizsargājamām dabas teritorijām, kur teritorijas izmantošana saistīta ar dabas vērtību un resursu ilgtspējīgu izmantošanu un saglabāšanu, dabisku virszemes ūdeņu sistēmas funkcionēšanu, zivsaimniecību un zvejniecību, aktīvo atpūtu un rekreāciju.

431. Virszemes ūdensobjektos-upēs un ezeros- aizliegts iegūt derīgos izrakteņus.

432. Ūdeņu teritorijā ir atļauts būvēt, pārbūvēt, ierīkot vai izmantot būves zemāk minētajām pamatfunkcijām, kā arī ar to saistītās infrastruktūras vajadzībām un labiekārtošanai:

1. Zivsaimniecība un ar to saistītās būves;
2. Hidrobūves;
3. Atpūta un rekreācija;
4. Peldvietas;
5. Peldlīdzekļu piestātnes;
6. Īslaicīgas lietošanas platformas;
7. Krasta nostiprinājumi un ar to saistītais labiekārtojums;
8. Būves, kas nepieciešamas, lai nokļūtu līdz peldlīdzekļiem kā, piemēram, muliņi, laipas;
9. Ar akvatoriju saistīti, īslaicīgas lietošanas rekreācijas un sporta objekti,
10. Transporta infrastruktūras objekts.

433. Mākslīgu virszemes ūdens objektu izveidošanai veic IVN, ja to paredz normatīvie akti.

434. Visu veidu hidrobūvju- meliorācijas sistēmu, dambju, aizsprostu un krasta hidroaizsardzības būvju projektēšana veicama saskaņā ar nozares normatīvajiem aktiem.

435. Ezeru un mākslīgo ūdenstilpju izmantošanu nosaka ūdensobjekta apsaimniekošanas noteikumi, ja tā izstrādes nepieciešamību paredz normatīvie akti.

436. Upes vai ezera dabisko krasta līniju drīkst izmainīt tikai normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā krastu nostiprināšanai, lai novērstu to tālāku eroziju, kā arī peldvietu, eliņu, laivu un motorizēto ūdeņu transportlīdzekļu piestātņu izbūves gadījumos.

437. Virszemes ūdensobjektu gultņu reljefa izmaiņa ir pieļaujama, ja tiek veikta aizsērējušo virszemes ūdensobjektu tīrīšana un ja šīs darbības neizraisa būtiskas nelabvēlīgas izmaiņas vidē. Virszemes ūdens objektu tīrīšanas un padziļināšanas kārtību nosaka MK 2006.gada 13.jūnija noteikumi Nr.475 „Virszemes ūdens objektu un ostu akvatoriju tīrīšanas un padziļināšanas kārtība”.

438. Ūdeņu teritorijās var ierīkot īslaicīgas lietošanas peldošas platformas, kas tiek izmantotas sezonas tirdzniecības vai līdzīga rakstura pakalpojumu sniegšanai (kafejnīcas, bāri un tml.), kā arī kuģu piestātnes saskaņā ar normatīvajiem aktiem un atbilstoši ūdens objekta ekspluatācijas (apsaimniekošanas) noteikumiem un nodrošinot vides aizsardzības prasību ievērošanu.

439. Ūdeņu teritorijas izmantošanā un apsaimniekošanā ievēro Ūdeņu apsaimniekošanas likumu un uz tā pamata izdoto MK noteikumu prasības.

440. Peldvietu izveidošanā un labiekārtošanā ievēro MK 1998.gada 11.augusta noteikumus Nr.300 „Peldvietu iekārtošanas un higiēnas noteikumi” prasības.

6.10 Mežu teritorija (M)

441.Mežu teritorija nozīmē teritoriju ar zemu apbūves blīvumu, kur teritorijas un būvju izmantošana ir saistīta ar mežsaimniecību ārpus īpaši aizsargājamām dabas teritorijām, mikroliegumiem un blīvas apbūves teritorijām, kur apbūve nav galvenais izmantošanas veids un teritorijas izmantošana ir saistīta ar zinātnisko izpēti, mežistrādi un meža resursu atjaunošanu, dabas vērtību aizsardzību un rekreāciju.

442.Mežu teritorijas atļauts izmantot šādām vajadzībām un ar to saistīto ēku, būvju, infrastruktūras un labiekārtojuma izbūvei:

1. saimnieciskie meži,
2. rekreācijas meži;
3. dabas aizsardzības meži;
4. zinātniskās izpētes meži;
5. derīgo izrakteņu ieguves karjers,
6. jaunaudze,
7. izcirtumi,
8. lauces,
9. plantācijas,
10. kokaudzētava,
11. atklātā uzglabāšana mežsaimnieciskām vajadzībām,
12. apmežojamās teritorijas,
13. meža ceļi,
14. ceļi,
15. meliorācijas sistēmas,
16. viensētu apbūve ar vienu vai vairākām saimniecības ēkām kā kūts, būves mājlopiem, šķūnis, klēts, pirts, siltumnīca, leceks, pagrabs,
17. pagalms,
18. medību saimniecība,
19. medību parki,
20. pazemes ūdensgūtne,
21. īslaicīgas uzturēšanās mītne,
22. tūrisma un atpūtas objekts,
23. peldvietas, atpūtas vietas, gājēju takas, pagaidu būves (ģērbtuves, tualetes, dušas),
24. kempings.

443.Minimālais apbūves zemes gabala lielums ir 0,5 ha.

444.Būvju maksimālais augstums ne vairāk kā 10 m.

445.Maksimālais ēku stāvu skaits ir 2 stāvi.

446.Būvlaide ir 6 m no satiksmes infrastruktūras objektu aizsargjoslām

447.Apbūve meža zemēs atļauta tikai teritorijas galvenās izmantošanas nodrošināšanai.

448.Meža teritorijas apsaimnieko atbilstoši meža izmantošanu un apsaimniekošanu regulējošajiem normatīvajiem aktiem.

449.Derīgo izrakteņu ieguves karjeru izveidošanai veic paredzētās darbības ietekmes uz vidi novērtējumu likumā „Par ietekmes uz vidi novērtējumu” noteiktā kārtībā.

450. Visa veida atradņu teritorijās karjeru izveidošana var tikt uzsākta pēc LR likumdošanā noteiktā kārtībā izstrādāta detālplānojuma vai būvprojekta un kompensatoro pasākumu, ja tādi tiktu identificēti, apstiprināšanas pašvaldībā.

451. Visas karjeru izstrādes teritorijas pēc derīgā izrakteņa ieguves pabeigšanas ir jārekultivē.

452. Gadījumos, kad mežu zemēs tiek ierīkoti medību parki, to ierīkošana veicama saskaņā ar normatīvajos aktos noteiktā kārtībā apstiprinātu meža apsaimniekošanas plāns Paredzētās darbības ietekmes uz vidi novērtējums veicams atbilstoši likumā „Par ietekmes uz vidi novērtējumu” noteiktā kārtībā.

453. Gadījumos, kad mežu zemēs teritorija tiek izmantota saistībā ar brīvdabas atpūtu, dabas tūrismu, parku vai citādu, labiekārtotu koplietošanas teritoriju izveidi, teritorijas izmantošanai jāizstrādā būvprojekts.

454. Visu veidu hidrobūvju- meliorācijas sistēmu, dambju, aizsprostu un krasta hidroaizsardzības būvju projektēšana veicama saskaņā ar nozares normatīvajiem aktiem.

455. Valsts nozīmes meliorācijas sistēmu un koplietošanas meliorācijas sistēmu - novadgrāvju- apsaimniekošana jāveic atbilstoši kompetentās institūcijas norādījumiem un LR normatīvo aktu prasībām.

456. Meža zemes transformāciju veic atbilstoši LR normatīvo aktu prasībām.

457. Fizisko personu uzturēšanos un brīvu pārvietošanos privātā īpašumā esošā mežā var ierobežot tā īpašnieks vai tiesiskais valdītājs, norobežojot attiecīgo teritoriju ar žogu un pārskatāmiem brīdinājuma uzrakstiem.

6.11 Lauksaimniecības teritorija (L1; L2; L3)

458. Lauksaimniecības teritoriju iedala lauksaimniecības teritorijās ārpus blīvi apdzīvotām vietām (L1), lauksaimniecības teritorijās blīvi apdzīvotās vietās (L2) un mazdārziņu teritorijās (L3).

459. Lauksaimniecības teritorijā aizliegts būvēt, pārbūvēt, ierīkot vai izmantot būves kā ražošanas objektus vai izmantot teritorijas derīgo izrakteņa ieguves vajadzībām šajos noteikumos noteiktajā izpratnē.

6.11.1 Lauksaimniecības teritorija ārpus blīvi apdzīvotām vietām (L1)

460. Lauksaimniecības teritorija ārpus blīvi apdzīvotām vietām nozīmē teritoriju, kurā teritorijas galvenais izmantošanas veids un ar to saistītā apbūve ir paredzēta lauksaimniecības, lauksaimnieciskās produkcijas ražošanas, pārstrādes un pakalpojumu, zivsaimniecības un dīķsaimniecības, viensētu apbūves, kā arī mežsaimniecības vajadzībām.

461. Lauksaimniecības teritorijā ārpus blīvi apdzīvotām vietām atļauts būvēt, pārbūvēt, ierīkot vai izmantot būves tikai lauku zemju pamatfunkciju nodrošināšanai un labiekārtošanai kā:

1. viensētu apbūve ar vienu vai vairākām saimniecības ēkām kā kūts, būves mājlopiem, šķūnis, klēts, pirts, siltumnīca, leceks, pagrabs,
2. pagalms,
3. lauksaimnieciskās ražošanas uzņēmums;
4. ferma ar kopējo dzīvnieku skaitu līdz 50;
5. lauksaimnieciskās produkcijas pārstrādes un pārtikas ražošanas uzņēmums;
6. lauksaimniecisko pakalpojumu uzņēmums;

7. visa veida uzglabāšana;
8. lauksaimniecībā izmantojamas zemes (tīrums, ganības, aramzeme u.tml.);
9. atmata;
10. meliorācijas un hidrobūves;
11. transporta infrastruktūra;
12. inženiertehniskā infrastruktūra un inženierkomunikācijas;
13. augļu dārzs;
14. mazdārziņš;
15. sakņu dārzs;
16. īslaicīgas apmešanās vietas, līdz 10 vietām, un ar to saistītie pakalpojumi;
17. tūrisma un atpūtas objekts,
18. peldvietas, atpūtas vietas, gājēju takas, pagaidu būves (ģērbtuves, tualetes, dušas),
19. plantācija;
20. kokaudzētava;
21. apmežojamas teritorijas;
22. saimniecības ēkas (klēts, šķūnis, nojume, pirts, siltumnīcas, pagrabs, aka);
23. būve mājlopiem;
24. māla, smilts, grants ieguves karjers līdz 25 ha;
25. dīķsaimniecība ar ūdeņu virsmas laukumu kopplatībā līdz 15 ha.

6.11.2 Lauksaimniecības teritorija blīvi apdzīvotās vietās (L2)

462.Lauksaimniecības teritorija blīvi apdzīvotās vietās nozīmē teritoriju, kurā teritorijas galvenais izmantošanas veids ir lauksaimniecībā izmantojamas zemes (tīrums, ganības, aramzeme, atmata u.tml.), kā arī teritorija sakņu un augļu dārzu vajadzībām šo noteikumu izpratnē un viensētu apbūvei.

463.Lauksaimniecības teritorija blīvi apdzīvotās vietās var tikt transformēta uz savrupmāju apbūves teritorijām pēc detālpārplānojuma vai zemes ierīcības projekta izstrādes.

464.Lauksaimniecības teritorijā blīvi apdzīvotās vietās aizliegta derīgo izrakteņu ieguve.

465.Lauksaimniecības teritoriju blīvi apdzīvotās vietās nav atļauts transformēt uz mežu teritoriju.

6.11.3 Mazdārziņu teritorijas (L3)

466.Mazdārziņu teritorijās atļauta izmantošana, kas saistīta ar sakņu un augļu dārzu izmantošanu pašpatēriņa vajadzībām bez apbūves tiesībām, izņemot gadījumus, kad tiek izbūvēta vienstāvīga īslaicīgas lietošanas būve, kas nepieciešama mazdārziņa izmantošanas nodrošināšanai, kuras apbūves laukums nepārsniedz 10 m².

467.Mazdārziņu teritorijās aizliegta derīgo izrakteņu ieguve.

468.Lauksaimniecības teritorijā maksimālais ēku stāvu skaits ir 2 stāvi.

469.Lauksaimniecības teritorijā būvju maksimālais augstums- ne vairāk kā 10 m viensētās, ne vairāk kā 24 m lauksaimnieciskās ražošanas, pārstrādes un pakalpojumu vajadzībām, izņemot gadījumus, kad šajos saistošajos noteikumos noteikts citādi.

470.Lauksaimniecības teritorijā ārpus blīvi apdzīvotām vietām (L1) uz ne mazāk kā 10 ha liela zemes gabala atļauts izbūvēt divas viensētas ar to funkcionēšanai nepieciešamajām saimniecības ēkām un būvēm.

471. Lauksaimniecības teritorijā būvlaide ir 6 m no satiksmes infrastruktūras objektu aizsargjoslām.
472. Lauksaimniecības teritorijā ārpus blīvas apbūves teritorijām māla, smilts, grants ieguves karjeru izveidošanai veic paredzētās darbības ietekmes uz vidi novērtējumu likumā „Par ietekmes uz vidi novērtējumu” noteiktā kārtībā.
473. Visa veida atradņu teritorijās derīgo izrakteņu ieguve un karjeru izveidošana un ar to saistīto būvju izbūve var tikt uzsākta pēc LR likumdošanā noteiktā kārtībā izstrādāta detālplānojuma un kompensatoro pasākumu, ja tādi tiktu identificēti, apstiprināšanas pašvaldībā.
474. Visas karjeru izstrādes teritorijas pēc derīgā izrakteņa ieguves pabeigšanas ir jārekultivē.
475. Visu veidu hidrobūvju- meliorācijas sistēmu, dambju, aizsprostu un krasta hidroaizsardzības būvju projektēšana veicama saskaņā LR normatīvo aktu prasībām.
476. Valsts nozīmes meliorācijas sistēmu un koplietošanas meliorācijas sistēmu - novadgrāvju- apsaimniekošana jāveic atbilstoši kompetentās institūcijas norādījumiem un LR normatīvo aktu prasībām.
477. Lauksaimniecības teritorijās zemes transformāciju veic atbilstoši LR normatīvo aktu prasībām.
478. Ja LR tiesību akti nenosaka citādi, lauksaimniecības teritorijās ārpus blīvi apdzīvotām vietām iespējams veikt transformāciju uz mežu zemēm LR normatīvajos aktos noteiktā kārtībā.
479. Citas prasības lauksaimniecības teritoriju transformācijai:
1. zemes transformācija ir aizliegta teritorijās, kurās, transformējot zemes nogabalu, tiek ierobežota servitūtu vai citu apgrūtinājumu izmantošana, ja nav saņemts rakstisks saskaņojums ar servitūtu vai apgrūtinājumu lietotājiem.
480. Vienā viensētā ar saimniecības ēkām par zemes transformāciju neuzskata šādas darbības:
1. ceļu ierīkošana saimniecības vajadzībām, izņemot gadījumus, kad tiek izbūvēts servitūta ceļš;
 2. būvniecība (izņemot būvniecību meliorētajās lauksaimniecībā izmantojamās zemēs);
 3. ūdenstilpju līdz 15 ha ierīkošana, izņemot ūdenstilpju ierīkošanu meliorētajās lauksaimniecībā izmantojamās zemēs,
481. Minimālie noteiktie attālumi no lopkopības fermu apbūvē ietilpstošām ražošanas ēkām un būvēm, ieskaitot vircas un mēslu krātuves:
1. līdz virszemes ūdenstecēm un ūdenstilpnēm - 300 m;
 2. līdz jebkura veida dzīvojamām ēkām un dzīvojamajai apbūvei, t. sk. arī viensētām un zemnieku sētām - atkarībā no attiecīgās fermas sanitārajām aizsargjoslām.
482. Fermām, kurām ir noteiktas sanitārās aizsargjoslas, tās iekļauj funkcionāli nepieciešamajā uzņēmuma teritorijā.
483. Ceļu ierīkošana un remonts vai cita rakstura būvniecība nedrīkst izjaukt meliorācijas sistēmu darbību.

7 Prasības detālplānojumam

484. Pirms zemesgabalu sadalīšanas, apvienošanas vai jaunas būvniecības uzsākšanas, detālplānojumu izstrādā:

1. Jauktas apbūves teritorijai kvartālā starp O.Kalpaka- Sporta ielām;
2. Ražošanas un noliktavu apbūves teritorijai starp dzelzceļu un Lejas ielu;
3. Jauktas apbūves teritorijām starp Skolas ielu, J.Mātera ielu un dzelzceļu;
4. ja tas noteikts normatīvajos aktos, tajā skaitā šajos saistošajos noteikumos;
5. veidojot jaunu perimetrālas apbūves kvartālu jaunas apbūves teritorijā;
6. ja pilsēt būvnieciskā vai arhitektūras konkursa rezultātā tiek risināta vairāku zemesgabalu teritorijas attīstība;
7. kompleksai teritorijas apbūvei.

485. Kompleksa teritorijas apbūve ir funkcionāli saistītu esošu vai plānotu būvju kopums ar vienotu publisko infrastruktūru un vienotiem teritorijas labiekārtojuma risinājumiem, kas atbilst vismaz 3 no šādām pazīmēm:

1. apbūves zemesgabalu teritorijas kopējā platība ir vismaz 2 ha;
2. nepieciešama jaunas transporta infrastruktūras izbūve;
3. nepieciešama maģistrālo inženierkomunikāciju izbūve.
4. teritorijā, saskaņā ar būvniecības ieceri, paredzēts būvēt vairāk par 20 savrupmājās vai dvīņu mājas vai zemes ierīcības projektam paredzēts veidot vairāk kā 20 zemesgabalus un paredzēta jaunas transporta un inženiertehniskās apgādes tīklu un būvju būvniecība;
5. teritorijai nepieciešama inženiertehniska sagatavošana;
6. apbūvi paredzēts veikt pa kārtām, paredzot tām atbilstošu zemesgabala/zemesgabalu sadali;
7. būvniecības iecere aptver viena vai vairāku kvartālu attīstību.

486. Ja, izstrādājot detālplānojuma pirmo redakciju, konstatēts, ka plānotā būvniecība būtiski ietekmēs citus nekustamos īpašumus, detālplānojuma izstrādes teritoriju paplašina, ietverot tajā attiecīgos nekustamos īpašumus.

487. Detālplānojumā precīzē un konkrētizē Plānojumā noteiktās atļautās teritorijas izmantošanas realizācijas iespējas, paredz tām atbilstošu infrastruktūras nodrošinājumu un nosaka:

1. plānoto (atļauto) izmantošanu;
2. teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumus (ietverot apgrūtinājumus);
3. zemesgabalu sadalīšanu, apvienošanu un robežu pārkārtošanu, paredzot piebraukšanas iespējas pie katra jaunizveidota zemesgabala;
4. ūdens notekas, meliorācijas būves un ierīces un citu tehnisko infrastruktūru;
5. esošo, jaunizveidojamo ielu, velosipēdistu un gājēju celiņu un inženierkomunikāciju koridoru šķērsprofilus;
6. visu veidu aizsargjoslas;
7. ielu sarkanās līnijas, būvlaiķes un piebraucamo ceļu servitūtus (ja nepieciešams);
8. transportlīdzekļu novietnes un to skaitu, sabiedriskā transporta pieturvietas (ja nepieciešams);
9. pasākumus inženiertehniskai teritorijas sagatavošanai (ja nepieciešams) un inženiertehniskās apgādes nodrošinājumu;
10. teritorijā esošās inženiertehniskās apgādes objektus un būves, tai skaitā 20 kV un 0.4 kV gaisvadu un kabeļlīniju un 20/0.4 kV transformatora punktu, sadales punktu izvietojumu, ūdensvada un kanalizācijas tīklu, siltumtīklu u.c. objektu izvietojumu;

11. teritorijas apbūvei nepieciešamās inženiertehniskās apgādes tīklus un būves (ja nepieciešams);
12. jaunveidojamo zemesgabalu platību (ja nepieciešams), ievērojot šos saistošos noteikumus;
13. iespēju robežās ēku izvietojumu un teritorijas funkcionālo risinājumu;
14. pieļaujamos zemesgabalu apbūves tehniskos rādītājus saskaņā ar šiem saistošajiem noteikumiem;
15. ēku un citu būvju stāvu skaitu, apjomu, augstumu un skatu perspektīvas;
16. labiekārtojuma un apstādījumu nosacījumus;
17. adresāciju;
18. meliorācijas pārkārtošanas priekšlikumus meliorētajās teritorijās;
19. detālplānojuma realizācijas kārtību;
20. citus risinājumus, kas detalizē un precizē Plānojuma risinājumus un nosacījumus.

488. Detālplānojumu izstrādā un saskaņo normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

489. Detālplānojumu sabiedriskās apspriešanas gaitā saņemto priekšlikumu noraida, ja tas neatbilst normatīvo aktu prasībām, būvnormatīviem vai Plānojumam.

490. Izvērtējot detālplānojumu sabiedriskās apspriešanas rezultātus un priekšlikumus, ņem vērā principus un kritērijus, kas ievērojami pašvaldības teritorijas plānojuma izstrādē, kā arī priekšlikumu par grozījumiem Plānojumā izvērtēšanā.

8 Būvtiesību īstenošanas kārtība

491. Auces novadā būvniecības procesu nodrošina Auces Būvvalde.

492. Visa veida būvniecība Auces novadā ir veicama saskaņā ar LR normatīvajiem aktiem, šiem saistošajiem noteikumiem, detālplānojumiem un lokālplānojumiem, kas tiek izstrādāti un apstiprināti LR normatīvajos aktos noteiktā kārtībā.

493. Par patvaļīgi uzsāktu jaunu būvniecību, pārplānošanu, rekonstrukciju, renovāciju, restaurāciju un nojaukšanu, ko fiziska vai juridiska persona ir uzsākusi bez attiecīgas Būvvaldes būvatļaujas, vai būvniecību, kura tiek veikta ar atkāpēm no akceptēta būvprojekta, tiek piemērots sods atbilstoši Administratīvo pārkāpumu kodeksam.

494. Par saistošo noteikumu pārkāpumiem administratīvos protokolus ir tiesīgas sastādīt Būvvaldes amatpersonas u.c. domes pilnvarotas personas.

495. Vainīgajai fiziskajai vai juridiskajai personai ir pienākums novērst šo saistošo noteikumu pārkāpumus.

8.1 Būvprojektēšanas sagatavošana

496. Pirms iecerētās būvniecības nekustamā īpašuma īpašnieks vai nomnieks (turpmāk arī - iesniedzējs) iesniedz Auces novada domē būvniecības pieteikumu un valdījuma tiesības apstiprinošu dokumentu kopijas:

1. Iesniegumu brīvā formā vai Būvniecības iesniegumu- uzskaites karti, kurā aprakstīti iecerētās būvniecības mērķi, projektēšanas programma, nepieciešamā inženiertehniskā apgāde u.c. dati.
2. Zemes vienības robežu plānu;
3. Valdījuma tiesības apstiprinošus dokumentus;

4. Nekustamā īpašuma inventarizācijas lietu, ja ir paredzēta restaurācija, rekonstrukcija, renovācija vai remonts;
5. Nepieciešamo grafisko materiālu iecerētās būvniecības ilustrēšanai;
6. Citus dokumentus, ja tādi nepieciešami.

497. Auces novada domes Būvvalde normatīvajos aktos noteiktā kārtībā izskata attiecīgās būvniecības ieceres atbilstību Plānojumam, detālplānojumam vai lokālplānojumam un izsniedz plānošanas un arhitektūras uzdevumu vai sniedz pamatotu atteikumu.

498. Ja tiek plānota sabiedrībai nozīmīga objekta būvniecība normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos, Būvvalde informē Iesniedzēju par nepieciešamību nodrošināt Būvniecības ieceres publisko apspriešanu.

499. Plānošanas arhitektūras uzdevumu Būvvalde sagatavo un izsniedz 14 dienu laikā no pozitīva lēmuma par būvniecības ieceri pieņemšanas brīža.

500. Būvvalde vismaz reizi mēnesī publicē mājaslapā internetā informāciju par saņemtajiem būvniecības iesniegumiem — uzskaites kartēm un saistībā ar tām pieņemtajiem turpmākajiem būvvaldes un pašvaldības lēmumiem.

501. Iesniedzējs pieprasa tehniskos noteikumus un nosacījumus no institūcijām, kas norādītas plānošanas arhitektūras uzdevumā, 1997. gada 1. aprīļa MK noteikumos Nr.112 „Vispārīgie būvnoteikumi” noteiktā kārtībā.

502. Būvprojekts un būvatļauja nav nepieciešama:

1. pagaidu būvei, ja tās apjoms, būvvieta un nojaukšanas termiņš saskaņots būvvaldē;
2. mazākai (ar apbūves laukumu līdz 25 kv) lauku zemēs, ja tās apjoms un būvvieta saskaņota būvvaldē;
3. sezonas būvēm, galvenokārt lauksaimniecībā izmantojamām būvēm, kuru kalpošanas laiks ir viena sezona;
4. Normatīvajos aktos minētajos gadījumos.

8.2 Būvprojekta akceptēšana

503. Iesniedzējs nodrošina būvprojekta izstrādi normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

504. Pirms būvprojekta iesniegšanas Būvvaldē Iesniedzējs nodrošina nepieciešamos saskaņojumus ar valsts, pašvaldības un privātajām institūcijām.

505. Būvvaldē akceptēšanai iesniedz vismaz trīs būvprojekta eksemplārus, ar oriģinālajiem saskaņojumiem. Viens eksemplārs tiek nodots glabāšanai Būvvaldes arhīvā.

8.3 Būvatļaujas un rakšanas darbu atļaujas saņemšana

506. Jebkuras būvniecības uzsākšanai ir jāsaņem būvatļauja.

507. Iesniedzējs vai tā pilnvarota persona iesniedz Auces novada domes Būvvaldē šādus dokumentus:

1. Iesniegumu 2 eksemplāros;
2. Noteiktā kārtībā saskaņotu un akceptētu būvprojektu;
3. Sertificēta būvdarbu vadītāja saistību rakstu, izņemot normatīvajos aktos noteiktos gadījumus;
4. Sertificēta būvuzrauga saistību rakstu, izņemot normatīvajos aktos noteiktos gadījumus;

5. līgums par autoruzraudzības noformēšanu publiskām ēkām un būvēm, publiskām restaurējamām un rekonstruējamām būvēm, maģistrālajām inženierkomunikācijām un citām ēkām un būvēm, ja to pieprasa Būvvalde;
6. pirms būvniecības uzsākšanas būvvaldē ir jāreģistrē būvdarbu un autoruzraudzības žurnāli, ja to nepieciešamību nosaka Būvvalde.

508. Vispārējo kontroli un būvuzraudzību nodrošina Būvvalde.

509. Pirms jebkādu rakšanas darbu uzsākšanas darbu veicējam Būvvaldē jāizņem rakšanas darbu atļauja.

510. Atļauju darbiem valsts reģionālo un vietējo autoceļu tīklā izsniedz VAS „Latvijas valsts ceļi”.

511. Iesniedzējam Būvvaldes būvinspektoram jāiesniedz paziņojums pēc būves galīgās pabeigšanas.

512. Ja būvniecības laikā rodas būtiskas nesaistes ar projekta dokumentāciju, fasāžu risinājumu vai ja tiek mainītas būvkonstrukcijas, būvētājam obligāti ir jāsaskaņo izmaiņas dokumentācijā ar projekta autoru un Būvvaldi.

513. Būvvalde, būvinspektors var veikt būves apskati un dot slēdzienu par darbu kvalitāti un atbilstību būvprojektam. Būvvaldes, būvinspektora un citu uzraudzības dienestu atklātie pārkāpumi, kas fiksēti priekšrakstos, aktos vai ierakstos darbu veikšanas vai autoruzraudzības žurnālos, ir novēršami nekavējoties vai līdz norādītajam termiņam, par ko darbu vadītājam jāpaziņo Būvvaldei.

514. Par visām izmaiņām būvētāja - būvuzņēmēja attiecībās (atbildīgo personu atlaišanu, aizvietošanu) jāpaziņo Būvvaldei.

515. Būvdarbu gaitā būvlaukumam ir jābūt iežogotam. Pie sabiedrisko ēku un būvju būvlaukumiem ir jābūt izvietotai informācijai par jaunbūvējamā objekta projektētāju, autoruzraugu, būvuzraugu un būvuzņēmēju.

516. Būvju obligātā civiltiesiskā apdrošināšana ir veicama normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

517. Pēc visu būvdarbu pabeigšanas būves īpašnieka pienākums ir pasūtīt uzbūvētā objekta tehniskās inventarizācijas dokumentus.

518. Inženierkomunikāciju izbūves darbu veicējam savlaicīgi jāveic izpilduzmērījumi, kas digitālā un izdrukas veidā ar attiecīgo dienestu oriģināliem saskaņojumiem ir jāiesniedz Būvvaldē.

8.4 Būvju pieņemšana ekspluatācijā

519. Pēc būvdarbu un labiekārtošanas darbu pabeigšanas ēkas un būves tiek pieņemtas ekspluatācijā normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

520. Būvju pieņemšanas aktu formu apstiprina pašvaldības nozīmēta persona.

521. Nododot ekspluatācijā ēku vai būvi (izņemot iebūvētas telpas vai dzīvokļus, ja būtiski netiek mainīts ēkas kopējais apjoms), kā arī labiekārtojuma objektus, Būvvaldei iesniedzams objekta digitālais topogrāfiskais uzmērījums vai izpildshēma (inženierkomunikācijām) izdrukas un elektroniskā veidā.

522. Ja ēkas un būves tiek pieņemtas ekspluatācijā ziemas periodā, labiekārtošanas darbi jāpabeidz termiņā, kas norādīts ēku un būvju pieņemšanas ekspluatācijā aktā.

523. Ja ēkas vai būves īpašnieks vai nomnieks aktā noteiktajā termiņā nav veicis atliktos darbus, būvinspektors sastāda protokolu par šo pārkāpumu un nosaka atkārtotu termiņu (ne

mazāk par 1 mēnesi) šo darbu veikšanai. Par atlikto darbu neveikšanu aktā vai būvinspektora atkārtoti noteiktajā termiņā ēkas vai būves īpašniekam vai nomniekam var piemērot administratīvo sodu.

8.5 Būvju nojaukšana

524.Īpašniekiem vai valdītājiem, kuru būves ir kļuvušas nelietojamas (sagruvušas, izdegušas, izpostītas u.tml.), atbilstoši Civillikuma prasībām tās jānojauc vai jāsavēd kārtībā.

525.Būves nelietojamību un tās atjaunošanas, konservācijas vai nojaukšanas termiņu atkarībā no būves stāvokļa, apjoma un sarežģītības nosaka Būvvalde vai padomes izveidota komisija.

526.Ja noteiktajā termiņā nelietojamās būves īpašnieks vai valdītājs neizpilda Būvvaldes vai komisijas lēmumu, tad Auces novada dome pieņem lēmumu par nelietojamās būves nojaukšanu un nojaukšanas izdevumu piedzīšanu no būves īpašnieka vai valdītāja.

527.Būvju nojaukšanai nepieciešama Būvvaldes izsniegta būvatļauja. Tās saņemšanai iesniegumam jāpievieno atbilstoši izstrādāts un būvvaldē akceptēts būvju nojaukšanas projekts. Ja būvi nojauc, projektēšanas uzdevumā norāda prasības nojaukšanas darbu projektam.

528.Valsts un vietējās nozīmes kultūras pieminekļu nojaukšana, konservācija un atjaunošana veicama saskaņā ar normatīvo aktu prasībām par pieminekļu aizsardzību.

529.Nojaukto būvju vietas pilnīgi jānotīra un jānolīdzina. Būves nojaukšanas fakts noformējams ar attiecīgu komisijas aktu.

